

Цей текст призначений виключно для інформаційних цілей і не має юридичної сили. Інституції Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Авторитетними версіями відповідних правових актів, включаючи їх преамбули, є ті, що опубліковані в «Офіційному віснику Європейського Союзу» та доступні в базі даних EUR-Lex. Доступ до цих офіційних текстів можна отримати безпосередньо за посиланнями, розміщеними в цьому документі

► В РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2024/1620 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

—

від 31 травня 2024 року

про створення Управління з питань боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму та
що вносить зміни до Регламентів(ЄС) № 1093/2010,
(ЄС)№ 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010

(Текст, що має значення для ЄЕЗ)

(Офіційний вісник L 1620, 19.6.2024, с. 1)

Змінено:

Офіційний вісник

► <u>M1</u>		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► <u>M1</u>	Регламент (ЄС) № 2025/2088 Європейського Парламенту та Ради від 8 жовтня 2025 року	L 2088	1	21.10.2025

**РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2024/1620 ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ**

від 31 травня 2024 року

**про створення Управління з питань боротьби з відмиванням грошей та
протидії фінансуванню фінансуванню тероризму тероризму
та внесено зміни до Регламентів (ЄС) №
1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та
(ЄС) № 1095/2010
(Текст, що має значення для ЄЕЗ)**

РОЗДІЛ I

СТВОРЕННЯ, ПРАВОВИЙ СТАТУС ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Створення та сфера діяльності

1. Цим створюється Управління з питань боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму (далі — «Управління»).

2. Управління діє в межах повноважень, наданих йому цим Регламентом, зокрема тих, що визначені у статті 6, та в межах сфери застосування Регламенту (ЄС) 2023/1113, Директиви (ЄС) 2024/1640 та Регламенту (ЄС) 2024/1624, а також усіх директив, регламентів та рішень, прийнятих на основі цих актів, будь-якого іншого юридично зобов'язуючого акту Союзу, що покладає завдання на Управління, та національного законодавства, що транспонує Директиву (ЄС) 2024/1640, та інших директив, що покладають завдання на органи нагляду.

3. Метою Органу є захист суспільних інтересів, стабільності та цілісності фінансової системи Союзу, а також належного функціонування внутрішнього ринку шляхом:

- (a) запобігання використанню фінансової системи Союзу з метою відмивання грошей та фінансування тероризму («ВГ/ФТ»);
- (b) сприяння виявленню та оцінці ризиків і загроз, пов'язаних з ML/TF, на всьому внутрішньому ринку, а також ризиків і загроз, що походять з-поза меж Союзу та впливають або можуть впливати на внутрішній ринок;
- (c) забезпечення високоякісного нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму («ПВК/ФТ») на всьому внутрішньому ринку;
- (d) сприяння конвергенції наглядових підходів у сфері AML/CFT на всьому внутрішньому ринку;
- (e) сприяння гармонізації практик виявлення підозрілих операцій або діяльності підрозділами фінансової розвідки («ПФР»);

▼B

(f) підтримка та координація обміну інформацією між ПФР, а також між ПФР та іншими компетентними органами.

Положення цього Регламенту не зачіпають повноважень Комісії, зокрема відповідно до статті 258 Договору про функціонування Європейського Союзу (TFEU), щодо забезпечення дотримання законодавства Союзу.

Стаття 2

Визначення

1. Для цілей цього Регламенту, окрім визначень, наведених у статті 2 Регламенту (ЄС) 2024/1624 та статті 2 Директиви (ЄС) 2024/1640, застосовуються такі визначення:

(1) «обрана зобов'язана особа» означає кредитну установу, фінансову установу або групу кредитних установ чи фінансових установ на найвищому рівні консолідації в Союзі відповідно до чинних стандартів бухгалтерського обліку, яка перебуває під безпосереднім наглядом Органу відповідно до статті 13;

(2) «необрана зобов'язана особа» означає кредитну установу, фінансову установу або групу кредитних установ чи фінансових установ на найвищому рівні консолідації в Союзі відповідно до чинних стандартів бухгалтерського обліку, яка не є обраною зобов'язаною особою;

(3) «система нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму» означає Орган та органи нагляду в державах-членах;

(4) «орган, що не здійснює нагляд у сфері ПВК/ФТ» означає:

(а) компетентний орган, як визначено у статті 4(1), пункт (40), Регламенту (ЄС) № 575/2013 Європейського парламенту та Ради щодо «⁽¹⁾»;

(б) Європейський центральний банк (ЄЦБ), коли він виконує завдання, покладені на нього Регламентом (ЄС) № 1024/2013;

(с) орган з питань врегулювання неплатоспроможності, призначений відповідно до статті 3 Директиви 2014/59/ЄС;

(д) призначений орган, як визначено у статті 2(1), пункт (18), Директиви 2014/49/ЄС;

(е) компетентний орган, як визначено у статті 3(1), пункт (35), Регламенту (ЄС) 2023/1114.

(1) Регламент (ЄС) № 575/2013 Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги до кредитних установ та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (Офіційний вісник L 176, 27.6.2013, с. 1).

▼B*Стаття 3***Правовий статус**

1. Орган є органом Союзу, що має правосуб'єктність.
2. У кожній державі-члені Орган користується найширшою правоздатністю, що надається юридичним особам згідно з національним законодавством. Зокрема, він може набувати або відчужувати рухоме та нерухоме майно, а також виступати стороною в судових процесах.
3. Орган представляє його голова.

*Стаття 4***Місцезнаходження**

Місцезнаходженням Агентства є місто Франкфурт-на-Майні, Німеччина.

РОЗДІЛ II**ЗАВДАННЯ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНУ***РОЗДІЛ I***Завдання та повноваження***Стаття 5***Завдання**

1. Орган виконує такі завдання щодо ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму, з якими стикається внутрішній ринок:

(а)моніторити події на внутрішньому ринку та оцінювати загрози, вразливі місця та ризики, пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму;

(б)відстежувати ситуацію в третіх країнах та оцінювати загрози, вразливі місця та ризики, пов'язані з їхніми системами протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВКТ), що мають фактичний або потенційний вплив на внутрішній ринок;

(с)збирати та аналізувати інформацію, отриману в результаті власної наглядової діяльності та діяльності наглядових органів і наглядових установ, щодо слабких місць, виявлених у застосуванні правил протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму зобов'язаними суб'єктами, ступеня ризику, якому піддаються зобов'язані суб'єкти, накладених санкцій та вжитих заходів з виправлення ситуації;

(д)створити центральну базу даних щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ), що містить інформацію, зібрану від наглядових органів або отриману в результаті діяльності Управління, та підтримувати її в актуальному стані;

(е)аналізувати інформацію, зібрану в центральній базі даних, та надавати результати такого аналізу наглядовим органам, органам нагляду та органам, що не займаються питаннями ПВК/ФТ, на основі принципу «необхідності знати» та з дотриманням конфіденційності;

(ф)сприяти аналізу ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму, а також ризиків невиконання та ухилення від цільових фінансових санкцій, що впливають на внутрішній ринок, зазначених у статті 7 Директиви (ЄС) 2024/1640;

▼B

- (g) підтримувати, сприяти та зміцнювати співпрацю та обмін інформацією між суб'єктами, на яких покладено відповідні зобов'язання, та наглядовими органами, органами нагляду та органами, що не займаються питаннями протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, з метою формування спільного розуміння ризиків та загроз, пов'язаних з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, що стоять перед внутрішнім ринком, зокрема шляхом участі у партнерствах з обміну інформацією у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму;
- (h) видавати публікації та проводити навчання, а також надавати інші послуги на запит з метою підвищення обізнаності щодо ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму та їх усунення;
- (i) повідомляти Комісію про будь-які випадки, коли Орган під час виконання своїх завдань виявляє, що держава-член неправильно або неповно транспонує Директиву (ЄС) 2024/1640;
- (j) виконувати будь-які інші конкретні завдання, визначені в цьому Регламенті або в інших законодавчих актах, зазначених у статті 1(2);

▼M1

- (k) надавати допомогу Комісії у перегляді застосування відповідних регуляторних та імплементаційних технічних стандартів, прийнятих Комісією, переглядати застосування керівних принципів та рекомендацій, виданих Органом, та пропонувати, за необхідності, зміни, зокрема зміни щодо:
 - (i)вилучення зайвих або застарілих вимог щодо звітності та мінімізації витрат при збереженні придатності та якості даних;
 - (ii)забезпечення пропорційних та послідовних вимог до звітності; та
 - (iii)усунення прогалин у нормативно-правовому регулюванні, пов'язаних із вимогами щодо звітності.

▼B

2. Орган виконує такі завдання щодо обраних суб'єктів, на яких покладено зобов'язання:

- (a)забезпечувати дотримання обраними суб'єктами, на яких покладено зобов'язання, вимог, що застосовуються до них відповідно до Регламенту (ЄС) 2024/1624 та Регламенту (ЄС) 2023/1113, включаючи зобов'язання, пов'язані із застосуванням цільових фінансових санкцій;
- (b)проводити наглядові перевірки та оцінки як на рівні окремих суб'єктів, так і на рівні групи в цілому з метою визначення того, чи є внутрішні політики, процедури та механізми контролю, запроваджені обраними суб'єктами, що підлягають зобов'язанням, достатніми для дотримання вимог, що застосовуються до них, та на підставі цих наглядових перевірок і оцінок встановлювати конкретні вимоги, застосовувати адміністративні заходи та накладати грошові санкції та періодичні штрафні платежі відповідно до статей 21, 22 та 23;
- (c)брати участь у нагляді на рівні групи, зокрема у наглядових колегіях з питань протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ), у тому числі у випадках, коли обрана суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, входить до складу групи, яка має штаб-квартиру, дочірні компанії або філії за межами Союзу;

▼B

(d)розробляти та оновлювати систему оцінки ризиків та вразливих місць обраних суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, з метою забезпечення наглядової діяльності Органу та наглядових органів, зокрема шляхом збору даних від цих суб'єктів за допомогою структурованих анкет та інших онлайн-або офлайн-інструментів.

3. Орган виконує такі завдання стосовно фінансових наглядових органів:

(a)вести актуальний перелік фінансових наглядових органів у межах Союзу;

(b)проводити періодичні оцінки з метою забезпечення того, щоб усі органи фінансового нагляду мали достатні ресурси, повноваження та стратегії, необхідні для виконання своїх завдань у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ПФТ), та оприлюднювати результати таких оцінок;

(c)вживати, у відповідь на запит органів фінансового нагляду щодо прийняття Органом на себе функцій прямого нагляду або за власною ініціативою Органу, відповідних заходів у виняткових обставинах, що вимагають втручання Органу та пов'язані з дотриманням вимог або рівнем ризику з боку не відібраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання;

(d)сприяти функціонуванню колегій з нагляду за протидією відмиванню грошей та фінансуванню тероризму у фінансовому секторі;

(e)сприяти, у співпраці з органами фінансового нагляду, зближенню практик нагляду та просуванню високих стандартів нагляду у сфері ПВК/ФТ, зокрема щодо перевірки дотримання вимог ПВК/ФТ, пов'язаних із цільовими фінансовими санкціями;

(f) координувати обмін персоналом та інформацією між органами фінансового нагляду в Союзі у сфері ПВК/ФТ;

(g)надавати допомогу у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) органам фінансового нагляду на їхні конкретні запити, зокрема запити щодо посередництва між органами фінансового нагляду;

(h)вирішувати з обов'язковим для виконання ефектом розбіжності між органами фінансового нагляду щодо заходів, які мають бути вжиті стосовно суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання, у тому числі в контексті колегій з нагляду у сфері ПВК/ФТ, на підставі конкретного запиту, зазначеного в пункті (g).

4. Орган виконує такі завдання стосовно нефінансових наглядових органів:

(a)вести актуальний перелік нефінансових наглядових органів у межах Союзу;

(b)координувати колегіальні огляди стандартів та практик нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму;

▼B

(с)у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) розслідувати потенційні порушення або незастосування законодавства Союзу з боку нефінансових наглядових органів та державних органів, що здійснюють нагляд за органами саморегулювання, надавати рекомендації щодо усунення виявлених порушень, а у разі невиконання цих рекомендацій наглядовими органами або державними органами — видавати попередження із зазначенням заходів, які необхідно вжити для пом'якшення наслідків порушення;

(d)проводити періодичні перевірки з метою забезпечення того, щоб усі органи нагляду за нефінансовими суб'єктами мали достатні ресурси та повноваження, необхідні для виконання своїх завдань у сфері ПВК/ФТ;

(e)сприяти зближенню практик нагляду та просуванню високих стандартів нагляду у сфері ПВК/ФТ;

(f)сприяти функціонуванню наглядових колегій з питань ПВК/ФТ у нефінансовому секторі;

(g)надавати допомогу нефінансовим наглядовим органам на їхні конкретні запити, зокрема запити щодо посередництва між нефінансовими наглядовими органами у разі розбіжностей щодо заходів, які слід вжити стосовно суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання, у тому числі в контексті наглядових колегій з питань ПВК/ФТ.

У випадках, коли на національному рівні нагляд за конкретними секторами делеговано органам саморегулювання, Управління виконує завдання, визначені в першому підпункті, стосовно наглядових органів, які контролюють діяльність цих органів.

5. Орган виконує такі завдання щодо ПФР та їхньої діяльності в державах-членах:

- (a) веде актуальний перелік ПФР у межах Союзу;
- (b) відстежувати зміни в правовій базі ПФР, а також у їхній організації, зосереджуючи увагу на ресурсах для виконання їхніх завдань;
- (c) підтримувати роботу ПФР та сприяти покращенню співпраці та координації між ПФР;
- (d) сприяти виявленню та відбору відповідних справ для проведення спільних аналізів ПФР;
- (e) розробляти відповідні методи та процедури для проведення спільних аналізів ПФР щодо транскордонних справ;
- (f) започатковувати, координувати, організовувати та сприяти проведенню спільних аналізів, що здійснюються ПФР;
- (g) надавати допомогу ПФР за їх конкретними запитам, такими як запити про посередництво у разі розбіжностей між ПФР;
- (h) проводити колегіальні огляди діяльності ПФР з метою підвищення їхньої узгодженості та ефективності, а також визначення найкращих практик;

▼B

- (i) розробляти та надавати у розпорядження підрозділів з фінансового розвідки (ПФР) інструменти та послуги для підвищення їхніх аналітичних можливостей, а також IT-послуги та інструменти на основі штучного інтелекту для безпечного обміну інформацією, зокрема шляхом забезпечення хостингу веб-сайту FIU.net;
- (j) розробляти, обмінюватися та поширювати експертні знання щодо методів виявлення, аналізу та поширення інформації про підозрілі операції;
- (k) на запит ПФР надавати їм спеціалізоване навчання та допомогу, зокрема шляхом надання фінансової підтримки, у межах цілей Органу та відповідно до кадрових і бюджетних ресурсів, що є в його розпорядженні;
- (l) на запит ПФР підтримувати їхню взаємодію з суб'єктами, що підлягають зобов'язанням, шляхом надання їм експертних знань, зокрема щодо підвищення їхньої обізнаності та вдосконалення процедур виявлення підозрілих дій та операцій, а також їхнього повідомлення про них до ПФР;
- (m) готувати та координувати оцінки та стратегічні аналізи загроз, ризиків та методів відмивання грошей та фінансування тероризму, виявлених ПФР.

6.3 метою виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, Управління застосовує все відповідне законодавство Союзу, а у випадках, коли таке законодавство Союзу складається з директив, — національне законодавство, що транспонує ці директиви. У випадках, коли чинне законодавство складається з регламентів і коли на даний момент ці регламенти прямо надають державам-членам право вибору, Управління застосовує також національне законодавство, що реалізує ці можливості вибору.

*Стаття 6***Повноваження Органу**

1. Стосовно обраних суб'єктів, на яких покладено відповідні зобов'язання, Орган має повноваження з нагляду та розслідування, як зазначено у статтях 17–21, а також повноваження накладати грошові санкції та періодичні штрафи, як зазначено у статтях 22 та 23.

Орган також має повноваження та обов'язки, які фінансові наглядові органи мають у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) відповідно до чинного законодавства Союзу, якщо інше не передбачено цим Регламентом.

У міру необхідності для виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, Орган може вимагати від органів фінансового нагляду шляхом надання вказівок використовувати свої повноваження у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) відповідно до умов, встановлених національним законодавством, у випадках, коли цей Регламент не надає таких повноважень Органу.

З метою здійснення повноважень, зазначених у першому та другому абзацах, Орган може ухвалювати обов'язкові рішення, адресовані окремим обраним суб'єктам, на яких покладено відповідні зобов'язання. Орган має право застосовувати адміністративні заходи та накладати грошові санкції за невиконання рішень, ухвалених під час здійснення повноважень, передбачених статтею 21, відповідно до статті 22.

▼B

2. Щодо наглядових органів та органів нагляду Орган має такі повноваження:

(а) вимагати надання інформації або документів, включаючи письмові або усні пояснення, необхідних для виконання своїх функцій, зокрема статистичної інформації та інформації щодо внутрішніх процесів або механізмів роботи національних наглядових органів та органів нагляду, а також отримувати доступ до такої інформації та витягувати її із загальних структурованих анкет та інших онлайн- та офлайн-інструментів, розроблених Органом;

(b) видавати настанови та рекомендації;

(с) надавати запити щодо вжиття заходів та інструкції стосовно заходів, які мають бути вжиті щодо не відібраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, відповідно до розділу 4 глави II;

(d) здійснювати посередництво на запит фінансового наглядового органу або нефінансового наглядового органу;

(е) за запитом фінансових наглядових органів — врегулювати з обов'язковим для виконання ефектом розбіжності між фінансовими наглядовими органами, зокрема в контексті наглядових колегій з питань протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ).

3. Щодо ПФР у державах-членах Орган має такі повноваження:

(а) запитувати у ПФР неоперативні дані та аналітичні матеріали, якщо вони необхідні для оцінки загроз, вразливих місць та ризиків, з якими стикається внутрішній ринок у зв'язку з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму;

(b) збирати інформацію та статистичні дані щодо завдань та діяльності ПФР;

(с) отримувати та обробляти інформацію та дані, необхідні для ініціювання, проведення та координації спільних аналізів, як зазначено у статті 40;

(d) видавати керівні принципи та рекомендації.

4. З метою виконання завдань, визначених у статті 5(1), Орган має такі повноваження:

(а) розробляти проекти регуляторних технічних стандартів відповідно до статті 49;

(b) розробляти проекти технічних стандартів імплементації відповідно до статті 53;

(с) видавати керівні принципи та рекомендації, як передбачено у статті 54;

(d) надавати висновки Європейському парламенту, Раді та Комісії, як передбачено у статті 55.

▼B*РОЗДІЛ 2**Система нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму**Стаття 7***Співпраця в рамках системи нагляду за протидією відмиванню коштів та фінансуванню тероризму**

1. Орган несе відповідальність за ефективне та послідовне функціонування системи нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму.
2. Орган та органи нагляду зобов'язані дотримуватися принципу добросовісної співпраці та обмінюватися інформацією з метою протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму відповідно до цього Регламенту, Регламенту (ЄС) 2023/1113, Регламенту (ЄС) 2024/1624 та Директиви (ЄС) 2024/1640.
3. На запит Органу наглядові органи надають йому всю інформацію щодо суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання та які залишаються під безпосереднім наглядом на національному рівні, яка є необхідною для виконання завдань Органу відповідно до статті 5(1), (3) та (4), якщо наглядові органи мають законний доступ до такої інформації.
4. Наглядові органи надають Органу допомогу у виявленні та врахуванні особливостей своїх відповідних національних правових систем, зокрема у випадках, коли Орган застосовує національне законодавство, що транспонує право Союзу, як зазначено у статті 1(2).

*Стаття 8***Методологія нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму**

1. У співпраці з наглядовими органами Орган розробляє та підтримує в актуальному стані гармонізовану методологію нагляду у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВКТ), в якій детально викладено підхід, заснований на оцінці ризиків, до нагляду за суб'єктами, що підлягають нагляду, у Союзі. Ця методологія має включати керівні принципи, рекомендації, висновки та інші заходи й інструменти, залежно від обставин, зокрема регуляторні та імплементаційні технічні стандарти, на підставі повноважень, встановлених у правових актах, зазначених у статті 1(2).
2. При розробці методології нагляду Орган розрізняє суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, зокрема на основі їхньої діяльності та виду й характеру ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму, яким вони піддаються. Методологія нагляду ґрунтується на підході, що базується на ризиках, і містить щонайменше такі елементи:
 - (а) критерії та методологію класифікації суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, за категоріями ризику на основі їхнього профілю залишкового ризику, окремо для кожної категорії таких суб'єктів;
 - (б) підходи до наглядової перевірки самооцінок суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, щодо ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму;
 - (в) підходи до наглядового перегляду внутрішніх політик та процедур суб'єктів, що підлягають нагляду, включаючи їхні політики та процедури належної перевірки клієнтів, відповідно до підходу, заснованого на ризиках, щодо запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму;

▼B

- (d) підходи до наглядової оцінки факторів ризику, притаманних клієнтам, діловим відносинам, операціям та каналам надання послуг суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, або пов'язаних з ними, а також географічних факторів ризику.

3. Орган розробляє структуровані анкети та інші онлайн-або офлайн-інструменти, які використовуватимуться Органом та наглядовими органами з метою запиту, збору, узагальнення та аналізу даних та інформації від суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, включаючи дані, на які слід спиратися при застосуванні елементів наглядової методології, перелічених у пункті 2.

Інструменти, розроблені Органом, мають забезпечувати збір об'єктивних та порівнянних даних та інформації, пов'язаних із протидією відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВКТ), від суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, та забезпечувати ефективний і оперативний обмін інформацією між наглядовими органами та Органом.

Орган докладатиме зусиль для розробки цих інструментів, щойно методологія нагляду стане застосовною в усій системі нагляду у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

4. Методологія нагляду має відображати високі стандарти нагляду на рівні Союзу та ґрунтуватися на відповідних міжнародних стандартах і рекомендаціях. Орган періодично переглядає та оновлює свою методологію нагляду, беручи до уваги динаміку ризиків, що впливають на внутрішній ринок, зокрема ризики та загрози, виявлені національними правоохоронними органами та підрозділами з протидії відмиванню грошей (ППВГ). Методологія нагляду має, наскільки це можливо, враховувати найкращі практики та рекомендації, розроблені міжнародними органами, що встановлюють стандарти.

Стаття 9

Тематичні огляди

1. Не пізніше 1 грудня кожного року органи нагляду надають Органу інформацію про наглядові огляди, які вони мають намір провести на тематичній основі протягом наступного року або наглядового періоду та які спрямовані на оцінку ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму або конкретного аспекту таких ризиків, яким одночасно піддаються декілька суб'єктів, що підлягають обов'язковим вимогам. Надається така інформація:

- (a) обсяг кожного запланованого тематичного огляду з точки зору категорії та кількості включених суб'єктів, що підлягають нагляду, а також предмет огляду;
- (b) терміни проведення кожної запланованої тематичної перевірки;
- (c) заплановані види, характер та періодичність наглядових заходів, що мають бути здійснені у зв'язку з кожною тематичною перевіркою, включаючи, за необхідності, будь-які перевірки на місці або інші види безпосередньої взаємодії з суб'єктами, що підлягають нагляду.

▼B

До кінця кожного року Голова Органу подає Генеральній раді у складі, що здійснює наглядові функції, як зазначено у статті 57(2), консолідований план тематичних оглядів, які органи нагляду мають намір провести протягом наступного року.

3. У разі якщо масштаб та загальноєвропейська значущість тематичних оглядів обґрунтовують необхідність координації на рівні Союзу, вони проводяться спільно відповідними наглядовими органами та координуються Органом. Виконавча рада може пропонувати проведення спільних тематичних оглядів на основі наявних аналізів загроз, вразливих місць та ризиків на внутрішньому ринку. Генеральна рада у складі, що здійснює нагляд, складає перелік спільних тематичних оглядів. Генеральна рада у складі наглядових органів складає звіт щодо проведення, предмета та результатів кожного спільного тематичного огляду. Орган оприлюднює цей звіт на своєму веб-сайті.

4. Орган координує діяльність наглядових органів та сприяє плануванню й проведенню спільних тематичних перевірок, зазначених у пункті 3. Будь-яка безпосередня взаємодія з суб'єктами, на яких покладено зобов'язання, крім обраних суб'єктів, у контексті будь-якої тематичної перевірки залишається виключною відповідальністю наглядового органу, відповідального за нагляд за цими суб'єктами, і не може тлумачитися як передача завдань та повноважень, пов'язаних із цими суб'єктами, у рамках системи нагляду за протидією відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВК/ФТ).

5. У разі якщо заплановані тематичні перевірки на національному рівні не підлягають скоординованому підходу на рівні Союзу, Орган спільно з наглядовими органами вивчає необхідність та можливість узгодження або синхронізації термінів проведення таких тематичних перевірок, а також сприяє обміну інформацією та взаємній допомозі між наглядовими органами, які проводять ці тематичні перевірки. Орган також сприяє будь-якій діяльності, яку відповідні органи нагляду можуть бажати здійснювати спільно або аналогічним чином у контексті своїх відповідних тематичних перевірок.

6. Орган забезпечує, щоб результати та висновки тематичних перевірок, проведених на національному рівні кількома наглядовими органами, були надані всім наглядовим органам, за винятком конфіденційної інформації, що стосується окремих суб'єктів, на яких покладено відповідні зобов'язання. Таке надання інформації включає будь-які спільні висновки, отримані в результаті обміну інформацією або спільних чи скоординованих заходів за участю кількох наглядових органів.

*Стаття 10***Взаємна допомога в системі нагляду за протидією відмиванню коштів та фінансуванню тероризму**

1. Орган може, за необхідності, розробляти:

(a) нові практичні інструменти та засоби конвергенції для сприяння спільним підходам до нагляду та найкращим практикам;

(b) практичні інструменти та методи взаємної допомоги на підставі:

(i) конкретних запитів наглядових органів;

▼B

(ii) передачі розбіжностей між наглядовими органами щодо заходів, які мають бути вжиті спільно кількома наглядовими органами стосовно суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання.

2. Орган повинен сприяти та заохочувати принаймні такі заходи:

(а) галузеві та міжгалузеві програми навчання, зокрема щодо технологічних інновацій;

(b) обмін персоналом та використання схем відрядження, партнерських програм та короткострокових візитів;

(с) обмін передовим досвідом у сфері нагляду між наглядовими органами, якщо один з органів накопичив досвід у конкретній сфері практик нагляду у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВКТ).

3. Кожен наглядовий орган може подати до Органу запит про взаємну допомогу, пов'язану з його наглядовими завданнями, із зазначенням виду допомоги, яку він прагне отримати від персоналу Органу, персоналу одного або кількох наглядових органів, або їхньої комбінації. Якщо запит стосується діяльності, пов'язаної з наглядом за конкретними суб'єктами, що підлягають зобов'язанням, наглядовий орган, який подає запит, повинен передати Органу інформацію та дані, необхідні для надання допомоги. Орган повинен зберігати та регулярно оновлювати інформацію щодо конкретних сфер компетенції та можливостей наглядових органів у наданні взаємної допомоги, пов'язаної з їхніми наглядовими завданнями.

4. У разі якщо до Органу надходить запит про надання допомоги для виконання конкретних наглядових завдань на національному рівні стосовно суб'єктів, зобов'язаних дотримуватися вимог, інших ніж визначені суб'єкти, наглядовий орган, що подає запит, повинен детально зазначити у своєму запиті завдання, для виконання яких запитується підтримка. Надання допомоги не слід тлумачити як передачу від наглядового органу, що подає запит, до Органу наглядових завдань, повноважень або відповідальності за нагляд за суб'єктами, зобов'язаними дотримуватися вимог, іншими ніж визначені суб'єкти.

5. Якщо Орган вважає, що запит є обґрунтованим та здійсненим, він докладає всіх зусиль для надання запитуваної допомоги, зокрема шляхом залучення власних людських ресурсів, а також шляхом забезпечення того, щоб органи нагляду залучали ресурси на добровільній основі.

6. До кінця кожного року Голова Органу повідомляє Генеральну раду у складі, що здійснює нагляд, про людські ресурси, які Орган виділить для надання допомоги, запитуваної відповідно до пункту 3 цієї статті, протягом наступного року. У разі зміни наявності людських ресурсів у зв'язку з виконанням будь-якого із завдань, зазначених у статті 5(2), (3) та (4), Голова Органу повідомляє про це Генеральну раду у складі, що здійснює нагляд.

7. Будь-яка взаємодія між персоналом Органу та суб'єктом, на якого поширюються зобов'язання, залишається у виключній компетенції наглядового органу, відповідального за нагляд за цим суб'єктом. Така взаємодія

▼B

не може тлумачитися як передача завдань або повноважень, пов'язаних з окремими суб'єктами, на яких покладено зобов'язання, у рамках системи нагляду за протидією відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Стаття 11

Центральна база даних щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму

1. Орган створює та оновлює центральну базу даних відповідно до цієї статті.

Орган надає цю інформацію наглядовим органам, органам, що не займаються боротьбою з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, іншим національним органам та органам, уповноваженим забезпечувати дотримання Директиви 2008/48/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽²⁾, Директиви 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽³⁾, Директиви 2009/138/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽⁴⁾, Директиви 2014/17/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽⁵⁾, Регламенту (ЄС) № 537/2014

Європейського Парламенту та Ради ⁽⁶⁾, Директиви Європейського парламенту та Ради ⁽⁷⁾, Директиви

2014/56/ЄС 2014/65/ЄС Європейського парламенту та Ради ⁽⁸⁾ або Директиви (ЄС) 2015/2366 Європейського парламенту та Ради ⁽⁹⁾, а також європейським наглядовим органам, а саме: Європейському банківському органу (ЕБА), Європейському органу з цінних паперів та ринків (ESMA) та Європейському органу зі страхування та професійного пенсійного забезпечення (ЕЮРА) (разом — «Європейські наглядові органи»), на основі принципу «необхідності знати» та конфіденційності, якщо це необхідно для виконання їхніх завдань.

Управління також аналізує зібрану інформацію та може з власної ініціативи надавати результати свого аналізу наглядовим органам, якщо це сприятиме їхній наглядовій діяльності, а також, у разі необхідності, суб'єктам, на яких покладено відповідні зобов'язання.

- (2) Директива 2008/48/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2008 року про кредитні договори для споживачів та про скасування Директиви Ради 87/102/ЄЕС (Офіційний вісник ЄС L 133, 22.5.2008, с. 66).
- (3) Директива 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року про початок та здійснення діяльності установ електронних грошей та пруденційний нагляд за ними, що вносить зміни до Директив 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС та скасовує Директиву 2000/46/ЄС (Офіційний вісник L 267, 10.10.2009, с. 7).
- (4) Директива 2009/138/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2009 року про початок та здійснення діяльності у сфері страхування та перестрахування () (Solvency II) (OJ L 335, 17.12.2009, с. 1).
- (5) Директива 2014/17/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 4 лютого 2014 року про кредитні договори для споживачів, пов'язані з житловою нерухомістю, та про внесення змін до Директив 2008/48/ЄС та 2013/36/ЄС та Регламенту (ЄС) № 1093/2010 (Офіційний вісник L 60, 28.2.2014, с. 34). Регламент (ЄС) № 537/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня
- (6) 2014 року щодо конкретних вимог стосовно обов'язкового аудиту суб'єктів, що становлять суспільний інтерес, та про скасування Рішення Комісії 2005/909/ЄС (OJ L 158, 27.5.2014, с. 77).
- Директива 2014/56/ЄС Європейського Парламенту та Ради від
- (7) 16 квітня 2014 року, якою вносяться зміни до Директиви 2006/43/ЄС про обов'язковий аудит річних та консолідованих фінансових звітів (OJ L 158, 27.5.2014, с. 196).
- Директива 2014/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 травня 2014
- (8) року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (OJ L 173, 12.6.2014, с. 349).
- (9) Директива (ЄС) 2015/2366 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, якою вносяться зміни до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС та 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та скасовує Директиву 2007/64/ЄС (Офіційний вісник L 337, 23.12.2015, с. 35).

▼B

2. Наглядові органи повинні надавати Органу принаймні інформацію, включаючи дані щодо окремих суб'єктів, на

таку яких поширюються зобов'язання, щоб Орган міг внести цю інформацію до бази даних:

(а)перелік усіх наглядових органів та органів саморегулювання у їхній державі-члені, яким доручено здійснювати нагляд за суб'єктами, що підлягають нагляду, включаючи інформацію про їхні повноваження, завдання та функції, а також, у разі необхідності, зазначення головного наглядового органу або механізму координації;

(b)статистичну інформацію про категорії та кількість піднаглядових суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, за кожною категорією у їхній державі-члені, а також основну інформацію про профіль ризику цих суб'єктів;

(с)адміністративні заходи, що застосовувалися, та грошові санкції, накладені в ході нагляду за окремими суб'єктами, на яких поширюються зобов'язання, у відповідь на порушення вимог щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВК/ФТ), разом із:

(і)підстав для застосування адміністративного заходу або накладення грошової санкції, таких як характер порушення;

(іі)відповідною інформацією про наглядові заходи та їхні результати, що призвели до застосування адміністративного заходу або накладення грошової санкції;

(d)будь-які рекомендації або висновки щодо ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму, надані іншим органам влади у зв'язку з процедурами видачі ліцензій, процедурами анулювання ліцензій та оцінками відповідності та доброчесності акціонерів або членів керівного органу окремих суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання;

(е)результати їхніх оцінок профілів властивого та залишкового ризику всіх кредитних та фінансових установ, що відповідають критеріям, визначеним у статті 12(1);

(f)результати та звіти тематичних перевірок та інших горизонтальних наглядових заходів щодо сфер або видів діяльності з високим рівнем ризику;

(g)інформацію щодо наглядової діяльності, яку вони здійснювали протягом минулого календарного року, зібрану відповідно до статті 40(5) Директиви (ЄС) 2024/1640;

(h)статистичну інформацію про кадрове забезпечення та інші ресурси наглядових органів та осіб, що здійснюють нагляд.

Інформація, що надається відповідно до першого абзацу, не має містити посилань на конкретні підозри, про які повідомлено відповідно до статті 69 Регламенту (ЄС) 2024/1624.

Орган також вносить до бази даних інформацію, отриману в результаті його діяльності у сфері прямого нагляду, яка відповідає категоріям інформації, переліченим у першому підпункті, а також результати процесу оцінки ризиків, проведеного Органом відповідно до статті 12.

3. Орган може звернутися до наглядових органів із проханням надати інформацію, окрім зазначеної в пункті 2. Наглядові органи оновлюють надану інформацію, щойно виникає така необхідність або на запит Органу.

▼B

4. Орган вносить до бази даних будь-які дані або інформацію, що мають значення для цілей наглядової діяльності у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ), які надаються органами, що не займаються питаннями ПВГ/ФТ, іншими національними органами та органами, уповноваженими забезпечувати дотримання вимог Директиви 2008/48/ЄС, Директиви 2009/110/ЄС, Директиви 2009/138/ЄС, Директиви 2014/17/ЄС, Регламенту (ЄС) № 537/2014, Директиви 2014/56/ЄС, Директиви 2014/65/ЄС або Директиви (ЄС) 2015/2366, або Європейськими органами нагляду.

Інформація, зазначена в першому абзаці, має включати випадки, коли органи та установи, зазначені в цьому абзаці, мають обґрунтовані підстави підозрювати, що відбувається спроба або вчинення відмивання грошей/фінансування тероризму або що існує підвищений ризик таких дій у зв'язку з суб'єктом, на якого поширюються відповідні зобов'язання, і коли такі обґрунтовані підстави виникли в контексті виконання їхніх відповідних завдань. База даних також має містити відповідну інформацію, яку органи або органи, що здійснюють нагляд за кредитними установами відповідно до Директиви 2013/36/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁰⁾, включаючи ЄЦБ, коли він діє відповідно до Регламенту (ЄС) № 1024/2013, у контексті поточного нагляду, зокрема інформацію щодо оцінок бізнес-моделей, оцінок механізмів управління, процедур видачі дозволів, оцінок придбання кваліфікованих пакетів акцій, оцінок «відповідності та доброчесності» та процедур, пов'язаних із відкликанням ліцензій.

5. Органи та установи, зазначені у другому абзаці пункту 1, можуть звертатися до Органу з обґрунтованим запитом щодо інформації, зібраної відповідно до цієї статті, якщо така інформація необхідна для їхньої наглядової діяльності. Орган оцінює такі запити та надає запитувану інформацію на основі принципу «необхідності знати» та конфіденційності, а також у своєчасний спосіб. Орган повідомляє орган або установу, які спочатку надали запитувану інформацію, про особу органу або установи, що подали запит, особу будь-якого відповідного суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання, причину запиту на інформацію, а також про те, чи була інформація надана органу або установі, що подали запит. У разі якщо Орган вирішує не надавати запитувану інформацію, він надає обґрунтоване пояснення такого рішення.

6. Орган розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких зазначаються:

- (а)процедуру, формати та терміни передачі інформації відповідно до пунктів 2 та 3;
 - (б)обсяг та рівень деталізації інформації, що підлягає передачі, з урахуванням відповідних відмінностей між суб'єктами, на яких поширюються зобов'язання, таких як їхній профіль ризику;
 - (с)обсяг та рівень деталізації інформації, що підлягає передачі, стосовно суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, у нефінансовому секторі;
 - (д)тип інформації, розкриття якої Органом, відповідно до обґрунтованого запиту або за власною ініціативою, вимагає попередньої згоди наглядового органу, який її надав;
- Директива 2013/36/ЄС Європейського Парламенту та Ради від
- (10) 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ та пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними компаніями, що вносить зміни до Директиви 2002/87/ЄС та скасовує Директиви 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОJ L 176, 27.6.2013, с. 338).

▼B

(е)який рівень суттєвості має мати порушення, щоб наглядовий орган був зобов'язаний передавати інформацію про таке порушення відповідно до пункту 2 підпункту (с);

(f) умови, за яких Орган може вимагати додаткову інформацію відповідно до пункту 3;

(g)види додаткової інформації, що має бути надана Органу відповідно до пункту 3.

Орган повинен подати ці проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії до 27 грудня 2025 року.

Комісія уповноважена доповнювати цей Регламент шляхом прийняття регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпункті, відповідно до статті 49 цього Регламенту.

7. Персональні дані, зібрані відповідно до цієї статті, можуть зберігатися у формі, що дозволяє ідентифікувати особу, протягом періоду до 10 років з дати збору даних Органом, після закінчення якого ці дані підлягають видаленню. На підставі регулярної оцінки їхньої необхідності персональні дані можуть бути видалені до закінчення зазначеного періоду в кожному конкретному випадку.

РОЗДІЛ 3

Прямий нагляд за окремими суб'єктами, на яких покладено відповідні зобов'язання

Стаття 12

Оцінка кредитних та фінансових установ з метою відбору для прямого нагляду

1. З метою виконання завдань, перелічених у статті 5(2), Орган у співпраці з органами фінансового нагляду проводить періодичну оцінку кредитних та фінансових установ, а також груп кредитних та фінансових установ, якщо вони здійснюють діяльність — через установи або на підставі свободи надання послуг — щонайменше у шести державах-членах, включаючи державу-члена походження, незалежно від того, чи здійснюється така діяльність через інфраструктуру на відповідній території, чи дистанційно.

2. Органи нагляду та суб'єкти, що підлягають періодичній оцінці, надають Органу будь-яку інформацію, необхідну для проведення періодичної оцінки, зазначеної в пункті 1.

3. Профілі властивого та залишкового ризику суб'єкта, що підлягає оцінці відповідно до пункту 1, класифікуються Органом як низький, середній, істотний або високий на основі контрольних показників та відповідно до методології, викладеної в регуляторних технічних стандартах, зазначених у пункті 7. У разі якщо суб'єкт, що підлягає оцінці, входить до групи кредитних або фінансових установ, профіль ризику класифікується на рівні групи.

▼B

4. Методологія класифікації профілів властивого та залишкового ризику встановлюється окремо принаймні для таких категорій суб'єктів, що підлягають зобов'язанням:

- (a) кредитні установи;
- (b) обмінні пункти;
- (c) організації колективного інвестування;
- (d) кредитори, які не є кредитними установами;
- (e) установи електронних грошей;
- (f) інвестиційні компанії;
- (g) платіжні установи;
- (h) компанії зі страхування життя;
- (i) посередники у сфері страхування життя;
- (j) постачальники послуг у сфері криптоактивів;
- (k) інші фінансові установи.

5. Для кожної категорії зобов'язаних суб'єктів, зазначених у пункті 4, орієнтири для оцінки властивого ризику в методології оцінки ґрунтуються на категоріях факторів ризику, пов'язаних із клієнтами, продуктами, послугами, операціями, каналами надання послуг та географічними регіонами. Орієнтири встановлюються щонайменше для таких показників властивого ризику в будь-якій державі-члені, в якій здійснюють діяльність зобов'язані суб'єкти:

(a) щодо ризику, пов'язаного з клієнтами: частка клієнтів-нерезидентів із третіх країн, визначених відповідно до розділу 2 глави III Регламенту (ЄС) 2024/1624, а також наявність та частка клієнтів, визначених як політично значущі особи;

(b) щодо пропонованих продуктів та послуг:

(i) значимість та обсяг торгів продуктами та послугами, визначеними як найбільш вразливі до ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму (ML/TF) або на рівні внутрішнього ринку, у рамках оцінки ризиків на рівні Союзу, або на рівні країни, у рамках національної оцінки ризиків;

(ii) для постачальників послуг з переказу грошових коштів — значущість сукупної річної діяльності з відправлення та отримання коштів кожного відправника в країнах, визначених відповідно до розділу 2 глави III Регламенту (ЄС) 2024/1624;

(iii) відносний обсяг продуктів, послуг та операцій, що забезпечують значний рівень захисту приватного життя та особистих даних клієнтів або іншу форму анонімності;

▼B

(с)щодо географічних регіонів:

- (i) річний обсяг послуг кореспондентських банків та послуг з криптоактивів, що надаються суб'єктами фінансового сектору Союзу у третіх країнах, визначених відповідно до розділу 2 глави III Регламенту (ЄС) 2024/1624;
- (ii) кількість та частка клієнтів, що користуються послугами кореспондентських банків, та клієнтів, які працюють з криптоактивами, у третіх країнах, визначених відповідно до розділу 2 глави III Регламенту (ЄС) 2024/1624.

6. Для кожної категорії суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, зазначених у пункті 4, оцінка залишкового ризику в рамках методології оцінки має включати критерії для оцінки якості внутрішніх політик, засобів контролю та процедур, запроваджених суб'єктами, на яких поширюються зобов'язання, з метою зменшення їхнього властивого ризику.

7. Орган розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначаються:

(a) мінімальні заходи, які має здійснювати кредитна установа або фінансова установа в рамках свободи надання послуг, чи то через інфраструктуру, чи дистанційно, щоб її вважали такою, що здійснює діяльність у державі-члені, відмінній від тієї, в якій вона зареєстрована;

(b) методологію, засновану на контрольних показниках, зазначених у пунктах 5 та 6, для класифікації профілів властивого та залишкового ризику кредитних або фінансових установ, або груп кредитних чи фінансових установ, як низького, середнього, значного або високого.

Орган повинен подати ці проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії до 1 січня 2026 року.

Комісія уповноважена доповнювати цей Регламент шляхом прийняття регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпункті, відповідно до статті 49 цього Регламенту.

8. Орган повинен переглядати контрольні показники та методологію щонайменше раз на три роки. У разі необхідності внесення змін Орган подає до Комісії змінні проекти регуляторних технічних стандартів.

Стаття 13

Перелік обраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання

1. Кредитні та фінансові установи, а також групи кредитних та фінансових установ, профіль залишкового ризику яких було класифіковано як високий відповідно до статті 12, вважаються обраними суб'єктами, на яких поширюються зобов'язання.

▼B

2. Однак у разі, якщо відповідно до пункту 1 визначено понад 40 суб'єктів, Орган може, після консультацій з наглядовими органами, домовитися про обмеження відбору конкретною іншою кількістю суб'єктів або груп, що перевищує 40.

При прийнятті рішення щодо конкретної іншої кількості відібраних суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, як зазначено в першому підпункті, Орган враховує власні ресурси з точки зору своєї спроможності розподілити або додатково найняти необхідну кількість персоналу з нагляду та допоміжного персоналу, а також забезпечує, щоб необхідне збільшення фінансових та людських ресурсів було здійсненим.

Відповідно до рішення щодо максимальної кількості, відібраними суб'єктами, на яких покладаються зобов'язання, є ті суб'єкти, на яких покладаються зобов'язання, що відповідають критеріям, визначеним у пункті 1, та які здійснюють діяльність у найбільшій кількості держав-членів — як через постійні представництва, так і на підставі свободи надання послуг.

У разі якщо застосування критерію, зазначеного у третьому підпункті, призводить до перевищення встановленої максимальної кількості відібраних суб'єктів, що підлягають нагляду, Орган відбирає з-поміж суб'єктів, що підлягають нагляду, які були б відібрані відповідно до цього підпункту та які здійснюють діяльність у найменшій кількості держав-членів, тих, що мають найвищий коефіцієнт обсягу операцій із третіми країнами до загального обсягу операцій, виміряного за останній фінансовий рік.

3. У разі якщо в державі-члені жодна кредитна установа, фінансова установа або група кредитних установ чи фінансових установ, яка є заснованою, уповноваженою або зареєстрованою в цій державі-члені, або має там дочірню компанію, і профіль ризику якої класифікується як високий, не відповідає критеріям відібраного суб'єкта, що підлягає нагляду, відповідно до пунктів 1 та 2 цієї статті, Орган проводить додатковий процес відбору в цій державі-члені на основі методології, зазначеної в статті 12(7), підпункту (b).

Після проведення додаткової процедури відбору кредитна установа, фінансова установа або група кредитних установ чи фінансових установ, заснована або зареєстрована в цій державі-члені, профіль ризику якої класифікується як високий, вважається обраною зобов'язаною особою.

У разі якщо кілька кредитних установ або фінансових установ, або груп кредитних установ чи фінансових установ у відповідній державі-члені мають профіль ризику, що класифікується як високий, суб'єктом господарювання, що здійснює діяльність у найбільшій кількості держав-членів — чи то через представництва, чи то на підставі свободи надання послуг — вважається обраним суб'єктом, на якого поширюються зобов'язання. Якщо кілька кредитних або фінансових установ, або груп кредитних чи фінансових установ здійснюють діяльність у однаковій кількості держав-членів, суб'єктом, що підлягає обов'язковій перевірці, вважається суб'єкт з найвищим співвідношенням обсягу операцій із третіми країнами до загального обсягу операцій, розрахованим за останній фінансовий рік.

▼B

4. Орган розпочинає перший процес відбору до 1 липня 2027 року та завершить відбір протягом шести місяців з дати його початку. Надалі процес відбору проводитиметься кожні три роки після дати початку першого відбору та завершуватиметься протягом шести місяців для кожного процесу відбору. Перелік обраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, публікується Органом без невинуватої затримки після завершення процесу відбору. Орган розпочинає прямий нагляд за відібраними суб'єктами, на яких покладаються зобов'язання, через шість місяців після оприлюднення переліку.
5. До оприлюднення переліку відібраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, Орган повинен поінформувати відповідні органи, що не займаються питаннями протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВКТ), про результати процесу оцінки та класифікації властивого та залишкового ризику суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, що підлягають оцінці.
6. Відібрана суб'єкт, на якого поширюються зобов'язання, залишається під прямим наглядом Органу доти, доки Орган не розпочне прямий нагляд за відібраними суб'єктами, на яких поширюються зобов'язання, на підставі переліку, складеного для наступного періоду відбору, до якого цей суб'єкт, на якого поширюються зобов'язання, більше не входить.

*Стаття 14***Додаткове передавання завдань та повноважень щодо прямого нагляду у виняткових обставинах запит фінансового наглядового органу**

1. Орган фінансового нагляду може подати до Органу обґрунтований запит щодо того, щоб Орган взяв на себе прямий нагляд та виконував завдання, перелічені у статті 5(2), стосовно конкретного необраного суб'єкта, що підлягає нагляду.

Запит, зазначений у першому абзаці, подається лише у виняткових обставинах з метою усунення на рівні Союзу підвищеного ризику відмивання грошей та фінансування тероризму або випадків недотримання вимог у необраному суб'єкті, що підлягає нагляду, а також для забезпечення послідовного застосування високих стандартів нагляду.

2. У запиті, зазначеному в пункті 1, має бути:

(а) вказувати зобов'язану особу, яка не була обрана, щодо якої фінансовий наглядовий орган вважає, що Орган повинен взяти на себе прямий нагляд;

(б) вказувати причини, через які необхідний прямий нагляд за необраним суб'єктом, що підлягає зобов'язанням, у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму;

(с) вказувати та належним чином обґрунтовувати запропоновану дату передачі та строк, на який запитуються передача завдань і повноважень; та

(д) містити всю необхідну допоміжну інформацію, дані та докази, які можуть бути корисними для оцінки запиту.

3. До запиту органу фінансового нагляду має бути додано звіт, у якому зазначаються історія нагляду та профіль ризику відповідного необраного суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання. Необраний суб'єкт, на якого поширюються зобов'язання, має бути поінформований про запит та запропоновані в ньому терміни.

▼B

Орган повинен оцінити запит, зазначений у пункті 1, протягом двох місяців або у строк, який дозволяє здійснити передачу завдань та повноважень до дати, запропонованої у запиті, залежно від того, який із цих строків є довшим. Орган погоджується на запитувану передачу повноважень щодо безпосереднього нагляду лише у разі, якщо виконано принаймні одну з таких умов:

(а) орган нагляду, що подає запит, може довести неефективність заходів нагляду, застосованих до необраної зобов'язаної особи, у зв'язку з серйозними, повторюваними або систематичними порушеннями відповідних вимог;

(б) підвищений ризик відмивання грошей та фінансування тероризму або серйозні, повторювані чи систематичні порушення відповідних вимог впливають на кілька суб'єктів у складі групи зобов'язаних суб'єктів, що не була обрана, і відповідні органи фінансового нагляду погоджуються, що скоординовані наглядові заходи на рівні Союзу були б ефективнішими для їх усунення;

(с) запит стосується тимчасової, об'єктивної та доведеної недостатності можливостей на рівні фінансового наглядового органу для адекватного та своєчасного усунення ризику відмивання грошей та фінансування тероризму з боку необраної зобов'язаної особи.

5. У разі якщо Виконавча рада Органу встановлює, що умови, викладені в пунктах 1, 2 та 4, виконано, вона ухвалює рішення, адресоване фінансовому наглядовому органу, що подав запит, та відповідній необраній зобов'язаній організації, в якому повідомляє їх про прийняття запиту. У рішенні зазначається дата, з якої Орган має взяти на себе прямий нагляд, та тривалість такого нагляду. З дати, з якої Орган має взяти на себе прямий нагляд, відповідний необраний суб'єкт, що підлягає нагляду, вважається обраним суб'єктом, що підлягає нагляду, для цілей цього Регламенту.

Після закінчення строку прямого нагляду з боку Органу, визначеного у рішенні, зазначеному в першому підпункті, завдання та повноваження, пов'язані з прямим наглядом за відповідним суб'єктом, що підлягає нагляду, автоматично передаються назад фінансовому наглядовому органу, якщо тільки Орган не продовжить дію цього рішення на підставі відповідного запиту, поданого фінансовим наглядовим органом відповідно до пунктів 1–4.

6. У разі якщо Виконавча рада Органу відхиляє запит фінансового наглядового органу, вона надає письмове обґрунтування такого рішення, чітко вказуючи, які умови, встановлені в пунктах 1, 2 та 4 не були виконані. Орган повинен проконсультуватися з органом фінансового нагляду перед ухваленням рішення та забезпечити, щоб суб'єкт, який не пройшов відбір, був поінформований про результати процедури.

Стаття 15

Співпраця в рамках системи нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) з метою здійснення прямого нагляду

1. Без упередження повноважень Органу відповідно до статті 21 (3), пункт (а), щодо отримання безпосередньо або отримання прямого доступу до інформації, що подається на постійній основі обраними суб'єктами, зобов'язаними виконувати відповідні вимоги, органи фінансового нагляду надають Органу всю інформацію, необхідну для виконання завдань, покладених на Орган відповідно до цього Регламенту та іншого чинного законодавства Союзу.

▼B

2. У разі необхідності органи фінансового нагляду надають Органу допомогу у підготовці та виконанні будь-яких актів, що стосуються завдань, зазначених у статті 5(2), пункт (b), стосовно всіх обраних суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, включаючи допомогу у проведенні перевірок. Під час виконання цих завдань вони дотримуються інструкцій, наданих Органом.

3. Орган розробляє технічні стандарти імплементації, в яких визначаються:

(а) умови, за яких органи фінансового нагляду мають надавати допомогу Органу відповідно до пункту 2;

(б) процес періодичної оцінки, зазначений у статті 12(1), включаючи ролі наглядових органів та Органу в оцінці профілю ризику кредитних та фінансових установ, зазначених у цьому пункті;

(с) порядок передачі наглядових завдань та повноважень Органу або від Органу на національний рівень після проведення процедури відбору, включаючи порядок забезпечення безперервності незавершених наглядових процедур або розслідувань;

(д) процедури підготовки та ухвалення рішень щодо відбору суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання;

(е) детальні правила та механізми щодо складу та функціонування спільних наглядових груп, зазначених у статті 16(1) та (2).

Орган повинен подати ці проекти технічних стандартів імплементації до Комісії до 1 січня 2026 року.

Комісія уповноважена приймати технічні стандарти імплементації, зазначені в першому абзаці, відповідно до статті 53.

Стаття 16

Спільні наглядові групи

1. Для здійснення нагляду за кожною обраною суб'єктом, що підлягає нагляду, створюється спільна наглядова група. Кожна спільна наглядова група складається з працівників Органу та працівників органів фінансового нагляду, відповідальних за нагляд за обраним суб'єктом, що підлягає нагляду, на національному рівні. Члени спільної наглядової групи призначаються відповідно до пункту 4 та працюють під координацією призначеного працівника Органу («координатор СНГ»).

2. Координатор СНГ забезпечує координацію роботи в рамках спільної наглядової групи. Члени спільної наглядової групи дотримуються вказівок координатора СНГ щодо своїх завдань у складі спільної наглядової групи. Це не впливає на виконання їхніх завдань та обов'язків у рамках відповідних органів фінансового нагляду.

▼B

Кожен орган фінансового нагляду, який призначає до складу спільної наглядової групи більше одного співробітника відповідно до пункту 4, може призначити одного з них субкоординатором («національний субкоординатор»). Національні субкоординатори надають допомогу координатору JST в організації та координації виконання завдань у складі спільної наглядової групи, зокрема стосовно співробітників, призначених тим самим органом фінансового нагляду, що й відповідний національний субкоординатор. Національний субкоординатор може надавати вказівки членам спільної наглядової групи, призначеним тим самим органом фінансового нагляду, за умови, що ці вказівки не суперечать вказівкам, наданим координатором JST.

3. До завдань спільної наглядової групи належать:

- (а) проведення наглядових перевірок та оцінок обраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання;
- (б) координація перевірок на місці обраних суб'єктів, що підлягають нагляду, та підготовка наглядових заходів у разі необхідності;
- (в) участь у підготовці проектів рішень щодо відповідного обраного суб'єкта, зобов'язаного виконувати вимоги, які мають бути запропоновані Генеральній раді та Виконавчій раді, з урахуванням перевірок, оцінок та інспекцій на місці, зазначених у пунктах (а) та (б);
- (г) взаємодія з органами фінансового нагляду, якщо це необхідно для виконання наглядових завдань у будь-якій державі-члені, де зареєстрована обрана суб'єкт, що підлягає нагляду.

Орган несе відповідальність за створення та формування складу спільних наглядових груп. Орган та відповідні органи фінансового нагляду призначають одну або кількох осіб зі свого персоналу членом або членами спільної наглядової групи. Особа може бути призначена членом більш ніж однієї спільної наглядової групи.

Орган та органи фінансового нагляду проводять взаємні консультації та домовляються щодо залучення персоналу до складу спільних наглядових груп.

6. Орган розробляє внутрішні оперативні правила та процедури щодо складу спільних наглядових груп, зокрема стосовно персоналу кожного фінансового наглядового органу, статусу персоналу фінансових наглядових органів та розподілу людських ресурсів Органом між спільними наглядовими групами, що має забезпечити формування цих груп із персоналу, який володіє достатнім рівнем знань, кваліфікації та досвіду, а також має достатньо різноманітні знання, професійний досвід, кваліфікацію та досвід.

Стаття 17

Запити щодо надання інформації

1. Орган може вимагати від обраних суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, та фізичних осіб, які працюють у них, або юридичних осіб, що належать до них, а також від третіх осіб, яким обрані суб'єкти, що підлягають зобов'язанням, передали на аутсорсинг

▼B

операційні функції або діяльність, а також фізичних або юридичних осіб, пов'язаних з ними, надати їй усю інформацію, необхідну для виконання завдань, покладених на неї цим Регламентом та іншим чинним законодавством Союзу.

Особи, зазначені в пункті 1, або їхні представники, а у випадку юридичних осіб або об'єднань, що не мають статусу юридичної особи, — особи, уповноважені представляти їх згідно із законом або статутом, повинні надавати запитувану інформацію без невиправданої затримки, забезпечуючи її чіткість, точність та повноту. Адвокати, належним чином уповноважені діяти, можуть надавати інформацію від імені своїх клієнтів. Ці клієнти несуть повну відповідальність у разі, якщо надана інформація є неповною, неточною або такою, що вводить в оману.

У разі отримання Органом інформації, запитуваної відповідно до пункту 1, він надає цю інформацію відповідному органу фінансового нагляду.

Стаття 18

Загальні розслідування

3. метою виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, Орган може проводити всі необхідні розслідування щодо будь-якого обраного суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання, або будь-якої фізичної особи, яка працює в ньому, або будь-якої юридичної особи, що належить до нього, заснованої або розташованої в державі-члені.

З цієї метою Орган може:

- (а) вимагати подання документів;
- (б) перевіряти бухгалтерські книги та документи відповідних осіб та робити копії або витяги з них;
- (в) отримувати доступ до звітів про внутрішній аудит, сертифікатів програмного забезпечення, бухгалтерської звітності, а також до будь-якого забезпечення, баз даних, ІТ-інструментів або інших електронних засобів запису інформації;
- (г) отримувати доступ до документів та інформації, що стосуються процесів прийняття рішень, у тому числі тих, що розробляються за допомогою алгоритмів або інших цифрових процесів;
- (д) отримувати письмові або усні пояснення від будь-якої особи, зазначеної у статті 17, або її представників чи співробітників;
- (е) опитувати будь-яку іншу особу, яка дає згоду на опитування з метою збору інформації, що стосується предмета розслідування.

2. Особи, зазначені у статті 17, підлягають розслідуванням, розпочатим на підставі рішення Органу. У разі перешкоджання проведенню розслідування фінансовий наглядовий орган держави-члена, на території якої розташовані відповідні приміщення, надає, відповідно до національного законодавства, необхідну допомогу, зокрема сприяє доступу Органу до приміщень фізичних та юридичних осіб, зазначених у статті 17, з метою забезпечення можливості здійснення повноважень, перелічених у пункті 1 цієї статті.

Стаття 19

Інспекції на місці

1.3 метою виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, Орган може, за умови попереднього повідомлення відповідного органу фінансового нагляду, проводити всі необхідні перевірки на місці у приміщеннях фізичних та юридичних осіб, зазначених у статті 17. Щодо фізичних осіб, чий приміщення для ведення господарської діяльності збігаються з їхнім приватним житлом, Орган повинен звернутися до суду та отримати судово дозвіл на проведення перевірки на місці. Якщо цього вимагають належне проведення та ефективність перевірки, Орган може проводити перевірку на місці без попереднього повідомлення зазначених фізичних та юридичних осіб.

2. Орган може прийняти рішення доручити проведення перевірок на місці спільній наглядовій групі відповідно до статті 16 або спеціальній групі, до складу якої, за необхідності, можуть входити члени спільної наглядової групи. Орган несе відповідальність за створення та формування груп для проведення перевірок на місці, що здійснюється у співпраці з органами фінансового нагляду.

3. Співробітники Органу та інші особи, уповноважені Органом проводити перевірку на місці, мають право заходити до будь-яких приміщень та на земельні ділянки фізичних або юридичних осіб, щодо яких Органом прийнято рішення про проведення розслідування, а стосовно фізичних осіб, чий приміщення для ведення господарської діяльності збігаються з їхнім приватним житлом, — після отримання судового дозволу на проведення перевірки на місці відповідно до пункту 1 цієї статті. Співробітники Управління та інші особи, уповноважені Управлінням, мають повноваження, передбачені статтею 21.

4. Фізичні та юридичні особи, зазначені у статті 17, підлягають перевіркам на місці на підставі рішення Органу.

5. Співробітники та інші супроводжуючі особи, уповноважені або призначені органом фінансового нагляду держави-члена, на території якої має проводитися перевірка, під наглядом та координацією Органу активно сприяють співробітникам Органу та іншим уповноваженим ним особам. З цією метою вони користуються повноваженнями, визначеними у пункті 3. Співробітники органів фінансового нагляду відповідної держави-члена також мають право брати участь у перевірках на місці.

6. У разі якщо особа чинить опір проведенню інспекції на місці, призначеної відповідно до цієї статті, орган фінансового нагляду відповідної держави-члена надає необхідну допомогу відповідно до національного законодавства. У міру необхідності для проведення інспекції така допомога включає опечатування будь-яких приміщень підприємства та бухгалтерських книг або документів. Якщо відповідний орган фінансового нагляду не має таких повноважень, він використовує свої повноваження для звернення з проханням про надання необхідної допомоги до інших національних органів.

▼B*Стаття 20***Дозвіл судового органу**

Якщо перевірка на місці, передбачена статтею 19, вимагає дозволу судового органу відповідно до національного законодавства, Орган звертається за таким дозволом.

У разі подання заяви про надання дозволу, зазначеного в пункті 1, національний судовий орган перевіряє автентичність рішення Органу та те, що передбачені примусові заходи не є ні довільними, ні надмірними з огляду на предмет перевірки. Під час перевірки пропорційності примусових заходів національний судовий орган може звернутися до Органу з проханням надати детальні пояснення, зокрема щодо підстав, на яких Орган має підозру про те, що мало місце порушення актів, зазначених у статті 1(2), серйозності підозрюваного порушення та характеру причетності особи, щодо якої застосовуються примусові заходи. Однак національний судовий орган не перевіряє необхідність проведення інспекції та не вимагає надання йому інформації, що міститься в матеріалах справи Управління. Законність рішення Управління підлягає перегляду виключно Судом Європейського Союзу.

*Стаття 21***Адміністративні заходи**

3. метою виконання своїх завдань, зазначених у статті 5 (2), Орган має повноваження застосовувати адміністративні заходи, передбачені у пунктах 2 та 3 цієї статті, щоб зобов'язати будь-який обраний суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, вжити необхідних заходів, якщо:

(а)було встановлено, що обраний суб'єкт, на якого поширюються зобов'язання, порушує акти Союзу та національне законодавство, зазначені у статті 1(2);

(б)Орган має достатні та доказові підстави вважати, що обраний суб'єкт, на актякого поширюються зобов'язання, ймовірно порушить Європейського Союзу та національне законодавство, зазначені у статті 1(2), і що застосування адміністративного заходу може запобігти виникненню такого порушення або зменшити ризик його виникнення;

(с)на підставі належним чином обґрунтованого висновку Органу внутрішні політики, процедури та механізми контролю, що діють у обраному суб'єкті, на якого поширюються зобов'язання, не відповідають ризикам відмивання грошей, пов'язаних з ним злочинів або фінансування тероризму, яким піддається обраний суб'єкт, на якого поширюються зобов'язання.

2. Для цілей статті 6(1) Орган, зокрема, має повноваження застосовувати такі адміністративні заходи:

(а)видавати рекомендації;

(б)зобов'язувати суб'єктів, що підлягають регулюванню, дотримуватися вимог, у тому числі вживати конкретних коригувальних заходів;

▼B

(с)опублікувати заяву, в якій зазначаються фізична або юридична особа та характер порушення;

(d)видавати наказ, що вимагає від фізичної або юридичної особи припинити таку поведінку та утриматися від її повторення;

(е)обмежувати або скорочувати діяльність, операції чи мережу установ, що входять до складу обраного суб'єкта, на якого покладанься зобов'язання, або вимагати відчуження видів діяльності;

(f) вимагати змін у структурі управління;

(g)у разі, якщо обрана зобов'язана особа підлягає ліцензуванню, запропонувати органу, який надав ліцензію, її відкликання або призупинення; у разі, якщо орган, який надав ліцензію, не дотримується пропозиції Органу щодо призупинення або відкликання, Орган вимагає від нього надати письмові обґрунтування такого рішення.

3. За допомогою адміністративних заходів, зазначених у пункті 2, Орган може, зокрема:

(a)вимагати надання без невиправданої затримки будь-яких даних або інформації, необхідних для виконання завдань, перелічених у статті 5(2), вимагати подання будь-яких документів або встановлювати додаткові чи частіші вимоги щодо звітності;

(b)вимагати посилення внутрішніх політик, процедур та заходів контролю;

(с)вимагати застосування конкретної політики або вимог щодо категорій або окремих клієнтів, операцій, видів діяльності або каналів надання послуг, що становлять високі ризики відмивання грошей та фінансування тероризму;

(d)вимагати впровадження заходів для зменшення ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму у діяльності та продуктах окремих зобов'язаних суб'єктів;

(е)тимчасово забороняти будь-якій особі, яка виконує керівні обов'язки у вибраній зобов'язаній організації, або будь-якій іншій фізичній особі, яку визнано відповідальною за порушення, виконувати керівні функції в зобов'язаних організаціях.

4. Адміністративні заходи, зазначені в пункті 2, у відповідних випадках супроводжуються обов'язковими строками їх виконання. Орган здійснює моніторинг та оцінку виконання обраним суб'єктом, що підлягає зобов'язанням, необхідних дій.

5. Органи фінансового нагляду повинні без зайвої затримки повідомляти Орган, якщо їм стане відомо про одну або кілька ознак того, що обрана зобов'язана особа порушила Регламент (ЄС) 2023/1113 або Регламент (ЄС) 2024/1624.

6. Застосовувані адміністративні заходи мають бути ефективними, пропорційними та стримуючими.

Стаття 22

Грошові санкції

1.3 метою виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, Орган може накладати грошові санкції у разі, якщо обраний суб'єкт, на якого покладено зобов'язання, умисно або через недбалість порушує вимогу Регламенту (ЄС) 2023/1113 або Регламенту (ЄС) 2024/1624, або не виконує обов'язкове рішення, зазначене у статті 6(1) цього Регламенту.

2.У разі якщо Виконавча рада Органу встановить, що обраний суб'єкт, на якого поширюються зобов'язання, умисно або через недбалість вчинив серйозне, повторне або систематичне порушення безпосередньо застосовних вимог, що містяться в Регламенті (ЄС) № 2023/1113 або Регламенті (ЄС) № 2024/1624, вона ухвалює рішення про накладення грошових санкцій відповідно до пункту 3 цієї статті. Грошові санкції, накладені за такі порушення, залежно від обставин кожного окремого випадку, накладаються на додаток до адміністративних заходів, зазначених у статті 21(2), або замість них.

3. Базова сума грошових санкцій, зазначених у пункті 1, має бути в межах таких меж:

- (a) у разі серйозних, повторних або систематичних порушень однієї або кількох вимог, пов'язаних із належною перевіркою клієнтів, політиками, процедурами та заходами контролю на рівні групи або зобов'язаннями щодо звітності, які були виявлені у двох або більше державах-членах, де здійснює діяльність обрана зобов'язана особа, розмір становить щонайменше 500 000 євро та не перевищує 2 000 000 євро або 1 % річного обороту, залежно від того, яка з цих сум є вищою;
- (b) у разі серйозних, повторних або систематичних порушень однієї або кількох вимог, пов'язаних із належною перевіркою клієнтів, внутрішніми політиками, процедурами та заходами контролю або зобов'язаннями щодо звітності, які були виявлені в одній державі-члені, де здійснює діяльність обрана суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, сума штрафу становить не менше 100 000 євро та не перевищує 1 000 000 євро або 0,5 % річного обороту, залежно від того, яка з цих сум є вищою;
- (c) у разі серйозних, повторних або систематичних порушень усіх інших вимог, виявлених у двох або більше державах-членах, де здійснює діяльність обраний суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, сума штрафу становить не менше 100 000 євро та не перевищує 2 000 000 євро;
- (d) у разі серйозних, повторних або систематичних порушень усіх інших вимог, виявлених в одній державі-члені, де здійснює діяльність обраний суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, розмір штрафу становить не менше 100 000 євро та не перевищує 1 000 000 євро;
- (e) у разі серйозних, повторних або систематичних порушень рішень Органу, зазначених у статті 6(1), сума становить не менше 100 000 євро та не перевищує 1 000 000 євро.

▼B

Базові суми, визначені в межах, встановлених у пункті 3, у разі потреби коригуються з урахуванням обтяжуючих або пом'якшуючих обставин відповідно до відповідних коефіцієнтів, наведених у Додатку I. Відповідні коефіцієнти обтяження застосовуються по черзі до базової суми. Якщо застосовується більше одного обтяжуючого коефіцієнта, різниця між базовою сумою та сумою, отриманою в результаті застосування кожного окремого обтяжуючого коефіцієнта, додається до базової суми. У разі якщо можна визначити вигоду, отриману в результаті порушення, або збитки, заподіяні третім особам внаслідок порушення, вони додаються до загальної суми санкції після застосування коефіцієнтів.

5. Відповідні пом'якшувальні коефіцієнти застосовуються по черзі до базової суми. Якщо застосовується більше ніж один пом'якшувальний коефіцієнт, різницю між базовою сумою та сумою, отриманою в результаті застосування кожного окремого пом'якшувального коефіцієнта, віднімають від базової суми.
6. Максимальний розмір санкції за серйозні, повторні або систематичні порушення, зазначені в пункті 3 підпунктів (а) та (б), не повинен перевищувати 10 % загального річного обороту суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання, за попередній фінансовий рік після застосування коефіцієнтів, зазначених у пунктах 4 та 5.
7. Максимальний розмір санкції за серйозні, повторні або систематичні порушення, зазначені в пункті 3 підпунктів (с) та (d), не повинен перевищувати 10 000 000 євро після застосування коефіцієнтів, зазначених у пунктах 4 та 5.
8. У разі якщо обрана суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, є материнською компанією або дочірньою компанією материнської компанії, яка зобов'язана скласти консолідовану фінансову звітність відповідно до статті 22 Директиви 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради « » ⁽¹¹⁾, відповідний загальний річний оборот визначається як загальний річний оборот або відповідний вид доходу згідно з чинними стандартами бухгалтерського обліку на основі останньої доступної консолідованої фінансової звітності, затвердженої керівним органом кінцевої материнської компанії.
9. У випадках, не передбачених пунктом 1 цієї статті, Орган може, якщо це необхідно для виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, вимагати від органів фінансового нагляду розпочати процедури з метою вжиття заходів для забезпечення накладення відповідних грошових санкцій відповідно до національного законодавства, що транспонує Директиву (ЄС) 2024/1640, та будь-якого відповідного національного законодавства, яке надає конкретні повноваження, що наразі не передбачені законодавством Союзу. Накладені грошові санкції мають бути ефективними, пропорційними та стримуючими.

Перший абзац застосовується до грошових санкцій, що накладаються на окремі зобов'язані суб'єкти за порушення національного законодавства, яким транспонується Директива (ЄС) 2024/1640, а також до будь-яких грошових санкцій, що накладаються на членів керівного органу окремих зобов'язаних суб'єктів, які згідно з національним законодавством несуть відповідальність за порушення, вчинене таким зобов'язаним суб'єктом.

(11) Директива 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність та пов'язані з ними звіти певних видів підприємств, що вносить зміни до Директиви 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради та скасовує Директиви Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС (OJ L 182, 29.6.2013, с. 19).

▼B

10. Грошові санкції, накладені Органом, мають бути ефективними, пропорційними та стримуючими.

При визначенні розміру грошової санкції Орган належним чином враховує спроможність обраного суб'єкта, на якого покладено зобов'язання, сплатити грошову санкцію, а у разі, якщо грошова санкція може вплинути на дотримання пруденційного регулювання, проводить консультації з органами, уповноваженими здійснювати нагляд за дотриманням обраними суб'єктами, на яких покладено зобов'язання, чинного законодавства Союзу.

*Стаття 23***Періодичні штрафні платежі**

1. Виконавча рада може ухвалити рішення про накладення періодичних штрафних платежів з метою примушення:

(а)вибрану зобов'язану особу припинити порушення, якщо вона не виконує адміністративний захід, застосований відповідно до статті 21(2), пунктів (b), (d), (e) або (f), та статті 21(3);

(b)особу, зазначену в статті 17(1), надати повну інформацію, яка була вимагана рішенням відповідно до статті 6(1);

(c)особу, зазначену в статті 17(1), до співпраці в рамках розслідування, зокрема до надання повних записів, даних, процедур або будь-яких інших необхідних матеріалів, а також до доповнення та виправлення іншої інформації, наданої в ході розслідування, розпочатого відповідно до статті 18.

2. Періодичний штраф має бути ефективним та пропорційним.
Періодичний штраф накладається доти, доки обраний суб'єкт, що не виконав зобов'язання, або відповідна особа не виконає відповідний адміністративний захід, зазначений у пункті 1.

3. Незважаючи на положення пункту 2, розмір періодичного штрафу не повинен перевищувати, у випадку юридичних осіб, 3 % середньоденного обороту за попередній фінансовий рік або, у випадку фізичних осіб, 2 % середньоденного доходу за попередній календарний рік. Він розраховується з дати, встановленої у рішенні про накладення періодичного штрафу.

4.Періодичний штраф може бути накладено на строк, що не перевищує шести місяців з моменту повідомлення про рішення Органу. Якщо після закінчення цього строку обраний суб'єкт, на якого покладено зобов'язання, ще не виконав адміністративну міру, Орган може накласти періодичні штрафи на додатковий строк, що не перевищує шести місяців.

5. Рішення про накладення періодичного штрафу може бути прийняте пізніше з ретроактивною дією до дати застосування адміністративної міри.

Стаття 24

Заслуховування осіб, щодо яких ведеться провадження

1. Перед ухваленням будь-якого рішення про накладення грошової санкції або періодичного штрафу відповідно до статті 22 або 23 Виконавча рада надає особам, щодо яких ведеться провадження, можливість бути заслуханими щодо висновків Органу. Виконавча рада ґрунтує свої рішення виключно на висновках, щодо яких особи, щодо яких ведеться провадження, мали можливість висловити свої зауваження.

2. Права на захист осіб, щодо яких ведеться провадження, повністю дотримуються протягом усього провадження. Вони мають право на доступ до матеріалів справи Органу, з урахуванням законних інтересів інших осіб щодо захисту їхніх комерційних таємниць. Право на доступ до матеріалів справи не поширюється на конфіденційну інформацію або внутрішні підготовчі документи Органу.

Стаття 25

Оприлюднення адміністративних заходів, грошових санкцій та періодичних штрафних платежів

1. Орган оприлюднює кожне рішення про накладення грошових санкцій або періодичних штрафних платежів або про застосування адміністративних заходів, зазначених у статті 21(2), пункти (с) – (g), прийняте у справах, зазначених у статті 21(1), пункт (а), одразу після того, як особа, відповідальна за порушення, буде поінформована про таке рішення. Оприлюднення має містити щонайменше інформацію про вид та характер порушення, особу, відповідальну за порушення, а також, у разі грошових санкцій або періодичних штрафних платежів, їхній розмір.

На відміну від першого абзацу, якщо оприлюднення стосується адміністративних заходів, щодо яких можна подати апеляцію і які не мають на меті усунення серйозних, повторних та систематичних порушень, Орган може відкласти оприлюднення таких адміністративних заходів до закінчення строку подання апеляції до Суду Європейського Союзу.

2. Після закінчення строку перегляду рішення Адміністративною комісією з перегляду або, у разі якщо зобов'язаний суб'єкт не подав запит на такий перегляд, після закінчення строку подання апеляції до Суду Європейського Союзу, Орган оприлюднює інформацію про запит на перегляд або апеляцію. Будь-яка подальша інформація щодо результатів такого перегляду або оскарження оприлюднюється Органом негайно після її отримання. Також оприлюднюється будь-яке рішення, яким скасовується рішення про накладення грошового стягнення або періодичного штрафу чи застосування адміністративного заходу відповідно до статті 21(1), пункт (а).

3. Незважаючи на вимогу, зазначену в пункті 1, якщо після індивідуальної оцінки кожної конкретної справи Орган вважає, що оприлюднення особистих даних або даних про особу відповідальних осіб є непропорційним, або якщо таке оприлюднення ставить під загрозу стабільність фінансових ринків чи поточне розслідування, Орган:

▼B

(а) відкласти оприлюднення рішення до того моменту, коли перестануть існувати підстави для його неоприлюднення;

(b) опублікувати рішення в анонімній формі, якщо така анонімна публікація забезпечує ефективний захист персональних даних відповідальних осіб; у цьому випадку Орган відкладає публікацію відповідних даних на розумний строк, якщо передбачається, що протягом цього строку підстави для анонімної публікації перестануть існувати;

(с) зовсім не оприлюднювати рішення у разі, якщо варіанти, викладені в пунктах (а) та (б), вважаються недостатніми для забезпечення:

(і) щоб не було поставлено під загрозу стабільність фінансових ринків;
або

(іі) пропорційність оприлюднення рішення щодо адміністративних заходів, застосованих відповідно до статті 21(1), пункт (а), якщо такі заходи вважаються незначними.

4. Орган забезпечує доступність будь-якої публікації, здійсненої відповідно до цієї статті, на своєму веб-сайті протягом п'яти років.

Стаття 26

Виконання грошових санкцій та періодичних штрафних платежів, а також розподіл сум таких санкцій та платежів

1. Грошові санкції та періодичні штрафні платежі, накладені відповідно до статей 22 та 23, підлягають примусовому стягненню.

Примусове виконання регулюється правилами цивільного судочинства, що діють у державі-члені, на території якої здійснюється примусове виконання. Постанова про примусове виконання додається до рішення про накладення грошових санкцій або періодичних штрафних платежів відповідно до статей 22 та 23 без будь-яких формальностей, окрім перевірки автентичності рішення органом, який уряд кожної держави-члена призначає для цієї мети та повідомляє про це Органу та Суду Європейського Союзу.

Після виконання цих формальностей за заявою заінтересованої сторони ця сторона може приступити до примусового виконання відповідно до національного законодавства, звернувшись із відповідним питанням безпосередньо до компетентного органу.

Виконання рішення може бути призупинено лише рішенням Суду Європейського Союзу. Однак суди відповідної держави-члена мають юрисдикцію щодо скарг на те, що виконання рішення здійснюється з порушенням встановленої процедури.

2. Суми стягнутих грошових санкцій та періодичних штрафних платежів зараховуються до загального бюджету Союзу.

▼B*Стаття 27***Процедурні правила щодо вжиття наглядових заходів та накладення грошових санкцій і періодичних штрафних платежів**

Якщо під час виконання своїх обов'язків відповідно до цього Регламенту Орган виявляє серйозні ознаки можливого існування фактів, що можуть становити одне або кілька порушень, перелічених у Додатку II, Орган призначає незалежну слідчу групу в складі Органу для розслідування справи. Слідча група не повинна брати участь або брала участь у безпосередньому нагляді за обраним відповідним суб'єктом, що підлягає нагляду, та виконує свої функції незалежно від Виконавчої ради. Орган розробляє внутрішні процедури для визначення правил, що регулюють відбір членів незалежної слідчої групи, зокрема щодо знань, кваліфікації, компетентності та досвіду цих членів.

Слідча група розслідує передбачувані порушення, беручи до уваги будь-які зауваження, подані особами, щодо яких проводиться розслідування, та подає Виконавчій раді повне досьє зі своїми висновками.

Для виконання своїх завдань слідча група може вимагати інформацію відповідно до статті 17 та проводити розслідування й перевірки на місці відповідно до статей 18 та 19.

Під час виконання своїх завдань слідча група має доступ до всіх документів та інформації, зібраних спільною наглядовою групою в ході здійснення наглядової діяльності.

Після завершення розслідування та перед поданням матеріалів справи з висновками до Виконавчої ради слідча група надає особам, щодо яких проводиться розслідування, можливість бути заслуханими з питань, що є предметом розслідування. Слідча група ґрунтує свої висновки виключно на фактах, щодо яких особи, щодо яких проводиться розслідування, мали можливість висловити свої зауваження.

Під час розслідувань, що проводяться відповідно до цієї статті, права на захист відповідних осіб мають повністю дотримуватися.

Додаючи справу з висновками до Виконавчої ради, слідча група повідомляє про це осіб, щодо яких проводиться розслідування. Особи, щодо яких проводиться розслідування, мають право на доступ до справи, з урахуванням законних інтересів інших осіб щодо захисту їхніх комерційних таємниць. Право на доступ до справи не поширюється на конфіденційну інформацію, що стосується третіх осіб.

На підставі матеріалів справи, що містять висновки слідчої групи, та, на вимогу відповідних осіб, після заслуговування осіб, щодо яких проводиться розслідування, відповідно до статті 24 (1), Виконавча рада приймає рішення про те, чи було скоєно особами, щодо яких проводиться розслідування, одне або кілька порушень, перелічених у Додатку II, і, у такому випадку, накладає грошове стягнення відповідно до статті 22 та застосовує адміністративний захід відповідно до статті 21 на додаток до накладення грошового стягнення або замість нього.

▼B

Блідча група не бере участі в обговоренні питань Виконавчою радою та жодним іншим чином не втручається в процес прийняття рішень Виконавчою радою.

7. Комісія приймає додаткові процедурні правила щодо здійснення повноважень з накладення грошових санкцій або періодичних штрафних платежів, включаючи положення щодо права на захист, тимчасові положення та стягнення грошових санкцій або періодичних штрафних платежів, а також приймає детальні правила щодо строків давності для накладення та примусового стягнення штрафних санкцій.

Правила, зазначені в першому підпункті, приймаються шляхом прийняття делегованих актів, що доповнюють цей Регламент, відповідно до статті 100.

Комісія ухвалює делеговані акти, зазначені у другому підпункті, до 1 січня 2027 року.

Орган передає справи для кримінального переслідування відповідним національним органам, якщо під час виконання своїх обов'язків відповідно до цього Регламенту він виявляє серйозні ознаки можливого існування фактів, що можуть становити кримінальні правопорушення. Крім того, Орган утримується від накладення грошових санкцій або періодичних штрафних платежів, якщо попереднє виправдання або засудження, що випливає з ідентичних фактів або з фактів, які є суттєво однаковими, набуло сили *res judicata* в результаті кримінального провадження згідно з національним законодавством.

Стаття 28

Перегляд рішень Судом Європейського Союзу

Суд Європейського Союзу має необмежену юрисдикцію щодо перегляду рішень Органу про накладення грошової санкції або періодичного штрафу. Він може скасувати, зменшити або збільшити розмір накладеної грошової санкції або періодичного штрафу.

Стаття 29

Мовні домовленості в рамках прямого нагляду

Орган та органи фінансового нагляду затверджують порядок взаємодії в рамках системи нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, включаючи мову (мови), що мають використовуватися.

Будь-який документ, який обраний суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, або будь-яка інша фізична чи юридична особа, що індивідуально підпадає під наглядові процедури Органу, подає до Органу, може бути складений будь-якою з офіційних мов Союзу, обраною відповідним обраним суб'єктом, що підлягає зобов'язанням, або фізичною чи юридичною особою.

Орган, обрані суб'єкти, що підлягають зобов'язанням, та будь-яка інша фізична або юридична особа, яка індивідуально підлягає процедурам нагляду з боку Органу, можуть домовитися про виключне використання однієї з офіційних мов Союзу у своєму письмовому спілкуванні, зокрема щодо рішень Органу з питань нагляду.

▼B

¶. разі якщо угода про виключне використання однієї мови, як зазначено в пункті 3, згодом скасовується, таке скасування поширюється лише на ті аспекти процедури нагляду Органу, які ще не були виконані.

§. разі якщо учасники усних слухань подають клопотання про виступ мовою, що є офіційною мовою Союзу, але не є мовою проведення процедури нагляду Органу, про таку вимогу слід заздалегідь повідомити Орган, щоб він мав змогу вжити необхідних заходів.

Непрямий нагляд за не відібраними суб'єктами, на яких поширюються зобов'язання

РОЗДІЛ 4

Стаття 30

Оцінка стану конвергенції наглядової діяльності

Орган проводить періодичні оцінки деяких або всіх видів діяльності одного, кількох або всіх фінансових наглядових органів, а також їхніх інструментів та ресурсів. У рамках кожної оцінки Орган оцінює, наскільки фінансовий наглядовий орган виконує свої завдання відповідно до Директиви (ЄС) 2024/1640 та вживає необхідних заходів для забезпечення послідовних високих стандартів та практик нагляду. Під час оцінок враховується рівень гармонізації підходів до нагляду, і з цією метою вони включають аналіз застосування всієї або частини методології нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ), розробленої відповідно до статті 8, а також охоплюють усі органи фінансового нагляду в рамках одного циклу оцінки. Виконавча рада, після консультацій із Генеральною радою у складі, що відповідає за питання нагляду, затверджує план циклу оцінки. Генеральна рада, діючи більшістю у дві третини своїх членів, може вимагати від Виконавчої ради прийняти новий план. Тривалість кожного циклу оцінки визначається Органом і не повинна перевищувати семи років.

Орган розробляє методи, що забезпечують послідовну оцінку та порівняння фінансових наглядових органів, що перевіряються в одному циклі. Наприкінці кожного циклу оцінки Орган подає свої висновки до Європейського парламенту та Ради.

2. Оцінювання проводяться співробітниками Органу, а також, після оголошення відкритого конкурсу на участь, співробітниками органів фінансового нагляду, які не підлягають перевірці, на добровільній основі. У відповідних випадках під час оцінювання належним чином враховуються оцінки, висновки або звіти, підготовлені міжнародними організаціями та міжурядовими органами, що мають компетенцію у сфері запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму. Під час оцінок також може належним чином враховуватися інформація, що міститься в центральній базі даних щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, створеній відповідно до статті 11.
3. Орган складає звіт, у якому викладено результати кожної оцінки. Проект звіту подається фінансовому наглядовому органу, що підлягає оцінці, для надання зауважень до його розгляду Генеральною радою у складі, що здійснює нагляд. У строк, визначений Органом, фінансовий наглядовий орган, що підлягає оцінці, подає зауваження до проекту звіту.

▼B

Остаточний звіт затверджується Виконавчою радою з урахуванням зауважень Генеральної ради у складі, що здійснює нагляд. Виконавча рада забезпечує послідовність у застосуванні методології оцінки. У звіті мають бути пояснені та зазначені будь-які конкретні подальші заходи, які повинен вжити фінансовий наглядовий орган, що підлягає оцінці, і які в результаті оцінки визнано доцільними, пропорційними та необхідними. Подальші заходи можуть бути прийняті у формі керівних принципів та рекомендацій Генеральної ради. Подальші заходи можуть також бути прийняті у формі індивідуальних рекомендацій, ухвалених Виконавчою радою. Такі індивідуальні подальші заходи оприлюднюються лише за згодою відповідного фінансового наглядового органу та виключно у зведеному або узагальненому вигляді, таким чином, щоб унеможливити ідентифікацію окремих фінансових установ. Опублікована версія звіту не повинна містити конфіденційної інформації, а також посилань на конкретні фінансові наглядові органи.

Франи фінансового нагляду докладають усіх зусиль для виконання конкретних подальших заходів, адресованих їм за результатами оцінки. У відповідних випадках органи фінансового нагляду регулярно надають Органу оновлену інформацію щодо виду заходів, які вони вжили у відповідь на звіт, зазначений у пункті 3.

Стаття 31

Координація та сприяння роботі колегій з нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) у фінансовому секторі

Фрган забезпечує, в межах своїх повноважень та без ущемлення повноважень відповідних органів фінансового нагляду, створення та послідовне функціонування колегій з нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) у фінансовому секторі для не відібраних зобов'язаних суб'єктів, які здійснюють діяльність у кількох державах-членах, відповідно до статті 49 Директиви (ЄС) 2024/1640. З цією метою Орган може:

(а) створювати колегію, якщо така колегія ще не створена, незважаючи на те, що умови для її створення, викладені у статті 49 Директиви (ЄС) 2024/1640, виконані, а також скликати та організовувати засідання колегії;

(b) надавати допомогу в організації засідань колегії, якщо про це звертаються відповідні органи фінансового нагляду;

(c) надавати допомогу в організації спільних планів нагляду та спільних перевірок на місці або поза місцями розслідувань;

(d) збирати та обмінюватися всією відповідною інформацією у співпраці з органами фінансового нагляду з метою сприяння роботі колегії та забезпечення доступу до такої інформації для органів колегії;

(e) сприяти ефективній та результативній наглядовій діяльності та практиці, зокрема оцінювати ризики, яким піддаються або можуть піддаватися не відібрані суб'єкти, що підлягають нагляду;

▼B

- (f) здійснювати нагляд, відповідно до завдань та повноважень, визначених у цьому Регламенті, за виконанням завдань, що здійснюються органами фінансового нагляду.

2. Для цілей пункту 1 персонал Органу має повні права на участь у колегіях з нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) та має можливість брати участь у їхній діяльності, включаючи інспекції на місці, що проводяться спільно двома або більше органами фінансового нагляду.

Стаття 32

Запити щодо вжиття заходів у виняткових обставинах у разі виявлення ознак серйозних, повторних або систематичних порушень

1. Органи фінансового нагляду повідомляють Орган у разі, якщо ситуація щодо будь-якого не відібраного суб'єкта, на якого покладаються зобов'язання, стосовно дотримання ним

Регламенту (ЄС) 2024/1624, Регламенту (ЄС) 2023/1113, будь-яких інших правових положень, прийнятих для імплементації цих Регламентів, або будь-якого адміністративного акта, виданого будь-яким наглядовим органом, а також щодо його вразливості до ризиків відмивання грошей та фінансування тероризму, стрімко та суттєво погіршується, зокрема у випадках, коли таке погіршення може негативно вплинути на кілька держав-членів або на Союз у цілому чи підірвати цілісність фінансової системи Союзу.

2. Орган може, у разі наявності ознак серйозних, повторних або систематичних порушень з боку не відібраного суб'єкта, що підлягає зобов'язанням, звернутися до його фінансового наглядового органу з проханням:

- (a) провести розслідування таких ознак, які можуть стосуватися порушень законодавства Союзу або, у разі якщо таке законодавство Союзу складається з директив або прямо надає державам-членам право вибору, порушень національного законодавства в тій мірі, в якій це національне законодавство транспонує директиви або реалізує можливості, надані державам-членам законодавством Союзу; та
- (b) розглянути можливість застосування санкцій до цієї організації у зв'язку з такими порушеннями відповідно до безпосередньо застосовного законодавства Союзу або національного законодавства, що транспонує директиви.

У цьому контексті Орган може, у разі необхідності, також звернутися до фінансового наглядового органу необраної зобов'язаної особи з проханням ухвалити індивідуальне рішення, адресоване цій особі, яке вимагає від неї вжити всіх необхідних заходів для виконання своїх зобов'язань згідно з безпосередньо застосовним законодавством Союзу або згідно з національним законодавством у тій мірі, в якій воно транспонує директиви або реалізує можливості, надані державам-членам законодавством Союзу, включаючи припинення будь-якої практики. Запити, зазначені в цьому пункті, не перешкоджають поточним наглядовим заходам з боку фінансового наглядового органу, якому адресовано запит.

▼B

3. Запит, зазначений у пункті 2, може бути ініційований, якщо Орган має підстави вважати, що має місце серйозне, повторне або систематичне порушення:

- (а) на підставі повідомлень від органів фінансового нагляду відповідно до пункту 1;
- (б) у результаті збору Органом власних добре обґрунтованих відомостей; або
- (с) після отримання інформації від інституцій, органів, офісів або агентств Союзу, або з будь-якого іншого надійного та достовірного джерела інформації.

4. Відповідний орган фінансового нагляду повинен виконати будь-який запит, адресований йому відповідно до пункту 2, та якнайшвидше, але не пізніше ніж через 10 робочих днів з дня повідомлення про такий запит, повідомити Орган про заходи, яких він вжив або має намір вжити для виконання цього запиту.

5. У разі якщо запит, зазначений у пункті 2, не виконується або інформація про заходи, вжиті чи заплановані для його виконання, не надається Органу протягом 10 робочих днів з дня повідомлення про запит, Орган може звернутися до Комісії з проханням надати дозвіл на тимчасове передавання відповідних завдань та повноважень, зазначених у статті 5(2) та статті 6(1), що стосуються безпосереднього нагляду за необраним суб'єктом, на який поширюються зобов'язання, від відповідного органу фінансового нагляду до Органу.

6. Запит Органу до Комісії відповідно до пункту 5 має містити таке:

(а) опис серйозних, повторних або систематичних порушень безпосередньо застосовних вимог з боку необраного суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання, та пояснення того, чому такі порушення належать до сфери компетенції Органу відповідно до пунктів 2 та 3;

(б) пояснення того, чому запит до фінансового наглядового органу, зазначеного в пункті 2, не призвів до вжиття будь-яких заходів у строк, встановлений у пункті 4, включаючи, у разі необхідності, інформацію про те, що фінансовий наглядовий орган не надав відповіді;

(с) пропонувані строк, що не перевищує трьох років, протягом якого Орган виконуватиме відповідні завдання та здійснюватиме відповідні повноваження стосовно відповідного необраного суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання;

(д) опис заходів, які Орган має намір вжити стосовно відповідного необраного суб'єкта, зобов'язаного виконувати відповідні обов'язки, після передачі відповідних завдань та повноважень з метою усунення серйозних, повторних або систематичних порушень, зазначених у пункті 2;

(е) будь-яке відповідне листування між Органом та відповідним органом фінансового нагляду.

▼B

7. На підставі інформації, отриманої відповідно до пункту 6, Комісія має один місяць з дати отримання запиту від Органу для ухвалення належним чином обґрунтованого рішення про надання дозволу на передачу відповідних завдань та повноважень або про відмову в такому дозволі. Про рішення повідомляється Органу, який негайно інформує про це фінансового наглядача та відповідну необрану зобов'язану особу. Про рішення інформуються Європейський парламент та Рада.

8. На десятий робочий день після того, як Органу було повідомлено про рішення, що дозволяє передачу завдань та повноважень стосовно необраного суб'єкта, який підлягає зобов'язанням, такий суб'єкт вважається обраним суб'єктом, який підлягає зобов'язанням, для цілей виконання завдань, зазначених у статті 5(2), та повноважень, зазначених у статті 6(1) та статтях 17–23. У рішенні Комісії встановлюється строк виконання цих завдань та повноважень, після закінчення якого вони автоматично передаються назад відповідному органу фінансового нагляду.

9. Після консультацій із відповідним органом фінансового нагляду Орган може подати до Комісії запит щодо продовження терміну дії рішення, яким надано дозвіл на передачу завдань та повноважень. Цей запит подається щонайменше за два місяці до закінчення початкового терміну.

До запиту, зазначеного в першому абзаці, додаються:

(а) опис заходів, яких Орган вжив стосовно відповідного суб'єкта, що підлягає регулюванню, та подальших заходів, які він має намір вжити;

(б) обґрунтування того, чому ці залишені заходи спрямовані на усунення порушень, які все ще належать до сфери компетенції Органу відповідно до пункту 2;

(с) пропозицію щодо максимального строку тривалістю до трьох років для подальшого виконання завдань, зазначених у статті 5(2), та повноважень, зазначених у статті 6(1) та статтях 17–23, стосовно суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання;

(д) будь-яке відповідне листування між Органом та відповідним органом фінансового нагляду.

Комісія ухвалює рішення про надання продовження строку протягом строку, зазначеного в пункті 7. Будь-яке продовження строку, надане відповідно до цього пункту, може бути надане лише один раз.

Стаття 33

Вирішення розбіжностей між органами фінансового нагляду у транскордонних ситуаціях

Орган може надавати допомогу органам фінансового нагляду у досягненні згоди відповідно до процедури, викладеної у пунктах 3, 4 та 5 цієї статті, на запит одного або кількох органів фінансового нагляду відповідно до статей 46, 47, 49 або 54 Директиви (ЄС) 2024/1640 або в інших випадках, коли орган фінансового нагляду не погоджується з

▼B

процедурою або змістом дії, запропонованої дії чи бездіяльності іншого органу фінансового нагляду, якщо це впливає на його власні наглядові завдання та обов'язки стосовно конкретного не відібраного суб'єкта, зобов'язаного дотримуватися вимог, або декількох таких суб'єктів.

2. У випадках, інших ніж ті, що передбачені статтями 46, 47, 49 та 54 Директиви (ЄС) 2024/1640, орган фінансового нагляду повинен без невинуватої затримки звернутися за допомогою до Органу, якщо положення законодавства Союзу вимагає від цього органу фінансового нагляду досягти з іншим органом фінансового нагляду угоди, домовленості або іншої форми встановленої чи формалізованої співпраці щодо нагляду за конкретними не відібраними суб'єктами, що підлягають зобов'язанням, і має місце будь-яка з таких обставин:
 - (а) угода була укладена, але одна зі сторін її фактично не застосовує або не дотримується;
 - (б) орган фінансового нагляду на підставі об'єктивних підстав дійшов висновку про наявність розбіжностей;
 - (с) минуло два місяці з дати отримання органом фінансового нагляду запиту від іншого органу фінансового нагляду щодо вжиття певних заходів з метою дотримання законодавчих актів, зазначених у статті 1(2) цього Регламенту, а орган, до якого звернулися, не ухвалив рішення, що задовольняє цей запит.
3. Виконавча рада оцінює будь-який запит, зазначений у пунктах 1 та 2, та повідомляє відповідні сторони про те, чи вважає вона запит обґрунтованим і чи має намір вжити заходів відповідно до цієї статті.
4. Орган встановлює строк для проведення примирення між органами фінансового нагляду, беручи до уваги будь-які відповідні строки, визначені у законодавстві Союзу, а також складність та терміновість питання. На етапі примирення Орган виступає в ролі посередника. У разі необхідності або якщо це передбачено законодавством Союзу, він надає висновок щодо способу врегулювання розбіжностей.
5. У разі якщо органи фінансового нагляду не досягають згоди під час етапу примирення, зазначеного в пункті 4, або якщо вони не дотримуються висновку, виданого Органом, Орган може вимагати від цих органів вжити конкретних заходів або утриматися від певних дій з метою врегулювання справи та забезпечення дотримання законодавства Союзу. Рішення Органу є обов'язковим для органів фінансового нагляду. Рішення Органу може вимагати від органів фінансового нагляду скасувати або внести зміни до прийнятого ними рішення або скористатися своїми повноваженнями відповідно до чинного законодавства Союзу.
6. Орган повідомляє органи фінансового нагляду про завершення процедур, передбачених у пунктах 4 та 5, а також, у разі необхідності, про своє рішення, прийняте відповідно до пункту 5.
7. Будь-які дії органів фінансового нагляду щодо фактів, які є предметом рішення відповідно до пункту 5, мають відповідати такому рішенню.

▼B

8. У звіті, зазначеному в статті 84, Голова Органу зазначає характер та вид розбіжностей між органами фінансового нагляду, досягнуті домовленості та рішення, прийняті для врегулювання таких розбіжностей.

*Стаття 34***Дії у випадках систематичних недоліків у нагляді**

1. У разі якщо орган фінансового нагляду не застосував заходи, передбачені Директивою (ЄС) 2024/1640 або положеннями національного законодавства, що транспонують цю Директиву, або застосував заходи таким чином, що це, як видається, є порушенням законодавства Союзу, що призводить до систематичних недоліків у його нагляді, які зачіпають численні суб'єкти, що підлягають нагляду, та підривають ефективність системи нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, Орган діє відповідно до повноважень, визначених у пунктах 2, 3 та 4.

2. Орган може розпочати розслідування щодо потенційного порушення законодавства Європейського Союзу, зазначеного в пункті 1, за власною ініціативою, якщо він має підстави вважати, що таке порушення мало місце, на підставі обґрунтованої інформації, зібраної Органом під час виконання своїх завдань відповідно до цього Регламенту.

Орган також може розслідувати передбачуване порушення або незастосування законодавства Європейського Союзу на підставі обґрунтованого запиту від одного або кількох фінансових наглядових органів, Європейського парламенту або Комісії.

У разі якщо запит про проведення розслідування щодо можливого порушення законодавства Союзу надійшов відповідно до першого або другого підпункту, Орган належним чином повідомляє сторону, яка подала запит, про те, як він має намір діяти у цій справі та чи є підстави для розслідування передбачуваного порушення. Якщо Орган вирішує провести розслідування, він спочатку повідомляє про це відповідний орган фінансового нагляду.

3. Орган фінансового нагляду, щодо якого проводиться розслідування відповідно до пункту 2, повинен без затримки надати Органу всю інформацію, яку Орган вимагає для цілей свого розслідування, зокрема щодо того, як дії, зазначені в пункті 1, застосовуються відповідно до законодавства Європейського Союзу.

4. У разі, якщо це вважається доцільним та необхідним, Орган може також, після інформування фінансового наглядового органу, щодо якого проводиться розслідування, надати можливість усім іншим фінансовим наглядовим органам передати Органу інформацію, яку вони вважають доречною, або безпосередньо надіслати належним чином обґрунтований та аргументований запит про надання інформації до будь-якого іншого фінансового наглядового органу. Адресати такого запиту повинні без невиправданої затримки надати Органу чітку, точну та повну інформацію.

5. Орган може не пізніше ніж через шість місяців з дати початку свого розслідування надіслати рекомендацію фінансовому наглядовому органу, щодо якого проводиться розслідування, із зазначенням заходів, необхідних для дотримання законодавства Союзу.

Перед винесенням такої рекомендації Орган повинен провести консультації з органом фінансового нагляду, якщо він вважає, що такі консультації є доцільними для усунення системних недоліків у нагляді, що призвели до порушення законодавства Союзу, з метою досягнення згоди щодо заходів, необхідних для дотримання законодавства Союзу.

▼B

Орган фінансового нагляду протягом 10 робочих днів з моменту отримання рекомендації повідомляє Орган про заходи, яких він вжив або має намір вжити для забезпечення дотримання законодавства Європейського Союзу.

6. разі якщо орган фінансового нагляду не дотримався законодавства Європейського Союзу протягом одного місяця з дати отримання рекомендації Органу, Комісія може, після отримання відповідної інформації від Органу або за власною ініціативою, винести офіційну думку, в якій вимагатиме від органу фінансового нагляду вжити заходів, необхідних для дотримання законодавства Європейського Союзу. В офіційній думці Комісії враховується рекомендація Органу.

Комісія видає таку офіційну думку протягом трьох місяців з дати прийняття рекомендації. Комісія може продовжити цей строк на один місяць.

Орган та орган фінансового нагляду надають Комісії всю необхідну інформацію.

7. Протягом 10 робочих днів з моменту отримання офіційного висновку, зазначеного в пункті 6, орган фінансового нагляду повідомляє Комісію та Орган про заходи, яких він вжив або має намір вжити для виконання цього офіційного висновку. Вживаючи заходів щодо питань, що є предметом офіційного висновку, орган фінансового нагляду повинен дотримуватися цього офіційного висновку.

РОЗДІЛ 5 *Нагляд за нефінансовим сектором*

Стаття 35

Експертні оцінки

Орган періодично проводить колегіальні огляди деяких або всіх видів діяльності нефінансових наглядових органів та державних органів, зазначених у статті 52 Директиви (ЄС) 2024/1640, з метою посилення узгодженості та ефективності результатів нагляду. Орган розробляє методи, що дозволяють проводити об'єктивну оцінку та порівняння між нефінансовими наглядовими органами, що підлягають огляду. У відповідних випадках під час планування та проведення оцінок належним чином враховуються оцінки, висновки та звіти, підготовлені міжнародними організаціями та міжурядовими органами, що мають компетенцію у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВКТ). Під час оцінок також може належним чином враховуватися інформація, що міститься в центральній базі даних з питань ПВКТ, створеній відповідно до статті 11 цього Регламенту.

Методи, зазначені в першому абзаці, мають враховувати специфіку системи нагляду у випадках, коли нагляд доручено органам саморегулювання, включаючи роль державного органу, відповідального за нагляд за цими органами відповідно до статті 52 Директиви (ЄС) 2024/1640, а також специфічні характеристики органів нагляду в таких випадках.

2. Експертні перевірки проводяться співробітниками Органу спільно з відповідними співробітниками органів нагляду за нефінансовими установами та державних органів, зазначених у статті 52 Директиви (ЄС) 2024/1640.

▼B

3. Експертна оцінка має включати, зокрема, оцінку:

(а)достатність повноважень та фінансових, людських і технічних ресурсів, ступінь незалежності, механізми управління та професійні стандарти органу нагляду за нефінансовими суб'єктами, що забезпечують ефективне застосування розділу IV Директиви (ЄС) 2024/1640;

(б)ефективність та ступінь конвергенції, досягнуті у застосуванні законодавства Союзу та у практиці нагляду, а також ступінь, у якому практика нагляду забезпечує досягнення цілей, визначених у законодавстві Союзу;

(с)застосування найкращих практик, розроблених нефінансовими наглядовими органами, впровадження яких може бути корисним для інших нефінансових наглядових органів;

(д)ефективність та ступінь конвергенції, досягнуті щодо забезпечення дотримання положень, прийнятих з метою імплементації законодавства Європейського Союзу, включаючи накладені грошові санкції та застосовані адміністративні заходи щодо відповідальних осіб у випадках недотримання зазначених положень.

4. Орган готує звіт, у якому викладено результати колегіального огляду. Цей звіт про колегіальний огляд готується спільно співробітниками Органу та відповідними співробітниками органів нагляду за нефінансовими установами та державних органів, зазначених у статті 52 Директиви (ЄС) 2024/1640, які беруть участь у колегіальному огляді, і приймається Виконавчою радою після отримання зауважень Генеральної ради у складі, що здійснює нагляд, щодо узгодженості застосування методології з іншими звітами про колегіальний огляд. У звіті мають бути пояснені та зазначені подальші заходи, які вважаються доцільними, пропорційними та необхідними за результатами колегіального огляду. Ці подальші заходи можуть бути прийняті у формі керівних принципів та рекомендацій відповідно до статті 54 та висновків відповідно до статті 55 цього Регламенту. Нефінансові органи нагляду та державні органи, зазначені у статті 52 Директиви (ЄС) 2024/1640, докладають усіх зусиль для дотримання будь-яких виданих керівних принципів та рекомендацій відповідно до статті 54(3) цього Регламенту.

5. Орган оприлюднює результати колегіального огляду на своєму веб-сайті та інформує про них принаймні Європейський парламент. Він подає висновок до Комісії, якщо, з огляду на результати колегіального огляду або будь-яку іншу інформацію, отриману Органом під час виконання своїх завдань, він вважає, що з точки зору Союзу необхідна подальша гармонізація правил Союзу, що застосовуються до суб'єктів, на яких покладаються зобов'язання, у нефінансовому секторі або до органів нагляду за нефінансовим сектором.

6. Орган надає звіт про подальші дії через два роки після опублікування звіту про колегіальну оцінку. Звіт про подальші дії готується спільно співробітниками Органу та відповідними співробітниками органів нагляду за нефінансовим сектором, які брали участь у колегіальній оцінці, і приймається Виконавчою радою після отримання зауважень від

▼B

Генеральної ради у складі, що здійснює нагляд, щодо узгодженості застосування методології з іншими звітами про колегіальну оцінку. Звіт про подальші дії має містити оцінку адекватності та ефективності заходів, вжитих органами нагляду у нефінансовому секторі, що були предметом колегіальної оцінки, у відповідь на заходи щодо подальших дій, передбачені у звіті про колегіальну оцінку. Орган оприлюднює висновки звіту про подальші дії на своєму веб-сайті.

7. Для цілей цієї статті Виконавча рада затверджує план роботи з проведення взаємного огляду кожні два роки після консультацій із Генеральною радою у складі, що здійснює нагляд. Цей план роботи з проведення взаємного огляду має відображати уроки, винесені з попередніх процесів взаємного огляду та обговорень, що відбулися в Генеральній раді у складі, що здійснює нагляд. Генеральна рада у складі, що здійснює наглядові функції, діючи більшістю у дві третини своїх членів, може вимагати від Виконавчої ради затвердити новий план. План роботи з проведення взаємного огляду становить окрему частину щорічної та багаторічної робочої програми та включається до єдиного програмного документа, зазначеного у статті 65. У разі настання надзвичайних або непередбачених подій Орган може прийняти рішення про проведення додаткових взаємних оглядів.

8. Якщо експертні оцінки стосуються наглядової діяльності, яку в одній або кількох державах-членах здійснюють органи саморегулювання, така експертна оцінка має включати аналіз заходів, вжитих відповідно до статті 52 Директиви (ЄС) 2024/1640 державним органом, відповідальним за нагляд за цими органами, з метою забезпечення належного та ефективного виконання ними своїх функцій.

9. У разі якщо експертні оцінки стосуються наглядової діяльності, яку в одній або кількох державах-членах здійснюють органи саморегулювання, від цих органів саморегулювання не вимагається брати участь у таких експертних оцінках. Однак, якщо вони виявляють зацікавленість у участі в експертній оцінці, співробітникам тих органів, яким доручено виконання наглядових завдань, дозволяється брати участь у такій експертній оцінці.

Стаття 36

Координація та сприяння роботі колегій з нагляду за протидією відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВК/ФТ) у нефінансовому секторі

Орган, у межах своїх повноважень та без ущемлення повноважень відповідних органів нагляду за нефінансовим сектором відповідно до статті 50 Директиви (ЄС) 2024/1640, надає допомогу у створенні та функціонуванні колегій з нагляду за протидією відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) у нефінансовому секторі для суб'єктів, на яких покладено обов'язки, що здійснюють діяльність у нефінансовому секторі та мають підрозділи в кількох державах-членах відповідно до зазначеної статті.

2. Для цілей пункту 1 Орган може:

- (a) пропонувати створення колегії у випадках, коли така колегія ще не створена, хоча Орган вважає, що ризик відмивання коштів та фінансування тероризму, якому піддається суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, та масштаб його транскордонної діяльності обґрунтовують створення колегії, а також скликання та організацію засідань колегії;

▼B

- (b) надавати допомогу в організації засідань колегії та в оцінці того, чи дотримано умови для участі в колегії наглядових органів третіх країн, якщо про це звертаються відповідні наглядові органи нефінансового сектору;
- (c) надавати допомогу в організації спільних планів нагляду та спільних перевірок на місці або позамісних розслідувань;
- (d) надавати допомогу нефінансовим наглядовим органам у зборі та обміні всією відповідною інформацією з метою сприяння роботі колегії та забезпечення доступу до такої інформації для наглядових органів у складі колегії;
- (e) сприяти ефективній та результативній наглядовій діяльності та практиці, зокрема оцінювати ризики, яким піддаються або можуть піддаватися суб'єкти, що підлягають нагляду у нефінансовому секторі;
- (f) надавати допомогу нефінансовим наглядовим органам на їхні конкретні запити, зокрема запити щодо посередництва між нефінансовими наглядовими органами у ситуаціях, передбачених статтями 50(2) та (3) Директиви (ЄС) 2024/1640.

3. Для цілей пункту 1 персонал Органу має повні права на участь у колегіях з нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ). За згодою відповідних органів нагляду за нефінансовим сектором співробітники Органу мають право брати участь у діяльності колегії, що здійснюється спільно двома або більше органами нагляду за нефінансовим сектором, включаючи перевірки на місці суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, у нефінансовому секторі, за винятком тих, що підпадають під дію статті 3, пункт 3, підпункти (а) та (б), Регламенту (ЄС) 2024/1624.

Стаття 37

**Попередження про порушення законодавства Союзу з боку нефінансових
наглядових органів та державних органів, що здійснюють нагляд за
саморегулювальними органами**

Якщо Орган має підстави підозрювати, що орган нагляду за нефінансовим сектором або державний орган, який здійснює нагляд за саморегулюючими органами, зазначеними у статті 52 Директиви (ЄС) 2024/1640 не застосував акти Союзу або національне законодавство, зазначені у статті 1(2) цього Регламенту, або застосував їх у спосіб, який, як видається, порушує законодавство Союзу, він повідомляє відповідний орган нагляду або державний орган про такі підозрювані порушення та проводить їх розслідування.

Для цілей першого абзацу Орган може діяти на запит одного або кількох нефінансових наглядових органів або державних органів, Європейського Парламенту, Ради чи Комісії, або за власною ініціативою, зокрема у випадках, коли такі дії ґрунтуються на обґрунтованій інформації, наданій фізичними або юридичними особами відповідно до статті 90.

▼B

Орган має право вимагати від відповідного органу нагляду або державного органу всю інформацію, яку він вважає необхідною для проведення свого розслідування, включаючи інформацію про те, як дії Союзу або національне законодавство, зазначені у статті 1(2) цього Регламенту, застосовуються відповідно до законодавства Союзу, за винятком інформації, що підпадає під адвокатську таємницю, якщо тільки не застосовуються винятки, передбачені у статті 21(2), другий абзац, та статті 70(2), другий абзац, Регламенту (ЄС) 2024/1624 та у статті 52(3), пункт (а), Директиви (ЄС) 2024/1640.

Відповідний наглядовий орган або державний орган повинен без затримки надати Органу запитувану інформацію.

У разі якщо інформація, отримана від відповідного наглядового органу або державного органу, виявилася або вважається недостатньою для отримання інформації, яка вважається необхідною для цілей розслідування підозри у порушенні, Орган може, після інформування відповідного наглядового органу або державного органу, надіслати належним чином обґрунтований та аргументований запит на інформацію безпосередньо до інших наглядових органів або державних органів, що здійснюють нагляд за органами саморегулювання.

Адресат такого запиту повинен надати Органу чітку, точну та повну інформацію без невинуватої затримки.

Орган може, не пізніше ніж через шість місяців з моменту початку розслідування, звернутися з рекомендацією до відповідного наглядового органу або державного органу, в якій зазначаються заходи, необхідні для усунення виявленого порушення.

Перед винесенням такої рекомендації Орган повинен провести консультації з відповідним наглядовим органом або державним органом, якщо він вважає такі консультації доцільними для усунення порушення, з метою досягнення згоди щодо заходів, необхідних для цього.

Відповідний наглядовий орган або державний орган протягом 10 робочих днів з моменту отримання рекомендації повідомляє Орган про заходи, яких він вжив або має намір вжити для усунення порушення.

4. Якщо наглядовий орган або державний орган не усунув виявлене порушення, зазначене в першому абзаці пункту 3, протягом одного місяця з моменту отримання рекомендації Органу, Орган видає попередження, в якому детально описується порушення та визначаються заходи, які мають бути вжиті адресатами попередження для пом'якшення його наслідків.

Попередження, зазначене у першому підпункті, надсилається:

(а) у разі нефінансового наглядового органу — відповідним наглядовим органам в інших державах-членах, а якщо наглядовий орган є саморегулювальним органом — його державному органу;

(б) у разі державного органу — до саморегулюючих органів, що перебувають під його наглядом.

5. Як тільки відповідний орган нагляду або державний орган усуне порушення, Орган повідомляє адресатів свого попередження, зазначеного в пункті 4, про те, що порушення усунуто та що заходи щодо пом'якшення наслідків припинено.

*Стаття 38***Урегулювання розбіжностей між нефінансовими наглядовими органами у транскордонних ситуаціях**

1. Орган може надавати допомогу нефінансовим наглядовим органам у досягненні згоди відповідно до процедури, викладеної у пунктах 3 та 4 цієї статті, на запит одного або кількох нефінансових наглядових органів згідно зі статтями 46, 47, 50 або 54 Директиви (ЄС) 2024/1640 або в інших випадках, коли орган нагляду за нефінансовими суб'єктами не погоджується з процедурою або змістом дії, запропонованої дії чи бездіяльності іншого органу нагляду за нефінансовими суб'єктами, якщо це впливає на його власні наглядові завдання та обов'язки стосовно конкретного зобов'язаного суб'єкта або кількох зобов'язаних суб'єктів.

2. У випадках, що не передбачені статтями 46, 47, 50 та 54 Директиви (ЄС) 2024/1640 нефінансовий наглядовий орган повинен без невиправданої затримки звернутися за допомогою до Органу, якщо положення законодавства Союзу вимагає від цього нефінансового наглядового органу досягти з іншим нефінансовим наглядовим органом або іншими нефінансовими наглядовими органами угоди, домовленості або іншої форми встановленої чи формалізованої співпраці щодо нагляду за конкретними суб'єктами, що підлягають зобов'язанням, і має місце будь-яка з таких обставин:

- (a) угода була укладена, але одна зі сторін її фактично не застосовує або не дотримується її,
- (b) орган нагляду за нефінансовими суб'єктами на підставі об'єктивних підстав доходить висновку про наявність розбіжностей;
- (c) минуло два місяці з дати отримання нефінансовим наглядовим органом запиту від іншого нефінансового наглядового органу щодо вжиття певних заходів з метою дотримання законодавчих актів, зазначених у статті 1(2) цього Регламенту, і наглядовий орган, до якого звернулися, не ухвалив рішення, що задовольняє цей запит.

3. Виконавча рада оцінює будь-який запит, зазначений у пунктах 1 та 2, та повідомляє відповідні сторони про те, чи вважає вона запит обґрунтованим і чи має намір вжити заходів відповідно до цієї статті.

4. Орган встановлює строк для проведення примирення між нефінансовими наглядовими органами з урахуванням будь-яких відповідних строків, визначених у законодавстві Союзу, а також складності та терміновості питання. На етапі примирення Орган виступає в ролі посередника. У разі необхідності або якщо це передбачено законодавством Союзу, Орган надає висновок щодо способу врегулювання розбіжностей.

РОЗДІЛ 6

Механізм підтримки та координації для підрозділів з протидії відмиванню грошей

Стаття 39

Співпраця між Органом та підрозділами фінансової розвідки

Орган несе відповідальність за забезпечення ефективної та послідовної співпраці між підрозділами фінансової розвідки («ПФР») у рамках механізму підтримки та координації діяльності ПФР. З цією метою Орган підтримує та координує діяльність ПФР.

Орган та підрозділи фінансової розвідки зобов'язані співпрацювати добросовісно, зокрема щодо спільних аналізів, що підтримуються або ініціюються Органом, а також обмінюватися інформацією, необхідною для виконання їхніх відповідних завдань.

Орган повинен мати спеціальні кадрові, фінансові та ІТ-ресурси для виконання завдань, зазначених у статті 5(5), та, у разі необхідності, забезпечувати організаційне відокремлення персоналу, який виконує ці завдання, від персоналу, що здійснює завдання, пов'язані з наглядовою діяльністю Органу.

ПІУ може повідомити Орган у разі відмови іншої ПІУ від співпраці. У такому випадку Орган виступає в ролі посередника.

Стаття 40

Проведення спільних аналізів

1. Орган встановлює методи та критерії відбору та визначення пріоритетності справ, що мають значення для проведення спільних аналізів відповідно до статті 32 Директиви (ЄС) 2024/1640, у яких Орган надає допомогу.
2. Для цілей пункту 1 Орган щорічно складає перелік пріоритетних напрямків для проведення спільних аналізів. Цей перелік може переглядатися у разі виявлення нових пріоритетних напрямків.
3. Якщо відповідно до статті 32 Директиви (ЄС) 2024/1640 та з урахуванням критеріїв, зазначених у пункті 1 цієї статті, ПФР держави-члена виявляє потенційну необхідність проведення спільного аналізу з одним або кількома ПФР інших держав-членів, вона повідомляє про це Орган.

Орган реєструє всі повідомлення, отримані відповідно до першого підпункту цього пункту, та оцінює актуальність справи згідно з методами та критеріями, зазначеними в пункті 1. Якщо Орган визнає справу актуальною, він протягом п'яти днів з моменту отримання початкового повідомлення інформує ПФР у всіх відповідних державах-членах та запрошує їх взяти участь у спільному аналізі. З цією метою Орган використовує захищені канали зв'язку. ПФР у всіх відповідних державах-членах розглядають можливість участі у спільному аналізі.

▼B

4. Якщо принаймні одна інша ПФР погоджується взяти участь у спільному аналізі, Орган забезпечує початок спільного аналізу протягом 20 днів з моменту проведення первинної оцінки, зазначеної у другому підпункті пункту 3, за винятком випадків, коли терміновість справи виправдовує встановлення коротшого строку.
5. Будь-яка ПФР, яка відмовляється брати участь у проведенні спільного аналізу, повинна надати Органу письмові пояснення щодо причин такої відмови протягом п'яти днів з моменту отримання запрошення. Орган без затримки надає такі пояснення ПФР, яка визначила необхідність проведення спільного аналізу.
6. За умови отримання прямої згоди всіх ПФР, що беруть участь у спільному аналізі, співробітникам Органу, які забезпечують проведення спільного аналізу, надається доступ до всіх даних, що стосуються предмета справи, і вони мають право обробляти ці дані з метою забезпечення проведення спільного аналізу.

У разі якщо ПФР відмовляється надати співробітникам Органу доступ до даних, що стосуються предмета справи, вона має забезпечити надання цієї інформації іншим способом, який не перешкоджатиме співробітникам Органу надавати оперативну підтримку спільному аналізу та не обмежуватиме іншим чином їхню здатність надавати таку підтримку.

У разі, якщо кілька ПФР відмовляються надати доступ до даних, що стосуються предмета справи, Орган повинен переоцінити, чи завдання, які виконуватиме його персонал, виправдовують його підтримку спільного аналізу, та розглянути можливість рекомендувати, щоб спільний аналіз проводився без його підтримки.

Орган надає всі необхідні інструменти та оперативну підтримку, необхідні для проведення спільного аналізу, відповідно до розроблених методів та процедур. Зокрема, Орган створює спеціальний захищений канал зв'язку для проведення спільного аналізу та забезпечує належну технічну координацію, включаючи IT-підтримку, а також бюджетну та логістичну підтримку.

8. За умови отримання прямої згоди всіх ПФР, що беруть участь у спільному аналізі, співробітники Органу, які надають підтримку спільному аналізу, уповноважуються проводити перехресну перевірку, на основі системи «збіг/незбіг», даних цих ПФР з даними, наданими іншими ПФР та органами, управліннями й агентствами Союзу в межах їхніх відповідних повноважень.

У разі виявлення збігу Орган надає всім ПФР, які беруть участь у спільному аналізі, інформацію, що спричинила цей збіг, у тій мірі, в якій постачальник інформації дозволив її передачу та в якій ця інформація є необхідною для проведення спільного аналізу.

Для цілей цього пункту Орган використовує систему, призначену для пропорційного зіставлення інформації, що має значення для запобігання відмиванню грошей, пов'язаним з ним злочинам та фінансуванню тероризму. Ця система забезпечує рівень безпеки та конфіденційності, пропорційний характеру та обсягу інформації, що зіставляється. Методи та процедури, що мають бути встановлені для проведення спільних аналізів відповідно до статті 43(1), а також робочі домовленості, що мають бути укладені відповідно до статті 94(2), мають визначати методи проведення перехресного зіставлення на основі системи «збіг/незбіг», як зазначено в першому підпункті цього пункту.

▼B

Стаття 41

Звітність та передача результатів спільних аналізів

У разі якщо результати спільного аналізу вказують на наявність обґрунтованих підстав для підозри у тому, що вчиняються або були вчинені дії з відмивання грошей або інші злочинні діяння, щодо яких Європейська прокуратура може здійснювати свої повноваження відповідно до статті 22 та статті 25(2) і (3) Регламенту (ЄС) 2017/1939, Орган без зайвої затримки повідомляє Європейську прокуратуру про результати спільного аналізу та будь-яку додаткову відповідну інформацію.

Орган, у консультації з Європейською прокуратурою, розробляє проекти технічних стандартів імплементації для визначення формату, який Орган має використовувати для подання інформації до Європейської прокуратури.

Орган повинен подати ці проекти технічних стандартів імплементації до Комісії до 27 червня 2026 року.

Комісія уповноважена приймати технічні стандарти імплементації, зазначені в першому підпункті, відповідно до статті 53.

3. Якщо результати спільного аналізу вказують на наявність обґрунтованих підстав підозрювати, що вчиняється або було вчинено шахрайство, корупцію чи будь-яку іншу незаконну діяльність, що зачіпає фінансові інтереси Союзу, щодо якої Європейське бюро з боротьби з шахрайством (OLAF) може здійснювати свої повноваження відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС, Євратом) № 883/2013, Орган передає результати спільного аналізу та будь-яку додаткову відповідну інформацію до OLAF.

4. За умови отримання прямої згоди всіх ПФР, що беруть участь у спільному аналізі, та у разі, якщо результати спільного аналізу вказують на наявність обґрунтованих підстав підозрювати, що було вчинено кримінальний злочин, щодо якого Європол міг би реалізувати свої повноваження відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/794 Європейського парламенту та Ради ⁽¹²⁾, Орган надсилає результати спільного аналізу та будь-яку додаткову відповідну інформацію до Європолу.

5. За умови отримання прямої згоди всіх ПФР, що беруть участь у спільному аналізі, та у разі, якщо результати спільного аналізу вказують на наявність обґрунтованих підстав підозрювати, що було вчинено кримінальне правопорушення, щодо якого Євроюст може здійснювати свої повноваження відповідно до Регламенту (ЄС) 2018/1727 Європейського парламенту та Ради ⁽¹³⁾, Орган передає результати спільного аналізу та будь-яку додаткову відповідну інформацію до Євроюсту.

(12) Регламент (ЄС) 2016/794 Європейського парламенту та Ради від 11 травня 2016 року про Агентство Європейського Союзу з питань співпраці в галузі правоохоронної діяльності (Європол), який замінює та скасовує рішення Ради 2009/371/JHA, 2009/934/JHA, 2009/935/JHA, 2009/936/JHA та 2009/968/JHA (Офіційний вісник L 135, 24.5.2016, с. 53).

(13) Регламент (ЄС) 2018/1727 Європейського Парламенту та Ради від 14 листопада 2018 року про Агентство Європейського Союзу з питань співпраці у сфері кримінального правосуддя (Євроюст), який замінює та скасовує Рішення Ради 2002/187/JHA (Офіційний вісник L 295, 21.11.2018, с. 138).

▼B

6.Управління, Європейська прокуратура (EPPO), Європол, Євроюст та OLAF можуть обмінюватися стратегічною та іншою неоперативною інформацією, такою як типології та індикатори ризику, у сферах, що належать до їхньої компетенції.

Умови обміну інформацією, зазначеною у першому абзаці, визначаються у робочих домовленостях, передбачених статтею 94.

*Стаття 42***Запити Управління щодо ініціювання спільного аналізу**

У разі якщо Управління виявляє потенційну необхідність проведення спільного аналізу відповідно до статті 40 цього Регламенту або статті 32 Директиви (ЄС) 2024/1640, воно повідомляє про це відповідні ПФР та звертається до них із проханням взяти участь у спільному аналізі.

2.Відповідні ПФР без невиправданої затримки, докладаючи максимальних зусиль для того, щоб зробити це протягом п'яти днів з моменту отримання запиту, повідомляють Орган про своє рішення щодо запиту, зазначеного в пункті 1.

3.У разі якщо ПФР, до якого звернулися з проханням взяти участь у спільному аналізі, відхиляє запит, поданий Органом відповідно до пункту 1, він повинен без зайвої затримки повідомити Орган про причини свого рішення, доклавши максимальних зусиль, щоб зробити це протягом п'яти днів з моменту отримання запиту.

*Стаття 43***Перегляд методів та процедур проведення спільних аналізів, а також їх проведення**

1.Орган встановлює методи та процедури проведення спільних аналізів, періодично переглядає їх та оновлює у разі необхідності. Вимога щодо перегляду та оновлення також поширюється на методи та критерії, зазначені у статті 40(1).

2.ПФР, які брали участь або іншим чином були залучені до спільного аналізу, можуть надавати Органу свої відгуки щодо проведення аналізу, включаючи відгуки щодо оперативної підтримки, наданої Органом у процесі спільного аналізу, а також відгуки щодо результатів аналізу, методів та процедур, встановлених відповідно до пункту 1, доступних інструментів та координації між ПФР-учасниками. Відгуки, позначені як конфіденційні, не підлягають передачі іншим ПФР.

3.На підставі відгуків, зазначених у пункті 2, або за власною ініціативою Орган може опублікувати звіт про подальші дії щодо проведення спільного аналізу, що містить конкретні пропозиції щодо вдосконалення методів та процедур проведення спільного аналізу, а також висновки щодо результатів спільного аналізу.

▼B

Звіт про подальші заходи надсилається всім ПФР без розкриття конфіденційної або обмеженої у доступі інформації щодо справи. Висновки та рекомендації щодо проведення спільного аналізу надсилаються всім ПФР, які брали участь у цьому спільному аналізі, а також усім іншим ПФР, за умови, що ці висновки та рекомендації не містять конфіденційної або обмеженої у доступі інформації.

*Стаття 44***Представники національних ПФР**

1. ПФР кожної держави-члена делегує до Органу одного або кількох співробітників. Постійним місцем роботи національного делегата ПФР є місцезнаходження Органу.
2. Делегати ПФР мають статус співробітників ПФР, що їх делегувала, на момент їхнього призначення та протягом усього терміну їхнього делегування. Держави-члени призначають своїх делегатів ПФР на підставі підтвердженого високого рівня відповідного практичного досвіду у сфері виконання завдань ПФР. Делегат залишається підпорядкованим ПФР, що його делегувала, та дотримується правил безпеки та конфіденційності цієї ПФР, включаючи відповідне національне законодавство.
3. Генеральна рада у складі представників ПФР може відхилити кандидатуру особи, призначеної делегатом ПФР, якщо ця особа не відповідає критеріям, зазначеним у пункті 2. Термін повноважень делегатів ПФР становить три роки з можливістю одноразового продовження за згодою ПФР, що їх делегувала.
4. Делегати ПФР надають підтримку Органу у виконанні завдань, визначених у статті 5(5). З цієї метою делегатам ПФР на час делегування надається доступ до даних та інформації Органу в обсязі, необхідному для виконання їхніх завдань.
5. Делегатам ПФР надається доступ до будь-яких даних, до яких має доступ ПФР, що їх делегувала, з метою виконання завдань, зазначених у статті 5(5).
6. Виконавча рада визначає права та обов'язки делегатів ПФР щодо Органу, враховуючи думку Генеральної ради у складі ПФР. ПФР забезпечують дотримання їхніми делегатами зазначених прав та обов'язків.

*Стаття 45***Взаємна допомога у сфері співпраці між ПФР**

1. З метою сприяння співпраці між ПФР та підтримки їхньої діяльності Орган, з урахуванням потреб ПФР, сприяє розробці спільних підходів, методів та найкращих практик. Орган також організовує та сприяє, зокрема, таким заходам:
 - (а) програми навчання, зокрема щодо технологічних інновацій;

▼B

- (b) обмін обмін та відрядження програми, включно з відрядженням співробітників ПФР з держави-члена до Органу;
 - (c) обмін передовим досвідом між ПФР, включаючи обмін експертними знаннями у конкретній сфері;
 - (d) розробка або закупівля ІТ-інструментів та послуг для підвищення аналітичних можливостей ПФР.
2. ПУ може подати до Органу запит про надання допомоги, пов'язаної з завданнями ПУ, із зазначенням виду допомоги, яку вона прагне отримати від співробітників Органу, співробітників однієї або кількох ПУ, або їхньої комбінації. ПФР, що звертається за допомогою, має забезпечити доступ до будь-якої інформації та даних, необхідних для надання такої допомоги. Орган зберігає та регулярно оновлює інформацію щодо конкретних сфер експертизи та щодо спроможності ПФР надавати взаємну допомогу, пов'язану із завданнями ПФР.
3. Орган докладає всіх зусиль для надання запитуваної допомоги, зокрема шляхом розгляду можливості надання підтримки за рахунок власних людських ресурсів, а також шляхом координації та сприяння наданню будь-якої форми допомоги іншими ПФР на добровільній основі.
4. На початку кожного року Голова Органу повідомляє Генеральну раду у складі ПФР про людські ресурси, які Орган може виділити для надання допомоги, зазначеної у пункті 2 цієї статті. У разі змін у наявності людських ресурсів у зв'язку з виконанням завдань, зазначених у статті 5(5), Голова Органу повідомляє про це Генеральну раду у складі ПФР.

*Стаття 46***Посередництво між ПФР**

1. Орган може сприяти вирішенню суперечок між двома або більше ПФР щодо окремих випадків, пов'язаних із співпрацею, зокрема обміном інформацією, відповідно до Директиви (ЄС) 2024/1640. Метою такого посередництва є узгодження розбіжних точок зору між ПФР та ухвалення необов'язкової до виконання думки.
2. У разі, якщо розбіжності не вдається вирішити шляхом безпосереднього контакту та діалогу між відповідними ПФР, Орган розпочинає процедуру посередництва на запит одного або кількох із цих ПФР. Орган також може запропонувати розпочати процедуру посередництва за власною ініціативою. Посередництво здійснюється лише за згодою всіх відповідних ПФР.
3. Процедура посередництва розпочинається у Генеральній раді у складі ПФР. Усі члени Генеральної ради у складі ПФР, за винятком керівників ПФР, яких стосується розбіжність, докладають зусиль для узгодження точок зору ПФР, яких стосується розбіжність, та узгоджують рекомендацію, що не має зобов'язуючого характеру. У разі необхідності до участі в процедурі посередництва в якості консультантів можуть бути запрошені експерти з Комісії.

▼B

4. Генеральна рада у складі ПФР приймає регламент процедур посередництва, включаючи відповідні строки.

5. разі якщо ПФР, що є стороною розбіжностей, відмовляється брати участь у процедурі посередництва, вона повідомляє Орган та інші ПФР, що є сторонами розбіжностей, про причини свого рішення у строк, визначений у правилах процедури, зазначених у пункті 4.

6. протягом трьох місяців після ухвалення необов'язкового висновку, зазначеного в пункті 3, ПФР, яких стосується розбіжність, повинні подати Генеральній раді у складі ПФР звіт щодо заходів, яких вони вжили у відповідь на цей висновок, або, якщо вони не вжили жодних заходів, щодо причин, через які вони цього не зробили.

*Стаття 47***FIU.net**

1. Орган забезпечує належне, безперебійне та безпечне розміщення FIU.net, а також управління, технічне обслуговування та розвиток FIU.net. З урахуванням потреб ПФР Орган забезпечує використання для FIU.net найсучасніших та найбезпечніших доступних технологій, за умови проведення аналізу витрат та вигод.

2. Орган забезпечує безперебійне функціонування FIU.net та підтримує його в актуальному стані. У разі необхідності для підтримки або посилення обміну інформацією та співпраці між ПФР, а також виходячи з потреб ПФР, Орган розробляє та впроваджує або іншим чином надає доступ до оновлених або додаткових функціональних можливостей FIU.net.

3. Орган також несе відповідальність за виконання таких завдань, пов'язаних із FIU.net:

(a) впроваджувати відповідні технічні та організаційні заходи для забезпечення рівня безпеки, що гарантує захист персональних даних;

(b) планувати, координувати, керувати та підтримувати будь-які заходи з тестування;

(c) забезпечувати достатні фінансові ресурси;

(d) проводити навчання кінцевих користувачів щодо технічного використання FIU.net.

4.3 метою виконання завдань, зазначених у пунктах 1, 2 та 3, Орган уповноважується укладати юридично зобов'язуючі договори або угоди з сторонніми постачальниками послуг після проведення відповідних перевірок їхніх стандартів безпеки.

5. Орган приймає та впроваджує заходи, необхідні для виконання завдань, зазначених у цій статті, включаючи план безпеки, план забезпечення безперебійної діяльності та план відновлення після аварій для FIU.net.

▼B

Генеральна рада у складі ПФР, діючи одногосно, може прийняти рішення про призупинення доступу ПФР, її партнера у третій країні або органу, офісу чи агентства Союзу до мережі FIU.net, якщо вона має підстави вважати, що такий доступ може поставити під загрозу виконання розділу III Директиви (ЄС) 2024/1640, а також безпеку та конфіденційність інформації, що зберігається у ПФР та обмінюється через систему FIU.net, зокрема у випадках, коли існують занепокоєння щодо відсутності незалежності та автономії ПФР.

У разі прийняття Генеральною радою у складі ПФР рішення про призупинення доступу ПФР до FIU.net Генеральна рада діє одногосно шляхом голосування всіх членів Генеральної ради у складі ПФР, за винятком керівника відповідної ПФР.

Генеральна рада у складі ПФР визначає критерії призупинення доступу до FIU.net та затверджує регламент щодо такого призупинення.

*Стаття 48***Експертна оцінка**

1. Орган запроваджує процедуру колегіального огляду діяльності ПФР відповідно до розділу III Директиви (ЄС) 2024/1640 з метою посилення узгодженості та ефективності діяльності ПФР, а також сприяння обміну передовим досвідом між ПФР. Орган розробляє методи, що забезпечують об'єктивну оцінку ПФР, що підлягають огляду, а також розробляє процедурні правила проведення колегіальних оглядів.

У відповідних випадках під час планування та проведення експертних оцінок належним чином враховуються оцінки, висновки та звіти, підготовлені міжнародними організаціями та міжурядовими органами, що мають компетенцію у сфері запобігання та виявлення відмивання коштів, пов'язаних з ним злочинів та фінансування тероризму.

2. Для цілей пункту 1 Орган створює групу з проведення експертного огляду, до складу якої входять співробітники Органу та представники ПФР, що беруть участь у експертному огляді.

3. Експертна оцінка діяльності ПФР має включати, зокрема, оцінку таких аспектів:

- (а) достатність ресурсів ПФР, зокрема кадрових, технічних та ІТ-ресурсів, для виконання його функцій;
- (б) заходи, вжиті для забезпечення оперативної незалежності та автономії ПФР, а також для уникнення надмірного впливу на неї;
- (с) заходи, вжиті ПФР для забезпечення безпеки та конфіденційності інформації;
- (д) функція ПФР щодо отримання повідомлень про підозрілі операції та інших відомостей, включаючи кількість, характер та якість отриманих відомостей;

▼B

- (e) заходи, вжиті ПФР для покращення подання повідомлень про підозрілі операції суб'єктами, що підлягають звітуванню, зокрема щодо їхньої якості;
- (f) доступ ПФР до додаткової інформації та її використання для поглиблення аналізу;
- (g) інструменти, які використовує ПФР для проведення аналізу;
- (h) ступінь, в якому аналіз та поширення інформації ПФР сприяють оперативним потребам органів, уповноважених проводити розслідування та судові переслідування за фактами відмивання коштів, пов'язаних з ними злочинів та фінансування тероризму;
- (i) внутрішню співпрацю між ПФР та іншими компетентними органами;
- (j) транскордонну співпрацю між ПФР та ПФР інших держав-членів.

Орган готує звіт, у якому викладено результати колегіального огляду. Цей звіт про колегіальний огляд готується спільно співробітниками Органу та відповідними співробітниками ПФР, які входять до складу групи з проведення колегіального огляду, і затверджується Виконавчою радою після отримання зауважень Генеральної ради у складі ПФР щодо узгодженості застосування методології з іншими звітами про колегіальний огляд. Звіт має містити виявлені передові практики та, у разі необхідності, подальші заходи, які вважаються доцільними, пропорційними та необхідними за результатами експертизи. Ці подальші заходи можуть бути прийняті у формі керівних принципів та рекомендацій відповідно до статті 54 та висновку відповідно до статті 55. ПФР мають докласти всіх зусиль для дотримання будь-яких керівних принципів та рекомендацій, виданих відповідно до статті 54.

5. Орган оприлюднює висновки експертної оцінки на своєму веб-сайті та подає висновок до Комісії, якщо, з огляду на результати експертної оцінки або будь-яку іншу інформацію, отриману Органом під час виконання своїх завдань, він вважає, що з точки зору Союзу необхідна подальша гармонізація правил Союзу, що застосовуються до ПФР.

6. Орган надає звіт про подальші дії через два роки після опублікування звіту про колегіальну оцінку. Звіт про подальші дії готується спільно співробітниками Органу та відповідними співробітниками ПФР, які брали участь у групі з колегіальної оцінки, і приймається Виконавчою радою після отримання зауважень Генеральної ради у складі ПФР щодо узгодженості застосування методології з іншими звітами про колегіальну оцінку. Звіт про подальші дії має містити оцінку адекватності та ефективності заходів, вжитих ПІУ, що були предметом експертного огляду, у відповідь на заходи щодо подальших дій, передбачені у звіті про експертний огляд. Орган оприлюднює висновки звіту про подальші дії на своєму веб-сайті.

▼B

7. Для цілей цієї статті Виконавча рада кожні два роки ухвалює план роботи з проведення експертних оцінок, який має відображати уроки, винесені з попередніх процесів експертних оцінок та обговорень, що відбулися у Генеральній раді у складі ПІУ. План роботи з проведення експертних оцінок становить окрему частину щорічної та багаторічної робочої програми та включається до єдиного програмного документа. Кожна ПІУ бере участь у експертних оцінках, що її стосуються.

*РОЗДІЛ 7**Загальні інструменти**Стаття 49***Регуляторні технічні стандарти**

1. У разі якщо Європейський Парламент та Рада делеguють Комісії повноваження щодо прийняття регуляторних технічних стандартів за допомогою делегованих актів відповідно до статті 290 ДФЕС з метою забезпечення послідовної гармонізації у сферах, конкретно визначених у законодавчих актах, зазначених у статті 1(2) цього Регламенту, Орган може розробляти проекти регуляторних технічних стандартів. Орган подає свої проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії для прийняття. Водночас Орган надсилає ці проекти регуляторних технічних стандартів для довідки до Європейського парламенту та Ради.

Регуляторні технічні стандарти мають технічний характер, не передбачають прийняття стратегічних рішень або вибору політичного курсу, а їхній зміст визначається законодавчими актами, на яких вони ґрунтуються.

Перед поданням їх до Комісії Орган проводить відкриті громадські консультації щодо проектів регуляторних технічних стандартів та аналізує потенційні пов'язані з ними витрати та вигоди, за винятком випадків, коли такі консультації та аналізи є надмірно непропорційними щодо обсягу та впливу відповідних проектів регуляторних технічних стандартів або з огляду на особливу терміновість питання.

Протягом трьох місяців з моменту отримання проекту регуляторного технічного стандарту Комісія приймає рішення щодо його прийняття. Комісія своєчасно інформує Європейський парламент та Раду, якщо прийняття не може відбутися протягом тримісячного періоду. Комісія може прийняти проект регуляторного технічного стандарту лише частково або з поправками, якщо цього вимагають інтереси Союзу.

У разі якщо Комісія має намір не приймати проект регуляторного технічного стандарту або прийняти його частково чи з поправками, вона повертає проект регуляторного технічного стандарту Органу, пояснюючи, чому вона його не приймає, або наводячи причини своїх поправок.

Комісія надсилає копію свого листа до Європейського парламенту та Ради. Протягом шести тижнів Орган може внести зміни до проекту регуляторного технічного стандарту на основі запропонованих Комісією поправок та повторно подати його у формі офіційної думки до Комісії. Орган надсилає копію своєї офіційної думки до Європейського парламенту та Ради.

▼B

Якщо після закінчення зазначеного шеститижневого строку Орган не подав змінений проект регуляторного технічного стандарту або подав проект регуляторного технічного стандарту, який не змінено відповідно до запропонованих Комісією поправок, Комісія може прийняти регуляторний технічний стандарт із поправками, які вона вважає доцільними, або відхилити його.

Комісія не змінює зміст проекту регуляторного технічного стандарту, підготовленого Органом, без попереднього узгодження з Органом, як це передбачено в цій статті.

2. У разі якщо Орган не подав проект регуляторного технічного стандарту у строк, встановлений у законодавчих актах, зазначених у статті 1(2), Комісія може вимагати подання такого проекту у новий строк. Якщо Орган не може дотриматися цього нового строку, він своєчасно повідомляє про це Європейський парламент, Раду та Комісію.

3. Лише у випадку, якщо Орган не подає проект регуляторного технічного стандарту до Комісії у строки, встановлені відповідно до пункту 2, Комісія може прийняти регуляторний технічний стандарт шляхом делегованого акту без проекту від Органу.

Комісія проводить відкриті громадські консультації щодо проектів регуляторних технічних стандартів та аналізує потенційні пов'язані з ними витрати та вигоди, за винятком випадків, коли такі консультації та аналізи є непропорційними до обсягу та впливу відповідних проектів регуляторних технічних стандартів або з огляду на особливу терміновість питання.

Комісія негайно надсилає проект регуляторного технічного стандарту до Європейського Парламенту та Ради.

Комісія надсилає свій проект регуляторного технічного стандарту Органу. Протягом шести тижнів Орган може внести зміни до проекту регуляторного технічного стандарту та подати його у формі офіційної думки до Комісії. Орган надсилає копію своєї офіційної думки до Європейського парламенту та Ради.

Якщо після закінчення шеститижневого строку, зазначеного в четвертому підпункті, Орган не подав змінений проект регуляторного технічного стандарту, Комісія може прийняти регуляторний технічний стандарт.

Якщо Орган подав виправлений проект регуляторного технічного стандарту протягом шеститижневого строку, Комісія може внести зміни до проекту регуляторного технічного стандарту на основі запропонованих Органом поправок або прийняти регуляторний технічний стандарт із поправками, які вона вважає доцільними. Комісія не змінює зміст проекту регуляторного технічного стандарту, підготовленого Органом, без попереднього узгодження з Органом, як це передбачено в цій статті.

4. Регуляторні технічні стандарти приймаються у формі нормативних актів або рішень. У назві таких нормативних актів або рішень має бути зазначено слова «регуляторний технічний стандарт». Ці стандарти оприлюднюються в *«Офіційному віснику Європейського Союзу»* та набирають чинності з дати, зазначеної в них.

▼B*Стаття 50***Здійснення делегованих повноважень**

1. Повноваження щодо прийняття регуляторних технічних стандартів, зазначених у статті 49, надаються Комісії на строк чотири роки з 26 червня 2024 року. Комісія готує звіт щодо делегованих повноважень не пізніше ніж за шість місяців до закінчення чотирирічного строку. Делегування повноважень автоматично продовжується на строки однакової тривалості.
2. Як тільки Комісія ухвалить регуляторний технічний стандарт, вона одночасно повідомляє про це Європейський парламент та Раду.
3. Повноваження щодо прийняття регуляторних технічних стандартів надаються Комісії з дотриманням умов, встановлених у статтях 49, 51 та 52.

*Стаття 51***Заперечення проти регуляторних технічних стандартів**

Європейський парламент або Рада можуть висловити заперечення щодо регуляторного технічного стандарту протягом трьох місяців з дати повідомлення про регуляторний технічний стандарт, прийнятий Комісією. За ініціативою Європейського парламенту або Ради цей строк продовжується на три місяці.

Якщо після закінчення строку, зазначеного в пункті 1, ані Європейський парламент, ані Рада не висловили заперечень щодо регуляторного технічного стандарту, його опубліковують в «Офіційному віснику Європейського Союзу», і він набирає чинності з дати, зазначеної в ньому.

Регулятивний технічний стандарт може бути опублікований в «Офіційному віснику Європейського Союзу» та набрати чинності до закінчення строку, зазначеного в пункті 1, якщо і Європейський парламент, і Рада повідомили Комісію про свій намір не висувати заперечень.

Якщо Європейський парламент або Рада висунуть заперечення щодо регуляторного технічного стандарту протягом строку, зазначеного в пункті 1, він не набирає чинності. Відповідно до статті 296 ДФЄС інституція, яка висуває заперечення, має зазначити причини заперечення щодо регуляторного технічного стандарту.

*Стаття 52***Відмова у затвердженні або внесення змін до проектів регуляторних технічних стандартів**

1. У разі якщо Комісія не затверджує проект регуляторного технічного стандарту або вносить до нього зміни, як передбачено у статті 49, вона повідомляє про це Орган, Європейський парламент та Раду, зазначивши свої підстави.
2. У разі необхідності Європейський парламент або Рада можуть запросити відповідального члена Комісії разом із головою Органу протягом одного місяця з моменту отримання повідомлення, зазначеного в пункті 1, на спеціальне засідання відповідного комітету Європейського парламенту або Ради для викладення та пояснення своїх заперечень.

*Стаття 53***Технічні стандарти імплементації**

1. У разі якщо Європейський парламент та Рада надають Комісії повноваження щодо прийняття виконавчих технічних стандартів шляхом прийняття виконавчих актів відповідно до статті 291 ДФЄС у сферах, конкретно визначених у законодавчих актах, зазначених у статті 1(2) цього Регламенту, Орган може розробляти проекти виконавчих технічних стандартів. Технічні стандарти імплементації мають технічний характер, не передбачають прийняття стратегічних рішень або вибору політичного курсу, а їхній зміст полягає у визначенні умов застосування зазначених актів. Орган подає свої проекти технічних стандартів імплементації до Комісії для прийняття. Одночасно Орган надсилає ці технічні стандарти для інформації до Європейського парламенту та Ради.

Перед поданням проектів технічних стандартів імплементації до Комісії Орган проводить відкриті громадські консультації та аналізує потенційні пов'язані з ними витрати та вигоди, за винятком випадків, коли такі консультації та аналізи є надмірно непропорційними щодо обсягу та впливу відповідних проектів технічних стандартів імплементації або з огляду на особливу терміновість питання.

Протягом трьох місяців з моменту отримання проекту технічного стандарту з питань імплементації Комісія приймає рішення щодо його затвердження. Комісія може продовжити цей строк на один місяць. Комісія своєчасно інформує Європейський парламент та Раду, якщо затвердження не може відбутися протягом тримісячного строку. Комісія може затвердити проект технічного стандарту з питань імплементації лише частково або з поправками, якщо цього вимагають інтереси Союзу.

Якщо Комісія має намір не приймати проект технічного стандарту імплементації або має намір прийняти його частково чи з поправками, вона повертає його Органу, пояснюючи, чому вона не має наміру його приймати, або наводячи причини своїх поправок. Комісія надсилає копію свого листа до Європейського парламенту та Ради. Протягом шести тижнів Орган може внести зміни до проекту технічного стандарту з питань імплементації на основі запропонованих Комісією поправок та повторно подати його у формі офіційної думки до Комісії. Орган надсилає копію своєї офіційної думки до Європейського парламенту та Ради.

Якщо після закінчення шеститижневого строку, зазначеного в четвертому абзаці, Орган не подав змінений проект технічного стандарту імплементації або подав проект технічного стандарту імплементації, який не змінено відповідно до запропонованих Комісією поправок, Комісія може прийняти технічний стандарт імплементації з поправками, які вона вважає доцільними, або відхилити його.

Комісія не змінює зміст проекту технічного стандарту імплементації, підготовленого Органом, без попереднього узгодження з Органом, як це передбачено в цій статті.

2. У разі якщо Орган не подав проект технічного стандарту впровадження у строк, встановлений у законодавчих актах, зазначених у статті 1(2), Комісія може вимагати подання такого проекту у новий строк. Якщо Орган не може дотриматися цього нового строку, він своєчасно повідомляє про це Європейський парламент, Раду та Комісію.

▼B

3. Лише у випадку, якщо Орган не подає Комісії проект технічного стандарту імплементації у строки, встановлені відповідно до пункту 2, Комісія може прийняти технічний стандарт імплементації шляхом прийняття імплементаційного акту без проекту від Органу.

Комісія проводить відкриті громадські консультації щодо проектів технічних стандартів імплементації та аналізує потенційні пов'язані з ними витрати та

вигоди, за винятком випадків, коли такі консультації та аналізи є непропорційними до обсягу та впливу відповідних проектів технічних стандартів імплементації або з огляду на особливу терміновість питання.

Комісія негайно надсилає проект технічного стандарту з питань імплементації до Європейського парламенту та Ради.

Комісія надсилає проект технічного стандарту з питань імплементації до Органу. Протягом шести тижнів Орган може внести зміни до проекту технічного стандарту з питань імплементації та подати його у формі офіційної думки до Комісії. Орган надсилає копію своєї офіційної думки до Європейського Парламенту та Ради.

Якщо після закінчення шеститижневого строку, зазначеного в четвертому підпункті, Орган не подав змінений проект технічного стандарту імплементації, Комісія може прийняти технічний стандарт імплементації.

Якщо Агентство подало виправлений проект технічного стандарту впровадження протягом зазначеного шеститижневого періоду, Комісія може внести зміни до

проекту технічного стандарту впровадження на основі запропонованих Агентством поправок або прийняти технічний стандарт впровадження з тими поправками, які вона вважає доцільними.

Комісія не змінює зміст проектів технічних стандартів імплементації, підготовлених Органом, без попереднього узгодження з Органом, як це передбачено в цій статті.

4. Технічні стандарти імплементації приймаються у формі регламентів або рішень. У назві таких регламентів або рішень має бути зазначено слова «технічний стандарт імплементації». Ці стандарти оприлюднюються в *«Офіційному віснику Європейського Союзу»* та набирають чинності з дати, зазначеної в них.

Стаття 54

Керівні принципи та рекомендації

1.3 метою встановлення послідовної, ефективної та дієвої практики нагляду та діяльності, пов'язаної з ПФР, а також для забезпечення спільного, єдиного та послідовного застосування права Союзу Орган видає настанови та рекомендації, адресовані органам нагляду, наглядовим посадовим особам, ПФР або суб'єктам, на яких покладено відповідні зобов'язання.

2. У відповідних випадках Орган проводить відкриті громадські консультації щодо цих настанов та рекомендацій і аналізує пов'язані з ними потенційні витрати та вигоди. Ці консультації та аналізи мають бути пропорційними обсягу, характеру та впливу настанов або рекомендацій. У разі якщо Орган не проводить відкритих громадських консультацій, він повинен надати обґрунтування та оприлюднити його.

▼B

3. Наглядові органи, наглядові посадові особи, підрозділи з протидії відмиванню грошей (ППВГ) та суб'єкти, на яких поширюються відповідні зобов'язання, докладають усіх зусиль для дотримання цих настанов та рекомендацій.

Протягом двох місяців після оприлюднення настанов або рекомендацій кожен наглядовий орган, наглядач або ПФР повинен підтвердити, чи дотримується він цих настанов або рекомендацій чи має намір їх дотримуватися. У разі якщо наглядовий орган, наглядач або ПФР не дотримується або не має наміру дотримуватися цих настанов або рекомендацій, він повинен повідомити про це Орган, зазначивши причини.

Орган повинен оприлюднити інформацію про те, що наглядовий орган, наглядач або ПФР не дотримується або не має наміру дотримуватися цієї настанови чи рекомендації. Орган також може вирішити, в кожному конкретному випадку, оприлюднити причини, наведені наглядовим органом, наглядачем або ПФР щодо недотримання цієї настанови чи рекомендації. Наглядовий орган, наглядач або ПФР повинні бути заздалегідь повідомлені про таку публікацію.

Якщо це передбачено відповідною директивою або рекомендацією, суб'єкти, на яких поширюються зобов'язання, повинні чітко та детально повідомляти про те, чи дотримуються вони цієї директиви або рекомендації.

4. У звіті, зазначеному в статті 64(4), пункт (с), Орган повинен перелічити видані ним керівні принципи та рекомендації.

5. Видані Органом керівні принципи та рекомендації замінюють керівні принципи та рекомендації, раніше видані Європейським банківським органом (ЄБА) або наглядовими органами та ПФР з того самого питання. За умови, що вони все ще є актуальними, керівні принципи та рекомендації, видані ЄБА або наглядовими органами та ПФР відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁴⁾ та Регламенту (ЄС) 2023/1113 залишаються чинними до того часу, поки не почнуть застосовуватися нові керівні принципи та рекомендації, видані Органом з цього ж питання. Орган забезпечує відповідний перехідний період для застосування нових керівних принципів та рекомендацій.

*Стаття 55***Висновки та технічні консультації**

Орган може, на запит Європейського парламенту, Ради або Комісії, або за власною ініціативою, надавати висновки Європейському парламенту, Раді та Комісії з усіх питань, що належать до сфери його компетенції.

▼M1

У своїх висновках Орган може, за необхідності, розглядати питання щодо функціонування чинних законодавчих актів, зокрема доцільність скасування будь-яких зайвих або застарілих вимог щодо звітності у законодавстві Союзу або у заходах національного законодавства, що транспонують законодавство Союзу.

(14) Директива (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму, якою вносяться зміни до Регламенту (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту та Ради, та скасовує Директиву 2005/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради та Директиву Комісії 2006/70/ЄС (Офіційний вісник L 141, 5.6.2015, с. 73).

▼M1

З метою надання висновків щодо чинних законодавчих актів, зазначених у другому абзаці, Орган може проводити консультації з усіма відповідними зацікавленими сторонами саме з цього питання та враховувати їхні зауваження. Комісія може, після розгляду цих висновків, у разі необхідності, подати до Європейського Парламенту та Ради законодавчу пропозицію.

▼B

2. Запит, зазначений у пункті 1, може передбачати консультації з іншими відповідними органами Союзу, якщо це стосується їхньої компетенції, публічні консультації або технічний аналіз.
3. На запит Європейського Парламенту, Ради або Комісії Агентство може надавати технічні консультації Європейському Парламенту, Раді та Комісії у сферах, що охоплюються законодавчими актами, зазначеними у статті 1(2).

РОЗДІЛ III

ОРГАНІЗАЦІЯ АГЕНТСТВА

*Стаття 56***Адміністративна та управлінська структура**

Структура Агентства складається з:

- (a) Генеральної ради, яка виконує завдання, визначені у статті 60;
- (b) Виконавчу раду, яка виконує завдання, визначені у статті 64;
- (c) голову Органу, який виконує завдання, визначені у статті 69;
- (d) виконавчого директора, який виконує завдання, визначені у статті 71;
- (e) Адміністративну комісію з перегляду рішень, яка виконує функції, перелічені у статті 74.

РОЗДІЛ I

Загальна рада*Стаття 57***Склад Генеральної ради**

1. Загальна рада має або наглядовий склад, визначений у пункті 2, або склад ПФР, визначений у пункті 3.
2. Генеральна рада у складі наглядової ради складається з:
 - (a) голови Органу, який має право голосу;
 - (b) голів наглядових органів суб'єктів, що підлягають обов'язковому звітуванню, у кожній державі-члені, які мають право голосу;
 - (c) одного представника Комісії, який не має права голосу.

▼B

Керівники наглядових органів, зазначених у першому підпункті літери (b), у кожній державі-члені мають один спільний голос і домовляються про призначення одного спільного представника, який є або постійним представником, або представником з правом голосу, призначеним для конкретного засідання або процедури голосування. У разі якщо питання, що мають бути обговорені Генеральною радою у складі наглядових органів, стосуються компетенції кількох наглядових органів, єдиного спільного представника можуть супроводжувати представники не більше ніж двох інших наглядових органів, які не мають права голосу.

Кожен наглядовий орган, який має члена з правом голосу на підставі спеціальної або постійної угоди, несе відповідальність за призначення заступника високого рівня зі свого органу, який може замінити члена Генеральної ради з правом голосу, зазначеного у другому підпункті, у разі, якщо ця особа не може бути присутньою.

3. Генеральна рада у складі ПФР складається з:

(a) голови Органу, з правом голосу;

(b) керівників ПФР, які мають право голосу;

(c) одного представника Комісії, який не має права голосу.

Кожна ПФР призначає заступника високого рівня зі свого підрозділу, який може замінити керівника ПФР, зазначеного в першому підпункті, пункт (b), у разі, якщо ця особа не може бути присутньою.

Генеральна рада може прийняти рішення про допуск спостерігачів. Зокрема, Генеральна рада у складі ПФР може допустити представників OLAF, Європолу, Євроюсту та Європейської прокуратури (EPPO) як спостерігачів на засідання, на яких обговорюються питання, що належать до сфери їхніх відповідних повноважень. Генеральна рада у складі наглядової ради допускає представника, призначеного Наглядовою радою ЄЦБ, та представника кожного з європейських наглядових органів (ESA) як спостерігачів, коли обговорюються питання, що належать до сфери їхніх відповідних повноважень.

Обставини, за яких інституції, органи, управління та агентства Союзу, перелічені в першому підпункті, запрошуються на засідання Генеральної ради, визначаються в регламенті Генеральної ради та відображають домовленість, досягнуту між Управлінням та кожним із цих спостерігачів.

Інші спостерігачі можуть бути допущені на разовій основі, якщо це схвалено двома третинами голосів членів Генеральної ради у відповідному складі.

Члени Виконавчої ради можуть брати участь у засіданнях Генеральної ради — як у складі наглядового органу, так і у складі ПФР — без права голосу, коли обговорюються питання, що належать до їхніх сфер відповідальності, як це визначено Головою Органу та зазначено у статті 66(2).

Стаття 58

Делегування завдань та повноважень щодо прийняття рішень, а також внутрішні комітети Генеральної ради

Генеральна рада за власною ініціативою або на прохання Голови Органу може створювати внутрішні комітети для виконання конкретних завдань, покладених на неї. Генеральна рада може передбачити делегування певних чітко визначених завдань та рішень внутрішнім комітетам, Виконавчій раді або Голові Органу. Генеральна рада може скасувати таке делегування в будь-який час.

2. Внутрішні комітети подають до Генеральної ради для прийняття рішення всі зроблені ними висновки.

3. Члени Виконавчої ради можуть брати участь у засіданнях внутрішніх комітетів відповідно до статті 57(5).

Генеральна рада у складі ПФР створює постійний комітет у складі дев'яти своїх членів або представників, які мають відповідний досвід роботи у своїх національних ПФР, для надання їй підтримки у виконанні її завдань відповідно до статті 60(3), зокрема шляхом подання пропозицій та підготовки проектів рішень.

Постійний комітет не має повноважень щодо прийняття рішень. Він виконує свої завдання в інтересах Союзу в цілому та працює у повній прозорості разом із Генеральною радою у складі ПФР.

Генеральна рада у складі ПФР затверджує регламент роботи постійного комітету. Склад постійного комітету має забезпечувати справедливий баланс та ротацию між членами або представниками національних ПФР. Його дев'ять членів призначаються Генеральною радою у складі ПФР.

Стаття 59

Незалежність Генеральної ради

1. Виконуючи завдання, покладені на них цим Регламентом, Голова Органу та члени Генеральної ради у складі наглядової ради та у складі ПФР діють незалежно та в загальних інтересах Союзу в цілому і не звертаються за вказівками та не приймають вказівок від інституцій, органів, офісів чи агентств Союзу, а також від будь-якого уряду чи будь-якого іншого державного або приватного органу.

2. Держави-члени, інституції, агентства, офіси та органи Союзу, а також інші державні чи приватні органи не повинні намагатися впливати на членів Генеральної ради під час виконання ними своїх завдань.

3. У своєму регламенті Генеральна рада встановлює практичні механізми запобігання конфліктам інтересів та врегулювання таких конфліктів.

▼B*Стаття 60***Завдання Генеральної ради**

Генеральна рада у складі, що здійснює нагляд, ухвалює рішення щодо завдань, зазначених у статтях 7–10, а також будь-які інші рішення, які відповідно до цього Регламенту мають ухвалюватися Генеральною радою у складі, що здійснює нагляд.

Генеральна рада у складі наглядового органу може надавати свою думку щодо будь-якого проекту рішення, підготовленого Виконавчою радою стосовно окремих суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, відповідно до розділу 3 глави II та статті 64(2).

Генеральна рада у складі наглядового органу та Виконавча рада спільно узгоджують та затверджують процедури та терміни, яких слід дотримуватися з метою надання висновку, зазначеного у першому абзаці.

Генеральна рада у складі, що відповідає за питання фінансових розвідників (ФІУ), виконує завдання та ухвалює рішення, зазначені у статті 5(5) та розділі 6 глави II.

Генеральна рада ухвалює висновки, рекомендації, настанови та рішення Органу, зазначені в розділі 7 глави II, у відповідному складі з урахуванням предмета документа. Якщо певний документ стосується як питань, пов'язаних з надглядом, так і питань, пов'язаних з ПФР, Генеральна рада у складі, що здійснює нагляд, та Генеральна рада у складі ПФР ухвалюють такі висновки, рекомендації, настанови та рішення окремо. Висновки, рекомендації та настанови ухвалюються на підставі пропозиції відповідного внутрішнього комітету.

Генеральна рада голосує за проекти регуляторних технічних стандартів, зазначених у статті 49, та проекти імплементаційних технічних стандартів, зазначених у статті 53, і подає їх до Комісії для ухвалення у відповідному складі з урахуванням предмета цих стандартів.

6. Генеральною радою в будь-якому її складі проводяться консультації щодо проектів рішень, які має ухвалити Виконавча рада відповідно до статті 64(4), пунктів (а), (с), (е) та (m). У разі якщо подальше рішення, ухвалене Виконавчою радою, відхиляється від висновку Генеральної ради, Виконавча рада надає письмове обґрунтування такого відхилення.

7. Генеральна рада затверджує свій регламент та оприлюднює його.

8. Без упередження для статті 63(3) та (4) і статті 68(1) та (2) Генеральна рада здійснює повноваження, надані Положенням про персонал органу, що призначає, та Умовами працевлаштування інших службовців органу, уповноваженому укладати трудові договори («повноваження органу, що призначає»), стосовно Голови Органу та п'яти членів Виконавчої ради, які працюють на повну ставку, протягом усього терміну їх повноважень.

▼B*Стаття 61***Правила голосування Генеральної ради**

Рішення Генеральної ради приймаються простою більшістю голосів її членів. Кожен член з правом голосу, визначений у статті 57(2) та (3), має один голос. У разі рівного розподілу голосів вирішальний голос має Голова Органу.

На відміну від пункту 1 цієї статті, Генеральна рада, стосовно актів, зазначених у статтях 49, 53, 54 та 55 цього Регламенту, ухвалює рішення на основі кваліфікованої більшості голосів своїх членів, як передбачено у статті 16(4) ДЄС.

Голова Органу не бере участі в голосуванні щодо рішень, зазначених у першому підпункті цього пункту, висновків, зазначених у статті 60(2), або рішень, пов'язаних з оцінкою діяльності Виконавчої ради, зазначених у статті 63(5).

3. Члени без права голосу та спостерігачі не беруть участі в жодних обговореннях, що проводяться в Генеральній раді у складі, відповідальному за нагляд, стосовно окремих суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, якщо інше не передбачено в законодавчих актах, зазначених у статті 1(2), або якщо інше не вирішено членами з правом голосу.

4. Пункт 3 не застосовується до членів Виконавчої ради та представника ЄЦБ, призначеного Наглядовою радою ЄЦБ.

5. Голова Органу має право в будь-який час оголосити голосування. Без упередження щодо цього права та ефективності процедур прийняття рішень Органу Генеральна рада прагне досягати консенсусу під час прийняття своїх рішень.

*Стаття 62***Засідання Генеральної ради**

1. Голова Органу скликає засідання Генеральної ради.

2. Генеральна рада проводить щонайменше два чергові засідання на рік. Крім того, вона збирається з ініціативи свого Голови або на вимогу щонайменше однієї третини її членів.

3. Генеральна рада може запрошувати на свої засідання в якості спостерігача будь-яку особу, думка якої може бути цікавою.

4. Членам Генеральної ради та їхнім заступникам, з урахуванням її регламенту, на засіданнях можуть допомагати радники або експерти.

5. Генеральну раду підтримує секретаріат, який забезпечує Орган.

▼B

6. Голова Органу та п'ять членів Виконавчої ради, які працюють на повну ставку, не беруть участі у засіданнях Генеральної ради, на яких обговорюються або вирішуються питання, що стосуються виконання їхніх повноважень.

*РОЗДІЛ 2****Виконавча рада****Стаття 63***Склад та призначення Виконавчої ради**

1. До складу Виконавчої ради входять:

(а) голови Органу;

(б) п'ять членів, які працюють на повну ставку, включаючи заступника голови.

У разі виконання Виконавчою радою завдань, зазначених у статті 64(4), пункти (а) – (і), представник Комісії має право брати участь в обговоренні та має доступ лише до документів, що стосуються цих завдань.

2. Виконавчий директор бере участь у засіданнях Виконавчої ради без права голосу.

3. У разі обговорення рішень, зазначених у статті 64(2), стосовно обраного суб'єкта, на якого покладено зобов'язання, член Генеральної ради у складі, що здійснює нагляд, від держави-члена, в якій зареєстровано відповідний обраний суб'єкт, на якого покладено зобов'язання, може брати участь в обговоренні під час відповідних засідань Виконавчої ради.

Цей член Генеральної ради не може бути присутнім під час голосування, що відбувається після таких обговорень.

4. Члени Виконавчої ради, зазначені в пункті 1 підпункті (б), обираються на основі заслуг, навичок, знань, доброчесності, визнаного авторитету та досвіду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ПФТ), а також інших відповідних кваліфікацій, за результатами відкритої процедури відбору, яка оприлюднюється в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Комісія готує короткий список кандидатів на посади членів Виконавчої ради, зазначених у пункті 1 підпункті (б). Європейський парламент може проводити слухання кандидатів із цього короткого списку.

Генеральна рада подає до Європейського парламенту пропозицію щодо призначення членів Виконавчої ради, зазначених у пункті 1 підпункті (б), на основі короткого списку, підготовленого Комісією. Після схвалення цієї пропозиції Європейським парламентом Рада ухвалює імплементаційне рішення про призначення зазначених членів Виконавчої ради. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю голосів.

Протягом усього процесу призначення, наскільки це можливо, враховуються принципи гендерної та географічної збалансованості.

▼B

5. Термін повноважень членів Виконавчої ради, зазначених у пункті 1 підпункті (b), становить чотири роки. Протягом 12 місяців, що передують закінченню їхнього чотирирічного терміну повноважень, Генеральна рада в обох складах або менший комітет, обраний з числа членів Генеральної ради, включаючи представника Комісії, проводить оцінку діяльності цих членів Виконавчої ради. Під час оцінки враховуються результати діяльності кожного члена Виконавчої ради, а також майбутні завдання та виклики, що стоять перед Органом. На підставі цієї оцінки Генеральна рада в обох складах може запропонувати Європейському парламенту продовжити термін повноважень цих членів. Таке продовження може бути надане лише один раз. Після схвалення Європейським парламентом пропозиції Генеральної ради Рада ухвалює імплементаційне рішення про продовження терміну повноважень відповідного члена або членів Виконавчої ради. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю голосів.

6. Члени Виконавчої ради, зазначені в пункті 1 підпункті (b), діють незалежно та об'єктивно в інтересах Союзу в цілому і не звертаються за вказівками та не приймають вказівок від інституцій, органів, офісів чи агентств Союзу, а також від будь-якого уряду чи будь-якого іншого державного або приватного органу. Інституції, органи, офіси та агентства Союзу, уряди держав-членів та всі інші державні або приватні органи поважають цю незалежність.

Якщо член Виконавчої ради, зазначений у пункті 1 підпункті (b), більше не відповідає вимогам, необхідним для виконання своїх обов'язків, або вчинив серйозний проступок, Рада може, діючи за власною ініціативою або за пропозицією Європейського парламенту чи Генеральної ради в будь-якому складі, ухвалити імплементаційне рішення про звільнення цього члена Виконавчої ради з посади. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю голосів.

8. Протягом 18 місяців після припинення повноважень колишнім членам Виконавчої ради, включаючи Голову та заступника Голови Органу, забороняється займатися оплачуваною професійною діяльністю у:

(a) обраним суб'єктом, на якого поширюються зобов'язання;

(b) будь-яким іншим суб'єктом, якщо це призведе або може призвести до конфлікту із законними інтересами Органу.

У своїх правилах щодо запобігання конфліктам інтересів та управління ними стосовно своїх членів, зазначених у статті 64(4), пункт (e), Виконавча рада визначає обставини, за яких такий конфлікт інтересів існує або може сприйматися як такий, що існує.

Стаття 64

Завдання Виконавчої ради

1. Виконавча рада несе відповідальність за загальне планування та виконання завдань, покладених на Орган відповідно до статті 5. Виконавча рада ухвалює всі рішення Органу, за винятком рішень, які має ухвалювати Генеральна рада відповідно до статті 60.

▼B

2. Виконавча рада ухвалює рішення, адресовані окремим зобов'язаним суб'єктам, з метою здійснення повноважень, зазначених у статті 6(1), з урахуванням пропозиції спільної наглядової групи щодо окремого зобов'язаного суб'єкта, зазначеної у статті 16, пропозиції незалежної слідчої групи, зазначеної у статті 27, та висновку, наданого Генеральною радою щодо запропонованого рішення відповідно до статті 60(2). У разі якщо Виконавча рада вирішує відхилитися від такої думки, вона надає детальне обґрунтування такого рішення у письмовій формі.

3. Виконавча рада ухвалює рішення, адресовані окремим державним органам відповідно до статей 14, 30 та 32–36.

4. Крім того, Виконавча рада має такі завдання:
 - (a) до 30 листопада кожного року, на підставі пропозиції виконавчого директора, ухвалювати проект єдиного програмного документа відповідно до статті 65 та надсилати його для ознайомлення до Європейського парламенту, Ради та Комісії до 31 січня наступного року, а також ухвалювати та надсилати будь-яку іншу оновлену версію цього документа;
 - (b) затверджувати проект річного бюджету Агентства та виконувати інші функції щодо бюджету Агентства;
 - (c) оцінювати та затверджувати консолідований щорічний звіт про діяльність Органу, включаючи огляд виконання його завдань, надсилати його до 1 липня кожного року до Європейського парламенту, Ради, Комісії та Рахункової палати, а також оприлюднювати його;
 - (d) приймати стратегію боротьби з шахрайством, пропорційну ризикам шахрайства, з урахуванням витрат та вигод від заходів, що мають бути вжиті;
 - (e) приймати правила щодо запобігання конфліктам інтересів та управління ними стосовно своїх членів, а також членів Адміністративної апеляційної ради;
 - (f) приймати свій регламент;
 - (g) здійснювати повноваження органу, що призначає, стосовно персоналу Органу;
 - (h) приймати відповідні правила застосування для введення в дію Положення про персонал та Умов працевлаштування інших службовців відповідно до статті 110(2) Положення про персонал;
 - (i) призначати виконавчого директора та звільняти його з посади відповідно до статті 70(5);
 - (j) призначати бухгалтера, яким може бути бухгалтер Комісії, з урахуванням Положень про персонал та Умов працевлаштування інших службовців, який має бути повністю незалежним у виконанні своїх обов'язків;

▼B

- (k) забезпечувати належне виконання висновків та рекомендацій, що випливають із звітів та оцінок внутрішнього або зовнішнього аудиту, а також із розслідувань OLAF;
- (l) приймати фінансові правила, що застосовуються до Органу;
- (m) приймати всі рішення щодо створення внутрішніх структур Органу та, у разі необхідності, щодо їх зміни.

Виконавча рада обирає заступника голови Органу з числа своїх членів, які мають право голосу. Заступник голови автоматично замінює голову Органу, якщо той не може виконувати свої обов'язки.

6. Щодо повноважень, зазначених у пункті 4 підпункті (h) цієї статті, Виконавча рада ухвалює, відповідно до статті 110(2) Положення про персонал, рішення на підставі статті 2(1) Положення про персонал та статті 6 Умов працевлаштування інших службовців, яким делегує відповідні повноваження органу, що призначає, виконавчому директору. Виконавчий директор уповноважений передавати ці повноваження у подальшу делегацію.
7. У виняткових обставинах Виконавча рада може шляхом прийняття рішення тимчасово призупинити делегування повноважень органу, що призначає, виконавчому директору та будь-яке подальше делегування з боку виконавчого директора і здійснювати ці повноваження самостійно або делегувати їх одному зі своїх членів чи співробітнику, який не є виконавчим директором.

*Стаття 65***Щорічне та багаторічне планування**

1. До 30 листопада кожного року Виконавча рада приймає єдиний програмний документ, що містить багаторічну та річну програми роботи, на основі проекту, поданого виконавчим директором, з урахуванням висновку Комісії та — стосовно багаторічної програми роботи — після консультацій з Європейським парламентом. Якщо Виконавча рада вирішує не враховувати будь-які елементи висновку Комісії, вона надає ґрунтовне обґрунтування такого рішення. Обов'язок надати вичерпне обґрунтування поширюється також на будь-які аспекти, порушені Європейським парламентом під час консультацій. Виконавча рада надсилає єдиний програмний документ Європейському парламенту, Раді та Комісії.

Єдиний програмний документ набуває остаточного характеру після остаточного затвердження загального бюджету та, у разі необхідності, відповідно коригується.

2. Річна робоча програма має містити детальні цілі та очікувані результати, включаючи показники ефективності. Вона також має містити опис заходів, що підлягають фінансуванню, та зазначення фінансових і людських ресурсів, виділених на кожен захід, відповідно до принципів бюджетування та управління, орієнтованих на результати. Річна робоча програма має відповідати багаторічній робочій програмі. У ній має бути чітко зазначено, які завдання було додано, змінено або вилучено порівняно з попереднім фінансовим роком.

▼B

3. Виконавча рада вносить зміни до затвердженої річної робочої програми у разі доручення Органу нового завдання.

Будь-які істотні зміни до річної робочої програми ухвалюються за тією самою процедурою, що й початкова річна робоча програма. Виконавча рада може делегувати повноваження щодо внесення неістотних змін до річної робочої програми виконавчому директору.

4. У багаторічній робочій програмі має бути викладено загальне стратегічне планування, включаючи цілі, очікувані результати та показники ефективності. У ній також має бути викладено планування ресурсів, включаючи багаторічний бюджет та штат співробітників.

Планування ресурсів оновлюється щорічно. Стратегічне планування оновлюється за необхідності.

*Стаття 66***Правила голосування Виконавчої ради**

1. Виконавча рада ухвалює рішення простою більшістю голосів своїх членів. Кожен член Виконавчої ради має один голос. Голова Органу або його заступник, який замінює Голову, має вирішальний голос у разі рівного розподілу голосів.

2. Представник Комісії має право голосу під час обговорення та ухвалення рішень щодо питань, що стосуються пунктів (а) – (л) статті 64(4).

3. У регламенті Виконавчої ради встановлюються більш детальні правила голосування, зокрема обставини, за яких член може діяти від імені іншого члена.

*Стаття 67***Уповноважений з питань основних прав**

1. Виконавча рада за пропозицією виконавчого директора призначає уповноваженого з питань основних прав. Уповноваженим з питань основних прав може бути співробітник, який вже працює в Органі.

2. Уповноважений з питань основних прав виконує такі завдання:

(а) надавати консультації персоналу Органу щодо будь-якої діяльності, що здійснюється Органом, якщо уповноважений вважає це необхідним або якщо про це просить персонал, не перешкоджаючи та не затримуючи таку діяльність;

(b) сприяти дотриманню Агентством основних прав та здійснювати контроль за цим;

(c) надавати необов'язкові висновки щодо дотримання Агентством основних прав;

(d) інформувати виконавчого директора та Виконавчу раду про можливі порушення основних прав у ході діяльності Органу.

3. Виконавча рада має забезпечити, щоб уповноважений з питань основних прав не звертався за вказівками та не приймав жодних вказівок щодо виконання своїх завдань.

▼B

4. Уповноважений з питань основних прав підпорядковується безпосередньо виконавчому директору та готує регулярні звіти про виконання завдань, зазначених у пункті 2. Ці звіти надаються виконавчій раді.

*РОЗДІЛ 3**Голова Органу**Стаття 68***Призначення Голови Органу**

1. Голова Органу обирається на основі заслуг, навичок, знань, доброчесності, визнаного авторитету та досвіду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ПФТ), а також інших відповідних кваліфікацій, за результатами відкритої процедури відбору, яка оприлюднюється в *«Офіційному віснику Європейського Союзу»*. Європейський Парламент, Рада та Генеральна рада своєчасно та належним чином інформуються на кожному етапі цієї процедури.

Комісія готує короткий список, що складається щонайменше з двох кваліфікованих кандидатів на посаду голови Органу. Європейський парламент та Генеральна рада можуть проводити слухання кандидатів, включених до цього короткого списку. Генеральна рада може оприлюднити свою думку щодо результатів проведених нею слухань або надіслати свою думку Європейському парламенту, Раді та Комісії.

Комісія подає до Європейського парламенту пропозицію щодо призначення голови Органу.

Після схвалення цієї пропозиції Європейським парламентом Рада ухвалює імплементаційне рішення про призначення голови Органу. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю голосів.

На відміну від другого абзацу, щодо призначення першого голови Органу після набрання чинності цим Регламентом Комісія подає пропозицію щодо призначення голови без участі Генеральної ради.

2. Голова Органу діє незалежно та об'єктивно в інтересах Союзу в цілому і не звертається за вказівками та не приймає вказівок від інституцій, органів, офісів чи агентств Союзу, а також від будь-якого уряду чи будь-якого іншого державного або приватного органу. Інституції, органи, офіси та агентства Союзу, уряди держав-членів та всі інші державні або приватні органи поважають цю незалежність.
3. Термін повноважень Голови Органу становить чотири роки. Протягом 12 місяців, що передують закінченню чотирирічного терміну повноважень Голови, Генеральна рада в обох складах або менший комітет, обраний з числа членів Генеральної ради, до складу якого входить представник Комісії, проводить оцінку діяльності Голови. Під час оцінки враховуються результати діяльності Голови, а також майбутні завдання та виклики, що стоять перед Органом. На підставі цієї оцінки Комісія може запропонувати Європейському парламенту продовжити термін повноважень Голови. Таке продовження може бути надане лише один раз. Після того, як Європейський парламент

▼B

затвердження пропозиції Комісії Рада ухвалює імплементаційне рішення про продовження терміну повноважень Голови Органу. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю голосів.

4. Якщо голова Агентства більше не відповідає вимогам, необхідним для виконання своїх обов'язків, або вчинив серйозний проступок, Рада може, діючи за власною ініціативою або за пропозицією Європейського парламенту чи Генеральної ради в будь-якому складі, ухвалити імплементаційне рішення про звільнення голови Агентства з посади. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю голосів.

5. разі подання головою Агентства заяви про відставку або неможливості виконання ним своїх обов'язків з будь-якої іншої причини функції голови виконує заступник голови.

*Стаття 69***Повноваження голови Агентства**

1. Голова Органу представляє Орган та відповідає за підготовку роботи Генеральної ради та Виконавчої ради, зокрема за формування порядку денного, скликання та головування на всіх засіданнях, а також за винесення питань на розгляд для прийняття рішень.
2. Голова Органу розподіляє між членами Виконавчої ради, зазначеними у статті 63(1), пункт (b), конкретні сфери відповідальності в межах завдань Органу на строк їхнього повноваження.

*РОЗДІЛ 4***Виконавчий директор***Стаття 70***Призначення виконавчого директора**

1. Виконавчий директор наймається як тимчасовий співробітник Органу відповідно до статті 2, пункту (а) Умов працевлаштування інших службовців.
2. Виконавчий директор виконує свої обов'язки в інтересах Союзу та незалежно від будь-яких конкретних інтересів.

Виконавчий директор керує Агентством. Виконавчий директор підзвітний Виконавчій раді. Без упередження повноважень Комісії та Виконавчої ради виконавчий директор є незалежним у виконанні своїх обов'язків і не має права ні просити, ні приймати вказівки від будь-яких інституцій, органів, офісів чи агентств Союзу, а також від будь-якого уряду чи будь-якого іншого державного чи приватного органу.

4. Виконавчого директора обирають на підставі заслуг та підтверджених високих адміністративних, бюджетних та управлінських навичок за результатами відкритої процедури відбору, яка оприлюднюється в «Офіційному віснику Європейського Союзу» та, за необхідності, в інших засобах масової інформації або на веб-сайтах. Комісія складає короткий список щонайменше двох кваліфікованих кандидатів на посаду виконавчого директора. Виконавчу раду призначає виконавчого директора.

▼B

5. Термін повноважень виконавчого директора становить п'ять років. Протягом дев'яти місяців, що передують закінченню терміну повноважень виконавчого директора, Виконавча рада проводить оцінку, під час якої враховуються результати діяльності виконавчого директора, а також майбутні завдання та виклики, що стоять перед Органом. Виконавча рада, з урахуванням результатів оцінки, може один раз продовжити термін повноважень виконавчого директора.

Виконавчий директор може бути відсторонений від виконання обов'язків Виконавчою радою за пропозицією Комісії.

6. Виконавчий директор, термін повноважень якого було продовжено, не може брати участь в іншій процедурі відбору на ту саму посаду після закінчення продовженого терміну повноважень.

*Стаття 71***Завдання виконавчого директора**

Виконавчий директор відповідає за повсякденне управління Органом та прагне забезпечити гендерну та, наскільки це можливо, географічну збалансованість у складі Органу. Зокрема, виконавчий директор відповідає за:

- (а) виконання рішень, прийнятих Виконавчою радою;
- (б) підготовку проекту єдиного програмного документа та його подання Виконавчій раді після консультацій з Комісією;
- (с) реалізацію єдиного програмного документа та звітування перед Виконавчою радою про хід його реалізації;
- (д) підготовку проекту консолідованого щорічного звіту про діяльність Агентства та його подання Виконавчій раді для оцінки та затвердження;
- (е) підготовку плану дій з урахуванням висновків звітів про внутрішній або зовнішній аудит та оцінок, а також розслідувань, проведених OLAF, та регулярне інформування Комісії, Генеральної ради та Виконавчої ради про досягнутий прогрес;
- (ф) захист фінансових інтересів Союзу шляхом застосування превентивних заходів проти шахрайства, корупції та будь-якої іншої незаконної діяльності, не обмежуючи при цьому слідчих повноважень OLAF, шляхом проведення ефективних перевірок та, у разі виявлення порушень, шляхом стягнення неправомірно виплачених сум і, за необхідності, шляхом накладення ефективних, пропорційних та стримуючих адміністративних санкцій, включаючи фінансові санкції;
- (г) підготовка стратегії боротьби з шахрайством для Органу та подання її на затвердження Виконавчій раді;
- (h) підготовка проекту фінансових правил, що застосовуються до Агентства;
- (і) підготовка, у рамках проекту єдиного програмного документа, проекту кошторису доходів та видатків Агентства відповідно до статті 78 та виконання його бюджету відповідно до статті 79;

▼B

- (j) підготовка та реалізація стратегії ІТ-безпеки, забезпечення належного управління ризиками щодо всієї ІТ-інфраструктури, систем та послуг, що розробляються або закуповуються Органом, а також забезпечення достатнього фінансування ІТ-безпеки;
 - (k) виконання річної програми роботи Управління під контролем Виконавчої ради;
 - (l) підготовка проекту звіту, що описує всю діяльність Управління, з розділом щодо фінансових та адміністративних питань.
2. Виконавчий директор вживає інших необхідних заходів, зокрема приймає внутрішні адміністративні інструкції та оприлюднює повідомлення, з метою забезпечення функціонування Органу відповідно до цього Регламенту.

3. Виконавчий директор приймає рішення про необхідність розміщення одного або кількох співробітників в одній або кількох інших державах-членах з метою ефективного та результативного виконання завдань Органу. Перед прийняттям рішення про створення місцевого представництва виконавчий директор отримує попередню згоду Комісії, Виконавчої ради та будь-якої зацікавленої держави-члена. У рішенні зазначається сфера діяльності, яка буде здійснюватися у місцевому представництві, таким чином, щоб уникнути зайвих витрат та дублювання адміністративних функцій Органу. Відповідно укладається угода з відповідною державою-членом або відповідними державами-членами.

*РОЗДІЛ 5**Адміністративна апеляційна рада**Стаття 72***Створення та склад Адміністративної апеляційної ради**

1. Орган створює Адміністративну комісію з перегляду рішень з метою проведення внутрішнього адміністративного перегляду рішень, прийнятих Органом під час здійснення повноважень, перелічених у статтях 21, 22, 23 та 77. Сфера застосування внутрішнього адміністративного перегляду стосується процедурної та матеріально-правової відповідності таких рішень цьому Регламенту.
2. До складу Адміністративної комісії з перегляду входять п'ять осіб з бездоганною репутацією, які мають підтверджені відповідні знання та професійний досвід, зокрема досвід нагляду у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВКТ), за винятком діючих співробітників Органу, а також діючих співробітників органів нагляду у сфері ПВКТ та підрозділів з протидії відмиванню коштів (ПВКТ) або інших національних чи європейських інституцій, органів, управлінь та агентств, які беруть участь у виконанні завдань, покладених на Орган цим Регламентом. Адміністративна комісія з перегляду повинна мати достатні ресурси та експертні знання для оцінки здійснення повноважень Органу відповідно до цього Регламенту.
3. Адміністративна комісія з перегляду приймає рішення на підставі більшості голосів, що становить щонайменше три з п'яти її членів.

Стаття 73

Члени Адміністративної наглядової ради

1. Членів Адміністративної комісії з перегляду рішень та двох їх заступників призначає Генеральна рада у складі, що здійснює нагляд, на п'ятирічний термін, який може бути продовжено один раз, після оприлюднення публічного запрошення до висловлення зацікавленості в *Офіційному віснику Європейського Союзу*. Вони не пов'язані жодними вказівками.
2. Члени Адміністративної апеляційної ради діють незалежно та в інтересах суспільства і не виконують жодних інших обов'язків у рамках Органу. З цією метою вони подають публічну декларацію про зобов'язання та інтереси, в якій зазначають будь-які прями чи непрямі інтереси, що можуть вважатися такими, що становлять загрозу їхній незалежності, або відсутність таких інтересів.

Стаття 74

Рішення, що підлягають перегляду

1. Заяву про перегляд рішень, прийнятих Органом відповідно до статті 6(1) та статей 21, 22, 23 і 77, може подати до Адміністративної комісії з перегляду будь-яка фізична або юридична особа, на яку спрямовано таке рішення, або яка безпосередньо та індивідуально зацікавлена у ньому.
2. Будь-яка заява про перегляд подається у письмовій формі з зазначенням підстав та подається до Органу протягом одного місяця з дати повідомлення про рішення особи, яка подає заяву про перегляд, або, за відсутності такого повідомлення, з дня, коли про це стало відомо особі, яка подає заяву про перегляд.
3. Після прийняття рішення щодо прийнятності клопотання про перегляд Адміністративна комісія з перегляду висловлює свою думку у строк, що відповідає терміновості справи, і в будь-якому разі не пізніше ніж через два місяці з моменту отримання клопотання, а також передає справу до Виконавчої ради для підготовки нового рішення. Виконавча рада враховує думку Адміністративної комісії з перегляду та негайно ухвалює нове рішення. Нове рішення скасовує попереднє рішення та замінює його рішенням з ідентичним змістом або зміненим рішенням.
4. Заява про перегляд відповідно до пункту 2 може містити прохання про призупинення виконання рішення, щодо якого триває процедура перегляду. Адміністративна комісія з перегляду може, якщо вона вважає, що цього вимагають обставини, та з урахуванням думки Виконавчої ради, постановити призупинити застосування відповідного рішення доти, доки Виконавча рада не ухвалить нове рішення відповідно до пункту 3. Якщо Адміністративна комісія з перегляду не ухвалить рішення щодо клопотання про призупинення протягом 14 днів, таке клопотання вважається відхиленим.
5. Висновок, висловлений Адміністративною комісією з перегляду, та нове рішення, ухвалене Виконавчою радою відповідно до цієї статті, мають бути обґрунтованими та доведеними до відома сторін.
6. Орган приймає рішення, яким затверджує регламент роботи Адміністративної комісії з перегляду рішень.

▼B*Стаття 75***Відвід та заперечення**

1. Члени Адміністративної комісії з перегляду не беруть участі в будь-якому переглядовому провадженні, якщо вони мають особисту зацікавленість у цьому провадженні, якщо вони раніше брали участь у ньому як представники однієї зі сторін у провадженні або якщо вони брали участь у прийнятті рішення, що підлягає перегляду.
2. Якщо з однієї з причин, перелічених у пункті 1, або з будь-якої іншої причини член Адміністративної комісії з перегляду вважає, що він або вона не повинен брати участь у процедурі перегляду, він або вона повинен про це повідомити Адміністративну комісію з перегляду.
3. Будь-яка сторона процедури перегляду може заявити відвід щодо будь-якого члена Адміністративної комісії з перегляду на підставі будь-якої з підстав, перелічених у пункті 1, або якщо щодо цього члена існує підозра в упередженості. Такий відвід не приймається, якщо сторона процедури перегляду, знаючи про підставу для відводу, вчинила процесуальну дію. Не допускається подання відводу на підставі громадянства членів.
4. Адміністративна комісія з перегляду приймає рішення щодо заходів, які слід вжити у випадках, зазначених у пунктах 2 та 3, без участі відповідного члена. Для прийняття такого рішення відповідного члена в складі Адміністративної комісії з перегляду замінює його або її заступник.

РОЗДІЛ IV

ФІНАНСОВІ ПОЛОЖЕННЯ*Стаття 76***Бюджет**

1. Кожного фінансового року, що відповідає календарному року, складаються кошториси всіх доходів та видатків Органу, які відображаються в бюджеті Органу.
2. Бюджет Органу має бути збалансованим за доходами та видатками.
3. Без упередження щодо інших джерел фінансування доходи Органу складаються з сукупності таких джерел:
 - (а) внесок від Союзу, занесений до загального бюджету Союзу;
 - (б) збори, що сплачуються обраними та не обраними зобов'язаними суб'єктами відповідно до статті 77 за виконання завдань, зазначених у статті 5(2) пункти (а), (б) та (в), а також у статті 5(3) пункти (а) – (г), (е) та (ж);
 - (с) будь-які добровільні фінансові внески від держав-членів;
 - (д) узгоджені збори за публікації, а також за навчання та будь-які інші послуги, що надаються Органом, якщо про це було конкретно запрошено одним або кількома ПФР або їхніми партнерами у третіх країнах, або органами, що не займаються протидією відмиванню грошей та фінансуванню тероризму;

▼B

(е)можливе фінансування з боку Союзу у формі угод про внески або спеціальних грантів відповідно до фінансових правил Органу, зазначених у статті 81, та положень відповідних правових актів, що підтримують політику Союзу.

Сума та джерело будь-яких доходів, зазначених у першому підпункті, пунктах (b), (c), (d) та (e) цього пункту, включаються до річної фінансової звітності Органу та чітко деталізуються у щорічному звіті про бюджетне та фінансове управління Органу, зазначеному у статті 80(2).

4. Витрати Органу включають заробітну плату персоналу, адміністративні та інфраструктурні витрати, а також операційні витрати.

Стаття 77

Збори, що стягуються з обраних та не обраних суб'єктів, на яких поширюється зобов'язання

1. Орган стягує щорічний збір за нагляд з усіх обраних суб'єктів, що підлягають нагляду, зазначених у статті 13, та з суб'єктів, що підлягають нагляду, які не були обрані, але відповідають критеріям, визначеним у статті 12(1). Збори покривають витрати, понесені Органом у зв'язку з завданнями, пов'язаними з наглядом та зазначеними у розділах 3 та 4 глави II. Ці збори не повинні перевищувати витрат, пов'язаних із зазначеними завданнями. У разі, якщо ці критерії не дотримуються повністю у будь-якому конкретному році, при розрахунку зборів за два наступні роки здійснюються необхідні коригування.
2. Розмір збору, що стягується з кожного суб'єкта, зобов'язаного дотримуватися вимог, зазначеного в пункті 1, розраховується відповідно до положень, встановлених у делегованому акті, зазначеному в пункті 6.
3. Збори розраховуються на найвищому рівні консолідації в Союзі відповідно до чинних стандартів бухгалтерського обліку.
4. Основою для розрахунку щорічного збору за нагляд за певний календарний рік є витрати, пов'язані з прямим та непрямим наглядом за обраними та необраними суб'єктами, що підлягають сплаті зборів у цьому році. Орган може вимагати авансових платежів щодо щорічного збору за нагляд, розмір яких визначається на основі обґрунтованої оцінки. Орган повинен узгодити з відповідним органом фінансового нагляду остаточний розмір збору, щоб забезпечити економічну ефективність та обґрунтованість нагляду для всіх зобов'язаних суб'єктів у фінансовому секторі. Орган повинен повідомити відповідним зобов'язаним суб'єктам про основу для розрахунку щорічного наглядового збору. Держави-члени забезпечують, щоб обов'язок сплати зборів, визначених у цій статті, підлягав примусовому виконанню згідно з національним законодавством, а також щоб належні збори сплачувалися в повному обсязі.
5. Ця стаття не зачіпає права органів фінансового нагляду стягувати збори відповідно до національного законодавства в тій мірі, в якій наглядові функції не були покладені на Орган, або щодо витрат, пов'язаних із співпрацею з Органом, наданням йому допомоги та виконанням його вказівок відповідно до чинного законодавства Союзу.

▼B

6. Комісія уповноважена прийняти делегований акт відповідно до статті 100 з метою доповнення цього Регламенту шляхом визначення методології розрахунку розміру збору, що стягується з кожного відібраного та не відібраного суб'єкта, зобов'язаного сплачувати збори відповідно до пункту 1 цієї статті, а також процедури стягнення таких зборів. При розробці методології визначення індивідуального розміру зборів Комісія враховує таке:

(а) загальний річний оборот або відповідний вид доходу суб'єктів, що підлягають регулюванню, на найвищому рівні консолідації в Союзі відповідно до чинних стандартів бухгалтерського обліку;

(b) те, чи підпадає суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, під прямий нагляд;

(с) класифікацію профілю ризику відмивання грошей та фінансування тероризму зобов'язаних суб'єктів відповідно до методології, зазначеної у статті 12(7), пункт (b);

(d) значення суб'єкта, на якого поширюються зобов'язання, для стабільності фінансової системи або для економіки однієї чи кількох держав-членів або Союзу;

(е) що розмір збору, який має стягуватися з не відібраних суб'єктів, що підлягають нагляду, пропорційно до їхнього доходу або обороту, зазначених у пункті (а), не повинен перевищувати 20 % від розміру збору, який має стягуватися з відібраних суб'єктів, що підлягають нагляду, з таким самим рівнем доходу або обороту.

Комісія приймає делеговані акти, зазначені в першому абзаці, до 1 січня 2027 року.

Стаття 78

Складання бюджету

1. Щороку виконавчий директор складає проект кошторису доходів та витрат Органу на наступний фінансовий рік, включаючи штатний розклад, та надсилає його Виконавчій раді.

2. Виконавча рада на основі цього проекту ухвалює попередній проект кошторису доходів та витрат Органу на наступний фінансовий рік.

3. Остаточний проект кошторису доходів та видатків Органу надсилається до Комісії до 31 січня кожного року.

4. Комісія надсилає кошторис бюджетному органу разом із проектом загального бюджету Союзу.

5. На підставі кошторису Комісія вносить до проекту загального бюджету Союзу кошторисні показники, які вона вважає необхідними для штатного розкладу, та суму субсидії, що покривається за рахунок загального бюджету, і подає їх на розгляд бюджетного органу відповідно до статей 313 та 314 ДФЄС.

▼B

6. Бюджетний орган затверджує асигнування на внесок до Органу.
7. Бюджетний орган затверджує штатний розклад Органу.
8. Бюджет Управління затверджується Виконавчою радою. Він набуває остаточного характеру після остаточного затвердження загального бюджету Союзу. У разі необхідності його відповідно коригують.

*Стаття 79***Виконання бюджету**

1. Виконавчий директор виконує бюджет Органу, дотримуючись принципів економії, раціональності, ефективності та належного фінансового управління.
2. Щороку виконавчий директор надсилає бюджетному органу всю інформацію, що стосується результатів процедур оцінки.

*Стаття 80***Подання звітності та затвердження виконання бюджету**

1. Рахунковий керівник Агентства надсилає попередні фінансові звіти за фінансовий рік (рік N) рахунковому керівнику Комісії та Рахунковому суду до 1 березня наступного року (рік N+1).
2. До 31 березня року N+1 Агентство надсилає щорічний звіт про своє бюджетне та фінансове управління до Європейського Парламенту, Ради та Рахункового суду.
3. До 31 березня року N+1 бухгалтер Комісії надсилає Рахунковому суду попередні фінансові звіти Агентства, консолідовані з фінансовими звітами Комісії.
4. Після отримання зауважень Рахункового суду щодо попередніх фінансових звітів Агентства відповідно до статті 246 Регламенту (ЄС, Євратом) 2018/1046 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁵⁾ Виконавча рада надає висновок щодо остаточних фінансових звітів Агентства.

Виконавчий директор надсилає Рахунковому суду відповідь на його зауваження до 30 вересня року N+1. Виконавчий директор також надсилає цю відповідь Виконавчій раді.

5. До 1 липня року N+1 бухгалтер Органу надсилає остаточний фінансовий звіт до Європейського парламенту, Ради, Комісії та Рахункового суду разом із висновком Виконавчої ради.

(15) Регламент (ЄС, Євратом) 2018/1046 Європейського Парламенту та Ради від 18 липня 2018 року про фінансові правила, що застосовуються до загального бюджету Союзу, який вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 1296/2013, (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013, (ЄС) № 1309/2013, (ЄС) № 1316/2013, (ЄС) № 223/2014, (ЄС) № 283/2014 та Рішення № 541/2014/ЄС, а також скасовує Регламент (ЄС, Євратом) № 966/2012 (Офіційний вісник L 193, 30.7.2018, с. 1).

▼B

6. Посилання на сторінки веб-сайту, що містять остаточні фінансові звіти Управління, має бути опубліковано в *Офіційному віснику Європейського Союзу* до 15 листопада року N+1.
7. Виконавчий директор надає Європейському парламенту, на його запит, будь-яку інформацію, необхідну для безперешкодного проведення процедури затвердження звіту про виконання бюджету за відповідний фінансовий рік, відповідно до статті 261(3) Регламенту (ЄС, Євратом) 2018/1046.
8. За рекомендацією Ради, що ухвалюється кваліфікованою більшістю голосів, Європейський парламент до 15 травня року N+2 надає виконавчому директору звільнення від відповідальності щодо виконання бюджету за рік N.

*Стаття 81***Фінансові правила**

Фінансові правила, що застосовуються до Органу, приймаються Виконавчою радою після консультацій з Комісією. Вони не можуть відхилятися від Делегованого регламенту (ЄС) 2019/715, за винятком випадків, коли таке відхилення є конкретно необхідним для функціонування Органу та Комісія надала свою попередню згоду.

*Стаття 82***Заходи щодо боротьби з шахрайством**

- 1³ метою боротьби з шахрайством, корупцією та будь-якою іншою незаконною діяльністю до Органу без будь-яких обмежень застосовуються Регламент (ЄС, Євратом) № 883/2013, а також стаття 86 Делегованого регламенту (ЄС) 2019/715.
2. Орган приєднується до Міжінституційної угоди від 25 травня 1999 року між Європейським парламентом, Радою та Європейською комісією () щодо внутрішніх розслідувань, що проводяться Європейським бюро з боротьби з шахрайством (OLAF) ⁽¹⁶⁾, та негайно приймає відповідні положення щодо всього персоналу Органу.
3. У рішеннях про фінансування, угодах та пов'язаних з ними виконавчих документах має бути чітко передбачено, що Рахункова палата та OLAF можуть, у разі необхідності, проводити перевірки на місці щодо одержувачів коштів, що виділяються Органом.

*Стаття 83***ІТ-безпека**

1. Орган встановлює систему внутрішнього управління інформаційними технологіями на рівні виконавчого директора, який формує та управляє бюджетом на інформаційні технології та забезпечує регулярне подання звітів Виконавчій раді щодо дотримання чинних правил та стандартів інформаційної безпеки.

⁽¹⁶⁾Офіційний вісник L 136, 31.5.1999, с. 15.

▼B

Орган повинен забезпечити, щоб достатня частка його витрат на ІТ прозоро виділялася безпосередньо на забезпечення ІТ-безпеки. До цієї частки може бути зараховано внесок до Служби кібербезпеки для інституцій, органів, офісів та агентств Союзу (CERT-EU).

Слід створити належну службу моніторингу, виявлення та реагування у сфері ІТ-безпеки з використанням послуг CERT-EU. Про серйозні інциденти слід повідомляти CERT-EU та Комісію протягом 24 годин з моменту їх виявлення.

*Стаття 84***Підзвітність та звітність**

1. Орган несе відповідальність перед Європейським парламентом та Радою за виконання цього Регламенту.
2. Орган щорічно подає Європейському парламенту, Раді та Комісії звіт про виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, включаючи інформацію про заплановані зміни у структурі та розмірі наглядових зборів, зазначених у статті 77. Щодо керівних принципів та рекомендацій, виданих Органом відповідно до статті 54, звіт має містити інформацію щодо дотримання керівних принципів та рекомендацій, виданих протягом року, за який подається звіт, а також будь-які відповідні оновлення щодо дотримання раніше виданих керівних принципів та рекомендацій. Звіт оприлюднюється та має містити будь-яку іншу відповідну інформацію, яку Європейський парламент вимагає на разовій основі. Голова Органу публічно презентує цей звіт перед Європейським парламентом.
3. На запит Європейського парламенту голова Органу бере участь у слуханнях щодо виконання ним своїх завдань, які проводять компетентні комітети Європейського парламенту. Слухання проводяться щонайменше раз на рік. На запит Європейського парламенту голова Органу виступає з заявою перед відповідними комітетами Європейського парламенту та відповідає на будь-які запитання їхніх членів, коли це вимагається.
4. Протягом шести тижнів після кожного засідання Генеральної ради Орган повинен надати Європейському парламенту принаймні вичерпний та змістовний протокол цього засідання, який дає змогу зрозуміти хід обговорень, що відбулися під час засідання, включаючи анотований перелік рішень. Такий протокол не повинен містити інформацію про обговорення в Генеральній раді, що стосуються окремих суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, або обговорення, пов'язані з конфіденційними даними щодо нагляду чи даними, що стосуються ПФР, якщо інше не передбачено в законодавчих актах, зазначених у статті 1(2).
5. Орган повинен надати усну або письмову відповідь на запитання, поставлені йому Європейським парламентом, протягом п'яти тижнів з моменту їх отримання.
6. За запитом голова Органу проводить конфіденційні усні обговорення за закритими дверима з компетентними комітетами Європейського парламенту, якщо такі обговорення необхідні для здійснення повноважень Європейського парламенту відповідно до Договорів. Усі учасники дотримуються вимог щодо професійної таємниці.

▼B

7. Інформуючи Європейський парламент про питання, що стосуються внеску Органу в діяльність Союзу на міжнародних форумах, Орган не розголошує жодної інформації, отриманої ним під час виконання цього завдання, якщо така інформація підпадає під вимоги щодо конфіденційності, встановлені третіми сторонами.

РОЗДІЛ V**ПЕРСОНАЛ ТА СПІВРОБІТНИЦТВО***РОЗДІЛ I**Персонал**Стаття 85***Загальні положення**

1. Положення про персонал та Умови працевлаштування інших службовців, а також правила, прийняті за згодою між інституціями Союзу для забезпечення виконання зазначених Положень про персонал та Умов працевлаштування інших службовців, застосовуються до персоналу Органу в усіх питаннях, не передбачених цим Регламентом.

2. На відміну від пункту 1 цієї статті, Голова Органу та члени Виконавчої ради, зазначені в статті 63(1), пункт (b), прирівнюються, відповідно, до члена та секретаря Загального суду щодо винагороди та пенсійного віку, як це визначено в Регламенті Ради (ЄС) 2016/300 ⁽¹⁷⁾. До питань, не врегульованих цим Регламентом або Регламентом (ЄС) 2016/300, за аналогією застосовуються Положення про персонал та Умови працевлаштування інших службовців.

3. Виконавча рада за згодою Комісії приймає необхідні заходи щодо виконання відповідно до порядку, передбаченого у статті 110 Положення про персонал.

4. Орган може залучати відряджених національних експертів або інших працівників, які не є штатними співробітниками Органу, включаючи делегатів від ПФР.

5. Виконавча рада приймає правила щодо персоналу з держав-членів, який буде відряджений до Органу, та оновлює їх у разі необхідності. Ці правила, зокрема, мають містити фінансові положення, пов'язані з таким відрядженням, включаючи страхування та навчання. Ці правила мають враховувати той факт, що співробітники відряджаються та мають бути задіяні як персонал Органу. Вони мають містити положення щодо умов задіяння. У відповідних випадках Виконавча рада має прагнути забезпечити узгодженість із правилами, що застосовуються до відшкодування витрат на відрядження штатних співробітників.

(17) Регламент Ради (ЄС) 2016/300 від 29 лютого 2016 року про визначення винагороди осіб, які обіймають державні посади високого рівня в ЄС (Офіційний вісник L 58, 4.3.2016, с. 1).

▼B*Стаття 86***Привілеї та імунітети**

Протокол № 7 про привілеї та імунітети Європейського Союзу, доданий до ДЄС та ДФЄС, застосовується до Органу та його персоналу.

*Стаття 87***Співробітники Агентства, які раніше працювали в ЄБА**

Тимчасовим працівникам, найнятим відповідно до статті 2, пункту (f), та контрактним працівникам, найнятим відповідно до статті 3а Умов працевлаштування інших службовців, які працюють в Органі на підставі контракту, укладеного до 1 січня 2026 року, і які безпосередньо перед працевлаштуванням в Органі працювали в ЄБА, виконуючи завдання та здійснюючи діяльність ЄБА, пов'язані з протидією відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ), перелічені в Регламенті (ЄС) № 1093/2010, отримують пропозицію укласти в Органі такий самий тип трудового договору, як і в ЄБА, та на таких самих умовах, з урахуванням обмеження щодо кількості посад, які мають бути вилучені з ЄБА та передані Органу. Вважається, що ці працівники пропрацювали весь строк служби в Органі.

*Стаття 88***Обов'язок дотримання професійної таємниці**

1. Члени Генеральної ради та Виконавчої ради, а також усі співробітники Органу, включаючи посадових осіб, тимчасово відряджених державами-членами, та всі інші особи, які виконують завдання для Органу на договірній основі, підлягають вимогам щодо професійної таємниці відповідно до статті 339 ДФЄС та статті 67 Директиви (ЄС) 2024/1640, у тому числі після припинення виконання ними своїх обов'язків.

2. Виконавча рада забезпечує, щоб особи, які надають будь-які послуги, прямо чи опосередковано, на постійній або тимчасовій основі, пов'язані із завданнями Органу, включаючи посадових осіб та інших осіб, уповноважених Виконавчою радою або призначених державними органами та підрозділами з протидії відмиванню грошей (ППВГ) з цією метою, підлягали вимогам щодо професійної таємниці, еквівалентним тим, що передбачені в пункті 1.

3.3 метою виконання завдань, покладених на нього цим Регламентом, Орган уповноважується, у межах та на умовах, визначених у правових актах, зазначених у статті 1(2), обмінюватися інформацією з органами та установами Союзу або національними органами та установами у випадках, коли ці правові акти дозволяють органам фінансового нагляду розкривати інформацію таким суб'єктам або коли держави-члени можуть передбачити таке розкриття відповідно до чинного законодавства Союзу.

▼M1

3а. Ця стаття не перешкоджає Управлінню обмінюватися інформацією з іншими органами, як це визначено у статті 92а(12).

▼B

4. Орган встановлює практичні механізми для виконання правил щодо конфіденційності, зазначених у пунктах 1 та 2.
5. Орган застосовує Рішення Комісії (ЄС, Євратом) 2015/444 ⁽¹⁸⁾.

*Стаття 89***Правила безпеки щодо захисту секретної та конфіденційної несекретної інформації**

Орган приймає власні правила безпеки, еквівалентні правилам безпеки Комісії щодо захисту секретної інформації Європейського Союзу (EUCI) та чутливої несекретної інформації, як це визначено у Рішенні Комісії (ЄС, Євратом) 2015/443 ⁽¹⁹⁾ та Рішенні (ЄС, Євратом) 2015/444. Правила безпеки Органу мають, серед іншого, охоплювати положення щодо обміну, обробки та зберігання такої інформації. Виконавча рада приймає правила безпеки Органу після їхнього затвердження Комісією.

2. Будь-яка адміністративна домовленість щодо обміну секретною інформацією з відповідними органами третьої країни або, за відсутності такої домовленості, будь-яке виняткове разове розкриття секретної інформації ЄС (EUCI) цим органам підлягає попередньому схваленню Комісією.

*Стаття 90***Повідомлення про порушення та захист осіб, які повідомляють про них**

1. Орган повинен мати спеціальні канали повідомлення для отримання та опрацювання інформації, наданої особами, які повідомляють про фактичні або потенційні порушення:
 - (a) Регламенту (ЄС) 2024/1624, у частині, що стосується вимог, які застосовуються до кредитних та фінансових установ;
 - (b) Регламенту (ЄС) 2023/1113;
 - (c) Директиви (ЄС) 2024/1640, у частині вимог, що застосовуються до наглядових органів, органів саморегулювання, які виконують наглядові функції, та підрозділів з протидії відмиванню грошей (ППВГ).
2. Особи, які подають повідомлення через ці канали, та відповідні особи користуються захистом, передбаченим Директивою (ЄС) 2019/1937, у відповідних випадках.

Вісіля подання повідомлень відповідно до статті 60(4) Директиви (ЄС) 2024/1640 наглядовими органами у нефінансовому секторі Орган має право вимагати від цих наглядових органів додаткову інформацію щодо того, як вони вжили заходів у зв'язку з отриманими повідомленнями. Ці наглядові органи мають негайно надати запитувану інформацію, але не повинні розкривати інформацію, яка може призвести до ідентифікації особи, що подала повідомлення.

Рішення Комісії (ЄС, Євратом) 2015/444 від 13 березня 2015 року про правила безпеки щодо захисту секретної інформації ЄС (Офіційний вісник L 72, 17.3.2015, с. 53).

(19) Рішення Комісії (ЄС, Євратом) 2015/443 від 13 березня 2015 року про безпеку в Комісії (Офіційний вісник L 72, 17.3.2015, с. 41).

РОЗДІЛ 2

Співпраця

Стаття 91

Співпраця з європейськими наглядовими органами

1. Орган встановлює та підтримує тісну співпрацю з Європейськими наглядовими органами (ЄНО), зокрема під час розробки проєктів регуляторних або імплементаційних технічних стандартів, керівних принципів або рекомендацій у межах їхніх відповідних повноважень.

2. До 27 червня 2025 року Орган укладає меморандум про взаєморозуміння з Європейськими наглядовими органами, в якому визначається, як вони мають намір співпрацювати під час виконання своїх завдань відповідно до законодавства Союзу.

Стаття 92

Співпраця з органами, що не належать до сфери боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму

1. Орган співпрацює та обмінюється інформацією з органами, що не займаються питаннями протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (AML/CFT), а також, на основі принципу «необхідності знати» та конфіденційності, з іншими національними органами та установами, компетентними щодо забезпечення дотримання Директив 2009/110/ЄС, 2009/138/ЄС, 2014/17/ЄС, 2014/65/ЄС та (ЄС) 2015/2366, а також з Європейськими наглядовими органами (ЄНО) у межах їхніх відповідних повноважень.

2. Орган укладає меморандум про взаєморозуміння з органами пруденційного нагляду, визначеними у статті 4(1), пункт (40), Регламенту (ЄС) № 575/2013, Європейськими наглядовими органами (ЄНО) та іншими національними органами, уповноваженими забезпечувати дотримання Регламенту (ЄС) 2023/1114, у якому в загальних рисах визначається порядок їхньої співпраці та обміну інформацією під час виконання своїх наглядових завдань відповідно до законодавства Союзу стосовно обраних та не обраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання.

У разі, якщо Орган вважатиме це за необхідне, він може також укласти меморандум про взаєморозуміння з будь-яким із інших органів або установ, зазначених у пункті 1, у якому в загальних рисах визначається, як вони будуть співпрацювати та обмінюватися інформацією під час виконання своїх наглядових завдань відповідно до законодавства Союзу стосовно обраних та необраних суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання.

3. До 27 червня 2025 року Орган та ЄЦБ укладають меморандум про взаєморозуміння, в якому визначаються практичні умови співпраці та обміну інформацією під час виконання їхніх відповідних завдань відповідно до законодавства Європейського Союзу.

4. Орган забезпечує ефективну співпрацю та обмін інформацією між усіма наглядовими органами в системі нагляду у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (ПВГ/ФТ) та відповідними органами та установами, зазначеними у пункті 1, зокрема щодо доступу до будь-якої інформації та даних у центральній базі даних ПВГ/ФТ, зазначеній у статті 11.

▼M1*Стаття 92a***Обмін інформацією між органами та з іншими суб'єктами**

1. Орган регулярно або в окремих випадках надає іншим органам на їхній запит інформацію, яку він отримав від суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, або від інших органів під час виконання своїх обов'язків і яка впливає із застосування та виконання законодавства Союзу, за умови, що орган, який подає запит, має право отримувати таку інформацію від суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, або від інших органів відповідно до законодавства Союзу.
2. Орган повинен запитувати інформацію у будь-якого з інших органів, які її отримали, замість того, щоб запитувати її безпосередньо у суб'єктів, на яких покладено відповідні зобов'язання, за умови, що Орган має право отримувати таку інформацію відповідно до законодавства Європейського Союзу.

Перший підпункт цього пункту не обмежує повноваження Органу отримувати запитувану інформацію від суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, у випадках, коли інший орган не може надати таку інформацію, коли необхідні термінові дії або коли отримання інформації безпосередньо від суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, є необхідним для виконання завдань Органу відповідно до законодавства Європейського Союзу.

3. У запиті про обмін інформацією відповідно до пункту 1 цієї статті зазначається правова основа згідно із законодавством Європейського Союзу, яка надає органу, що подає запит, право на отримання інформації від суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, або інших органів влади.

Орган, що подає запит, та Орган підлягають зобов'язанням щодо професійної таємниці та захисту даних, встановленим у статтях 88 та 98, а також у галузевому законодавстві, що застосовується до обміну інформацією між суб'єктом, на якого поширюються зобов'язання, та органом, що подає запит, а також між суб'єктом, на якого поширюються зобов'язання, та Органом.

4. У разі обміну інформацією відповідно до пункту 1 Орган без невиправданої затримки повідомляє про такий обмін кожен орган, від якого він отримав інформацію, або кожну зобов'язану особу, якщо інформація була отримана безпосередньо від зобов'язаних осіб. У разі повторюваного або періодичного обміну інформацією Орган зобов'язаний повідомити зобов'язану особу або орган, від якого він отримав інформацію, лише один раз.
5. На відміну від пункту 4, Орган не зобов'язаний повідомляти орган або суб'єкта, що підлягає зобов'язанням, залежно від обставин, про обмін інформацією, якщо виконується будь-яка з таких умов:

(а) інформація була знеособлена таким чином, що вона більше не стосується жодної ідентифікованої або ідентифікуваної фізичної особи, і що суб'єкт, на якого поширюються зобов'язання, або інші юридичні особи більше не підлягають ідентифікації; або

(б) інформація була змінена, агрегована або оброблена за допомогою будь-якого іншого методу контролю за розкриттям з метою захисту конфіденційної інформації, включаючи комерційні таємниці, та захисту персональних даних за допомогою відповідних технічних та організаційних заходів відповідно до Регламентів (ЄС) 2016/679 та (ЄС) 2018/1725.

▼M1

На відступ від пункту 4 Орган не повідомляє суб'єкта, на якого покладено обов'язки, про обмін інформацією, якщо він встановлює або отримує інформацію від органу, що подав запит, про те, що це може поставити під загрозу процедури нагляду або процедури врегулювання неплатоспроможності, заходи чи розслідування.

Пункти 1–6 також застосовуються до інформації, яку Орган отримав від суб'єкта, що підлягає зобов'язанням, або від інших органів і щодо якої Орган згодом провів перевірку якості або яку Орган іншим чином опрацював.

8. З метою сприяння обміну інформацією, про який йдеться в пунктах 1–7, Орган та інші органи можуть укласти меморандуми про взаєморозуміння щодо порядку такого обміну. У меморандумах про взаєморозуміння також можуть бути визначені домовленості щодо спільного використання ресурсів для збору та обробки спільної інформації. Комісія може, після консультацій з Органом та іншими органами, розробити рекомендації щодо основних елементів таких меморандумів про взаєморозуміння.

Пункти 1–8 не зачіпають захисту прав інтелектуальної власності та не перешкоджають і не обмежують обмін інформацією між Органом та іншими органами відповідно до інших положень цього Регламенту або іншого законодавства Союзу.

У разі суперечності між цією статтею та іншими положеннями цього Регламенту або іншим законодавством Союзу, що регулюють обмін інформацією між Органом та іншими органами, перевагу мають такі інші положення.

10. Орган та органи фінансового нагляду можуть, на власний розсуд, надавати доступ до інформації, отриманої під час виконання своїх обов'язків, для повторного використання зобов'язаними суб'єктами, дослідниками та іншими суб'єктами, які мають законний інтерес до цієї інформації з метою досліджень та інновацій, за умови, що Орган або органи фінансового нагляду, які надають доступ, переконалися у дотриманні всіх таких умов:

(а)вжито необхідних заходів для анонімізації інформації таким чином, щоб унеможливити ідентифікацію окремих суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, суб'єктів даних, а також — у разі, якщо доступ до інформації надає Орган, — держав-членів;

(б)інформація була змінена, агрегована або оброблена будь-яким іншим методом контролю за розкриттям з метою захисту конфіденційної інформації, включаючи комерційні таємниці або вміст, що охоплюється правами інтелектуальної власності;

Інформація, отримана від будь-якого органу, передається відповідно до першого абзацу лише за згодою того органу, який спочатку отримав цю інформацію.

11. До 11 листопада 2027 року Орган у тісній співпраці з органами фінансового нагляду подає до Комісії звіт про всі правові перешкоди в галузевому законодавстві, які будь-яким чином заважають їм обмінюватися інформацією з іншими органами або іншими суб'єктами.

▼M1

У звіті також можуть розглядатися несуттєві, застарілі, дублюючі або іншим чином нерелевантні вимоги щодо звітності. Він також може містити пропозиції щодо покращення узгодженості між вимогами щодо звітності для фінансових та нефінансових суб'єктів господарювання. У разі необхідності звіт оновлюється на регулярній основі.

З урахуванням звіту, зазначеного в першому абзаці, захисту прав інтелектуальної власності та зобов'язань щодо дотримання професійної таємниці й захисту даних, Комісія, у разі необхідності, подає до Європейського Парламенту та Ради законодавчу пропозицію щодо усунення таких правових перешкод у галузевому законодавстві з метою сприяння обміну інформацією між органами влади та з іншими суб'єктами.

12. Для цілей цієї статті термін «інші органи» означає будь-який із таких органів:

- (a) Європейська рада з системних ризиків, створена відповідно до Регламенту (ЄС) № 1092/2010 Європейського Парламенту та Ради ⁽²⁰⁾;
 - (b) Європейське управління з банківського нагляду (EBA);
 - (c) Європейське управління з питань страхування та пенсійного забезпечення (EIOPA);
 - (d) Європейське управління з цінних паперів та ринків (ESMA);
 - (e) компетентні органи, як визначено у статті 4, пункт (2), Регламенту (ЄС) № 1093/2010;
 - (f) компетентні органи, як визначено у статті 4, пункт (2), Регламенту (ЄС) № 1094/2010;
 - (g) компетентні органи, як визначено у статті 4, пункт (3), Регламенту (ЄС) № 1095/2010;
 - (h) органи, що входять до складу Єдиного механізму нагляду, як визначено у статті 2, пункт (9), Регламенту (ЄС) № 1024/2013;
 - (i) Єдину раду з питань врегулювання, створену відповідно до Регламенту (ЄС) № 806/2014 Європейського Парламенту та Ради ⁽²¹⁾;
 - (j) органи з питань врегулювання, такі як ті, що зазначені у статті 3(3) Директиви 2014/59/ЄС.
- (20) Регламент (ЄС) № 1092/2010 Європейського Парламенту та Ради від 24 листопада 2010 року про макропруденційний нагляд Європейського Союзу за фінансовою системою та просторовення Європейської ради з системних ризиків (OJ L 331, 15.12.2010, с. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1092/oj>).
- Регламент (ЄС) № 806/2014 Європейського Парламенту та Ради від 15 липня 2014 року, яким встановлюються єдині правила та єдина процедура
- (21) врегулювання неплатоспроможності кредитних установ та певних інвестиційних компаній у рамках Єдиного механізму врегулювання неплатоспроможності та Єдиного фонду врегулювання неплатоспроможності, а також вносяться зміни до Регламенту (ЄС) № 1093/2010 (OJ L 225, 30.7.2014, с. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

Стаття 93

Партнерства з метою обміну інформацією у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму

1. У разі необхідності для виконання завдань, зазначених у розділі II, Орган може створювати транскордонні партнерства для обміну інформацією відповідно до основних прав та судових процесуальних гарантій або брати участь у партнерствах для обміну інформацією, створених в одній або кількох державах-членах з метою сприяння запобіганню та боротьбі з відмиванням грошей, злочинами, що є джерелом відмивання грошей, та фінансуванням тероризму. Участь Органу в уже існуючому партнерстві можлива за умови згоди органів, які створили таке партнерство.

2. У разі створення Органом транскордонного партнерства з метою обміну інформацією він забезпечує відповідність такого партнерства вимогам статті 75 пунктів 3, 4 та 5 Регламенту (ЄС) 2024/1624. Окрім суб'єктів, на яких покладено відповідні зобов'язання, Орган може запросити до участі в партнерстві компетентні органи, зазначені в статті 2(1) пункт (44), підпункти (а), (b) та (с) статті 2(1) зазначеного Регламенту, а також органи, управління та агентства Союзу, які відіграють роль у запобіганні та боротьбі з відмиванням грошей, пов'язаними з ним злочинами та фінансуванням тероризму, до участі в партнерстві, якщо така участь є доцільною для виконання їхніх завдань та повноважень. За умови одностайної згоди учасників до участі у засіданнях партнерства, за необхідності, можуть бути запрошені інші треті сторони на разовій основі.

Стаття 94

Співпраця з OLAF, Європол, Євроюстом та Європейською прокуратурою

1. Орган може укласти робочі домовленості з інституціями Союзу, децентралізованими агентствами Союзу та іншими органами Союзу, що діють у сфері правоохоронної діяльності та судового співробітництва. Ці робочі домовленості можуть мати стратегічний, оперативний або технічний характер і, зокрема, мають на меті сприяти співробітництву та обміну інформацією між сторонами таких домовленостей. Робочі домовленості не можуть слугувати підставою для обміну персональними даними та не є обов'язковими для Союзу чи його держав-членів.

2. Орган встановлює та підтримує тісні відносини з OLAF, Європол, Євроюстом та Європейською прокуратурою (EPPO). З цією метою Орган укладає окремі угоди про співпрацю з OLAF, Європол, Євроюстом та Європейською прокуратурою (EPPO), в яких визначаються деталі їхньої співпраці. Ці відносини мають на меті, зокрема, забезпечити обмін оперативною та стратегічною інформацією, а також даними про тенденції щодо загроз відмивання грошей та фінансування тероризму, з якими стикається Союз.

3. З метою сприяння та забезпечення безперервної співпраці між Управлінням та Європол, Євроюстом та Європейською прокуратурою робочі домовленості з ними, зокрема, передбачають можливість відрядження офіцерів зв'язку до приміщень одна одної та встановлюють відповідні умови.

Стаття 95

Співпраця з третіми країнами та міжнародними організаціями

1. З метою досягнення цілей, визначених у цьому Регламенті, та без упередження відповідних повноважень держав-членів та інституцій Союзу, Управління може налагоджувати контакти та укладати адміністративні угоди з органами боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (AML/CFT) у третіх країнах, які мають регуляторні, наглядові та пов'язані з ПФР повноваження у сфері AML/CFT, а також з міжнародними організаціями та адміністраціями третіх країн. Ці угоди не створюють юридичних зобов'язань щодо Союзу та його держав-членів, а також не перешкоджають державам-членам та їхнім компетентним органам укладати двосторонні або багатосторонні угоди з цими третіми країнами.
2. Орган може розробляти типові адміністративні угоди з метою встановлення узгоджених, ефективних та дієвих практик у межах Союзу та зміцнення міжнародної координації та співпраці у боротьбі з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Наглядові органи та ПФР докладають усіх зусиль для дотримання таких типових угод.
3. У випадках, коли взаємодія, з одного боку, між кількома наглядовими органами та ПФР Союзу та, з іншого боку, з органами третіх країн стосується питань, що належать до сфери компетенції Органу, як це визначено у статті 5, Орган відіграє провідну роль у сприянні такій взаємодії, коли це необхідно. Ця роль Органу не зачіпає регулярної взаємодії наглядових органів та ПФР з органами третіх країн.
4. Орган, у межах своїх повноважень відповідно до цього Регламенту та законодавчих актів, зазначених у статті 1(2), сприяє єдиному, спільному, послідовному та ефективному представленню інтересів Союзу на міжнародних форумах, зокрема шляхом надання допомоги Комісії у виконанні її завдань, пов'язаних із членством Комісії у Групі з фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей, а також шляхом підтримки діяльності та цілей Егмонтської групи підрозділів фінансової розвідки.

РОЗДІЛ VI

ЗАГАЛЬНІ ТА ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 96

Доступ до документів

1. До документів, що знаходяться у розпорядженні Органу, застосовується Регламент (ЄС) № 1049/2001.
2. Рішення, прийняті Органом відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС) № 1049/2001, можуть бути предметом скарги до Європейського омбудсмена або позову до Суду Європейського Союзу на умовах, встановлених відповідно у статтях 228 та 263 ДФЄС.
3. Право на доступ до документів не поширюється на конфіденційну інформацію, що включає:

▼B

- (a) інформацію або дані Органу, органів фінансового нагляду або суб'єктів, що підлягають зобов'язанням, отримані в результаті виконання завдань та здійснення діяльності, зазначених у статті 5(2) та розділі 3 глави II;
 - (b) будь-які оперативні дані або інформацію, пов'язану з такими оперативними даними Органу та підрозділів з протидії відмиванню грошей (ППВГ), що перебувають у розпорядженні Органу в результаті виконання завдань та здійснення діяльності, зазначених у статті 5(5) та розділі 6 глави II.
4. Конфіденційна інформація, зазначена в пункті 3 підпункті (а), що стосується процедури нагляду, може бути повністю або частково розкрита суб'єктам, що підлягають зобов'язанням, які є сторонами такої процедури нагляду, з урахуванням законних інтересів інших осіб щодо захисту їх комерційної таємниці. Такий доступ не поширюється на внутрішні документи Органу, органів фінансового нагляду або листування між ними.
5. Виконавча рада приймає практичні заходи щодо застосування Регламенту (ЄС) № 1049/2001 та правил щодо розкриття інформації, пов'язаної з процедурами нагляду.

*Стаття 97***Загальні мовні положення**

1. До Органу застосовується Регламент Ради № 1.

Виконавча рада приймає рішення щодо внутрішніх мовних положень для Органу, які мають відповідати мовним положенням у сфері прямого нагляду, прийнятим відповідно до статті 29.

3. Переклади та всі інші лінгвістичні послуги, необхідні Органу, за винятком усного перекладу, надаються Центром перекладів органів Європейського Союзу, створеним відповідно до Регламенту Ради (ЄС) № 2965/94 ⁽²²⁾.

*Стаття 98***Захист даних**

1. Обробка персональних даних на підставі цього Регламенту з метою запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, як зазначено у статті 70 Директиви (ЄС) 2024/1640 та статті 76 Регламенту (ЄС) 2024/1624, вважається необхідною для виконання завдання, що здійснюється в інтересах суспільства або у рамках здійснення офіційних повноважень, наданих Органу відповідно до статті 5 Регламенту (ЄС) 2018/1725 та статті 6 Регламенту (ЄС) 2016/679.

(22) Регламент Ради (ЄС) № 2965/94 від 28 листопада 1994 року про створення Центру перекладів для органів Європейського Союзу (Офіційний вісник L 314, 7.12.1994, с. 1).

▼B

Під час розробки керівних принципів та рекомендацій відповідно до статті 54, що мають істотний вплив на захист персональних даних, Орган тісно співпрацює з Європейською радою з питань захисту даних, створеною Регламентом (ЄС) 2016/679, з метою уникнення дублювання, суперечностей та правової невизначеності у сфері захисту даних. Після отримання дозволу від Комісії Орган також проводить консультації з Європейським інспектором з питань захисту даних, створеним Регламентом (ЄС) 2018/1725. Орган також може запрошувати національні органи з питань захисту даних у якості спостерігачів у процесі розробки таких керівних принципів та рекомендацій.

2. Відповідно до статті 25 Регламенту (ЄС) 2018/1725 Орган має право приймати внутрішні правила, що обмежують реалізацію прав суб'єктів даних, якщо такі обмеження необхідні для виконання завдань, зазначених у статті 70 Директиви (ЄС) 2024/1640 та статті 76 Регламенту (ЄС) 2024/1624.

*Стаття 99***Відповідальність Органу**

1. У разі позадоговірної відповідальності Орган, відповідно до загальних принципів, спільних для законодавства держав-членів, відшкодовує будь-які збитки, заподіяні ним або його персоналом під час виконання своїх обов'язків. Суд Європейського Союзу має юрисдикцію щодо будь-яких спорів стосовно відшкодування таких збитків.
2. Особиста фінансова та дисциплінарна відповідальність співробітників Органу перед Органом регулюється відповідними положеннями, що застосовуються до персоналу Органу.

*Стаття 100***Делеговані акти**

1. Повноваження щодо прийняття делегованих актів надаються Комісії за умов, визначених у цій статті.
2. Повноваження щодо прийняття делегованих актів, зазначених у статтях 27 та 77, надаються Комісії на невизначений строк, починаючи з 27 грудня 2024 року.
3. Делегування повноважень, зазначене у статтях 27 та 77, може бути відкликано в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє дію делегування повноважень, зазначеного в цьому рішенні. Воно набирає чинності на наступний день після опублікування рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізніший термін, зазначений у ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, що вже набрали чинності.
4. Перед прийняттям делегованого акту Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про вдосконалення законотворчості.
5. Негайно після прийняття делегованого акту Комісія одночасно повідомляє про це Європейський Парламент та Раду.

▼B

6. Делегований акт, прийнятий відповідно до статті 27, набирає чинності лише в тому випадку, якщо протягом трьох місяців з моменту повідомлення про цей акт Європейському Парламенту та Раді ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили заперечень, або якщо до закінчення цього строку і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісію про те, що вони не висуватимуть заперечень. Цей строк подовжується на три місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.
7. Делегований акт, прийнятий відповідно до статті 77, набирає чинності лише в тому випадку, якщо протягом двох місяців з моменту повідомлення про цей акт Європейському парламенту та Раді не було висловлено заперечень ані з боку Європейського парламенту, ані з боку Ради, або якщо до закінчення цього строку і Європейський парламент, і Рада повідомили Комісію про те, що вони не висуватимуть заперечень. Цей строк подовжується на два місяці з ініціативи Європейського парламенту або Ради.

*Стаття 101***Угода про місцезнаходження та умови діяльності**

1. Необхідні домовленості щодо приміщення, яке має бути надане Органу в державі-члені, де розташована його штаб-квартира, та інфраструктури, яку має надати ця держава-член, а також конкретні правила, що застосовуються в цій державі-члені до персоналу Органу та членів їхніх сімей, закріплюються в Угоді про штаб-квартиру, яка укладається між Органом та цією державою-членом після отримання схвалення Виконавчої ради.

Держава-член, у якій розташована штаб-квартира, забезпечує найкращі можливі умови для належного функціонування Органу, включаючи багатомовну, орієнтовану на Європу освіту та належне транспортне сполучення.

*Стаття 102***Оцінка та перегляд**

До 31 грудня 2030 року, а згодом кожні п'ять років, Комісія складає звіт про результати діяльності Органу щодо його цілей, повноважень, завдань та місця розташування відповідно до керівних принципів Комісії. У цьому звіті, зокрема, розглядаються:

- (а)можливу необхідність внесення змін до повноважень Органу та фінансові наслідки будь-яких таких змін;
- (б)вплив усіх наглядових заходів та завдань Органу на інтереси Союзу в цілому, а саме ефективність:
 - (і)завдань та заходів з нагляду, пов'язаних із прямим наглядом за обраними суб'єктами, на яких покладаються зобов'язання;
 - (іі)непрямого нагляду за необраними суб'єктами, що підлягають нагляду;
 - (ііі)непрямого нагляду за іншими суб'єктами, що підлягають нагляду;

▼B

(с)вплив діяльності, пов'язаної з підтримкою та координацією підрозділів з протидії відмиванню грошей (ППВГ), зокрема координації спільних аналізів транскордонної діяльності та операцій, що здійснюються ППВГ;

(d)неупередженість, об'єктивність та автономність Органу;

(е)доцільність механізмів управління, включаючи склад та порядок голосування у Виконавчій раді, а також її взаємовідносини з Генеральною радою;

(f) економічна ефективність Органу, у разі необхідності, окремо стосовно його окремих джерел фінансування;

(g)ефективність механізму оскарження рішень Органу, а також механізми забезпечення незалежності та підзвітності, що застосовуються до Органу;

(h)ефективність механізмів співпраці та обміну інформацією між Органом та органами, що не займаються протидією відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВК/ФТ);

(і) взаємодію між Органом та іншими наглядовими органами та структурами Союзу, включаючи Європейське банківське управління (ЕБА), Європол, Євроюст, OLAF та Європейську прокуратуру (EPPO);

(j) сферу прямого нагляду, а також критерії та методологію оцінки та відбору суб'єктів для прямого нагляду;

(k)ефективність повноважень Органу щодо нагляду та застосування санкцій;

(l) ефективність та узгодженість наглядових практик, досягнутих наглядовими органами, а також роль Управління в цьому процесі.

2. У звіті, про який йдеться в пункті 1, також має бути розглянуто питання про те, чи:

(a)чи є ресурси Органу достатніми для виконання його обов'язків;

(b)чи доцільно покласти на Орган додаткові наглядові функції щодо суб'єктів, на яких поширюються зобов'язання, у нефінансовому секторі, зазначивши, за необхідності, види суб'єктів, на яких повинні поширюватися ці додаткові наглядові функції;

(с)чи доцільно покласти на Орган додаткові завдання у сфері підтримки та координації діяльності підрозділів з протидії відмиванню грошей (ППВГ);

(d)чи доцільно надати Органу додаткові повноваження щодо застосування санкцій.

3. У кожній другій доповіді Комісія проводить ретельний аналіз результатів, досягнутих Органом, з урахуванням його цілей, мандата, завдань та повноважень, включаючи оцінку того, чи залишається обґрунтованим подальше існування Органу з огляду на ці цілі, мандат та завдання.

▼B

4. Звіт та будь-які супровідні пропозиції, за необхідності, надсилаються до Європейського Парламенту та до Ради.

*Стаття 103***Зміни до Регламенту (ЄС) № 1093/2010**

До Регламенту (ЄС) № 1093/2010 вносяться такі зміни:

(1) До статті 1 вносяться такі зміни:

(a) у пункті 2 скасовується другий підпункт;

(b) у пункті 5 скасовується підпункт (h);

(2) До статті 4 вносяться такі зміни:

(a) пункт (1a) скасовується;

(b) у пункті (2) скасовується підпункт (iii);

(3) у статті 8(1) скасовується пункт (l);

(4) статті 9a та 9b вилучаються;

(5) у статті 17 пункт 6 замінюється таким текстом:

«6. Без упередження повноважень Комісії відповідно до статті 258 ДФЄС, якщо компетентний орган не виконує офіційну думку, зазначену в пункті 4 цієї статті, у строк, визначений у ній, і якщо необхідно своєчасно усунути таке невиконання з метою збереження або відновлення нейтральних умов конкуренції на ринку або забезпечення упорядкованого функціонування та цілісності фінансової системи, Орган може, у разі якщо відповідні вимоги законодавчих актів,

зазначених у статті 1(2) цього Регламенту, застосовуються до фінансових установ, ухвалити

безпосередньо індивідуальне рішення, адресоване фінансовій установі, яке вимагає від неї вжити всіх необхідних заходів для виконання своїх зобов'язань згідно з правом Союзу, включаючи припинення будь-якої практики.

Рішення Органу має відповідати офіційній думці, висловленій Комісією відповідно до пункту 4.»;

(6) у статті 19 пункт 4 замінюється таким:

«4. Без упередження повноважень Комісії відповідно до статті 258 ДФЄС, якщо компетентний орган не виконує рішення Органу і тим самим не забезпечує дотримання фінансовою установою вимог, що безпосередньо застосовуються до неї на підставі законодавчих актів, зазначених у статті 1(2) цього Регламенту, Орган може прийняти індивідуальне рішення, адресоване цій фінансовій установі, в якому вимагається вжити всіх необхідних заходів для виконання своїх зобов'язань згідно з правом Союзу, включаючи припинення будь-якої практики.»;

(7) у статті 33(1) другий абзац вилучається;

▼B

(8) у статті 40(7) перший абзац замінюється таким:

«Наглядова рада може прийняти рішення про допуск спостерігачів. Зокрема, Наглядова рада допускає представника Органу з питань протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, створеного Регламентом (ЄС) 2024/1620 Європейського Парламенту та Ради (*), у разі обговорення або прийняття рішень щодо питань, що належать до його компетенції.

(*) Регламент (ЄС) № 2024/1620 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2024 року про створення Управління з питань боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму та про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010 (OJ L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>);

(9) у статті 81 пункт 2b вилучається.

Стаття 104

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1094/2010

До Регламенту (ЄС) № 1094/2010 вносяться такі зміни:

(1) у статті 1(2) скасовується другий абзац;

(2) у статті 40(5) перший абзац замінюється таким:

«Наглядова рада може прийняти рішення про допуск спостерігачів. Зокрема, Наглядова рада допускає представника Органу з питань боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, створеного Регламентом (ЄС) № 2024/1620 Європейського Парламенту та Ради (*), у разі обговорення або прийняття рішень щодо питань, що належать до його компетенції.

(*) Регламент (ЄС) № 2024/1620 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2024 року про створення Управління з питань боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму та про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010 (OJ L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>);

(3) у статті 54 пункт 2a скасовується.

Стаття 105

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1095/2010

До Регламенту (ЄС) № 1095/2010 вносяться такі зміни:

(1) у статті 1(2) скасовується другий абзац;

▼B

(2) у статті 40(6) перший абзац замінюється таким:

«Наглядова рада може прийняти рішення про допуск спостерігачів. Зокрема, Наглядова рада допускає представника Органу з питань боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, створеного Регламентом (ЄС) № 2024/1620 Європейського Парламенту та Ради (*), у разі обговорення або прийняття рішень щодо питань, що належать до його компетенції.

(*) Регламент (ЄС) № 2024/1620 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2024 року про створення Управління з питань боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму та про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010 (OJ L,

2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>»;

(3) у статті 54 пункт 2а вилучається.

Стаття 106

Перехідні положення

До 27 червня 2028 року стаття 11 застосовується лише до органів фінансового нагляду, кредитних установ та фінансових установ. Однак органи нагляду у нефінансовому секторі можуть на добровільній основі дотримуватися вимог цієї статті вже до зазначеної дати.

З метою створення та ведення бази даних, зазначеної у статті 11, Орган укладає двосторонню угоду з Європейським банківським управлінням (ЕБА) щодо доступу до бази даних у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму (AML/CFT), створеної відповідно до статті 9а Регламенту (ЄС) № 1093/2010, а також щодо її фінансування та спільного управління нею. Ця угода укладається на взаємно погоджений строк, який може бути продовжено не пізніше ніж до 30 червня 2027 року. Протягом цього періоду ЄБА має мати можливість, як мінімум, продовжувати отримувати інформацію, аналізувати її та надавати доступ до неї відповідно до статті 9а(2) Регламенту (ЄС) № 1093/2010 або відповідно до цього Регламенту від імені Органу та на основі фінансування, наданого Органом для цієї мети.

Відміну від статті 13(2), якщо під час першого відбіркового процесу понад 40 суб'єктів, що підлягають нагляду, відповідатимуть критеріям для прямого нагляду відповідно до статті 13(1), Орган виконуватиме завдання, перелічені у статті 5(2), стосовно 40 суб'єктів або груп, що підлягають нагляду, які здійснюють діяльність у найбільшій кількості держав-членів — як через установи, так і на підставі свободи надання послуг.

У разі якщо застосування критерію, зазначеного в першому підпункті цього пункту, дає більше ніж 40 суб'єктів, що підлягають обов'язковому нагляду, або груп, Орган відбирає з-поміж суб'єктів, що підлягають обов'язковому нагляду, або груп, які були б відібрані відповідно до першого підпункту цього пункту та які здійснюють діяльність у найменшій кількості держав-членів, тих, що мають найвищий коефіцієнт обсягу операцій із третіми країнами до загального обсягу операцій, виміряного за останній фінансовий рік.

▼B

3. На відміну від статті 13(3), додаткова процедура відбору, передбачена в ній, не застосовується під час першого відбору.

На відміну від статті 48(7), участь підрозділів фінансової розвідки (ПФР) у взаємних перевірках є добровільною під час перших двох процесів взаємної перевірки.

*Стаття 107***Початок діяльності Органу**

Комісія несе відповідальність за створення та початкову діяльність Органу до 31 грудня 2025 року. З цієї метою:

- (а) Комісія може призначити свого посадовця для виконання обов'язків повноважень, тимчасового виконавчого директора та здійснення покладених на виконавчого директора, доти, доки Орган не набуде спроможності виконувати власний бюджет, а виконавчий директор не приступить до виконання своїх обов'язків після його призначення Виконавчою радою відповідно до статті 70;
- (б) на відступ від статті 62(1), до призначення Голови Органу тимчасовий виконавчий директор може скликати та головувати на засіданнях Генеральної ради, не маючи права голосу;
- (с) на відміну від статті 64(4), пункт (g), до прийняття рішення, зазначеного у статті 70, тимчасовий виконавчий директор здійснює повноваження органу, що призначає;
- (d) Комісія може надавати допомогу Органу, зокрема шляхом відрядження посадових осіб Комісії для здійснення діяльності Органу під керівництвом тимчасового виконавчого директора або виконавчого директора;
- (е) тимчасовий виконавчий директор може санкціонувати всі виплати, що покриваються асигнуваннями, занесеними до бюджету Органу, та укладати договори, зокрема трудові договори, після затвердження штатного розкладу Органу.

*Стаття 108***Набрання чинності та застосування**

Цей Регламент набирає чинності на сьомий день після його опублікування в «Офіційному віснику Європейського Союзу».

Він застосовується з 1 липня 2025 року.

Однак статті 1, 4, 49, 53, 54, 55, 57–66, 68–71, 100, 101 та 107 застосовуються з 26 червня 2024 року, а стаття 103 — з 31 грудня 2025 року.

Цей Регламент є обов'язковим у повному обсязі та безпосередньо застосовується у всіх державах-членах.

*ДОДАТОК I***Перелік коефіцієнтів, пов'язаних з обтяжуючими та пом'якшуючими обставинами, для застосування статті 22**

Наступні коефіцієнти застосовуються кумулятивно до базових сум, зазначених у статті 22(4), на підставі кожного з таких обтяжуючих та пом'якшуючих обставин:

I. Коефіцієнти коригування, пов'язані з обтяжуючими обставинами:

1. Якщо порушення було вчинено неодноразово, за кожне повторення застосовується додатковий коефіцієнт 1,1.
2. Якщо порушення тривало понад шість місяців, застосовується коефіцієнт 1,5.
3. Якщо порушення виявило системні недоліки в організації обраного суб'єкта, що підлягає зобов'язанням, зокрема в його процедурах, системах управління або внутрішніх контролях, застосовується коефіцієнт 2,2.
4. Якщо порушення було вчинено умисно, застосовується коефіцієнт 3.
5. Якщо з моменту виявлення порушення не було вжито жодних заходів щодо його усунення, застосовується коефіцієнт 1,7.
6. Якщо вище керівництво обраного суб'єкта, на якого покладаються зобов'язання, не співпрацювало з Органом під час проведення ним розслідувань, застосовується коефіцієнт 1,5.

II. Коефіцієнти коригування, пов'язані з пом'якшуючими обставинами:

1. Якщо вище керівництво обраного суб'єкта, що підлягає зобов'язанням, може довести, що вжило всіх необхідних заходів для запобігання порушенню, застосовується коефіцієнт 0,7.
2. Якщо обрана суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, швидко та ефективно повідомила Орган про повний обсяг порушення, застосовується коефіцієнт 0,4.
3. Якщо обрана суб'єкт, що підлягає зобов'язанням, добровільно вжила заходів для забезпечення того, щоб подібні порушення не могли бути вчинені в майбутньому, застосовується коефіцієнт 0,6.

*ДОДАТОК II***Перелік безпосередньо застосовних вимог, зазначених у статті 22(3)**

1. Вимоги щодо належної перевірки клієнтів, зазначені у статті 22(3), пункти (а) та (б), цього Регламенту, є тими, що містяться у статтях 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 33, 34, 36, 39, 42, 44, 46 та 47 Регламенту (ЄС) 2024/1624.
2. Вимоги щодо загальногрупових політик, процедур та засобів контролю, зазначених у статті 22(3), пункт (а), цього Регламенту, є тими, що містяться у статтях 16 та 17 Регламенту (ЄС) 2024/1624.
3. Вимоги, що стосуються зобов'язань щодо звітності, зазначених у статті 22(3), пункти (а) та (б), цього Регламенту, є тими, що містяться у статтях 69, 70 та 71 Регламенту (ЄС) 2024/1624 та статтях 9, 13 та 18 Регламенту (ЄС) 2023/1113.
4. Вимоги щодо внутрішніх політик, процедур та заходів контролю, зазначених у статті 22(3), пункт (б), цього Регламенту, відповідають вимогам, викладеним у статтях 9, 10, 11, 18, 48 та 49 Регламенту (ЄС) 2024/1624 та статті 23 Регламенту (ЄС) 2023/1113.
5. Інші вимоги, зазначені у статті 22(3), пункти (с) та (d), цього Регламенту, є тими, що містяться у статтях 73, 77, 78 та 79 Регламенту (ЄС) 2024/1624 та статтях 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 24 та 26 Регламенту (ЄС) 2023/1113.